

پیشگفتار

همتم بدرقه راه کن ای طایر قدس
 که درازست ره مقصد و من نوسفرم

درک مفاهیم درس رشته ریاضی بدون فراگیری مبانی ریاضیات تقریباً ناممکن است هرچند بسیاری از دانشجویان متوجه اهمیت این موضوع نیستند. برای توضیح بیشتر سوال زیر را مطرح می کنیم. «آیا مجموعه اعداد طبیعی از مجموعه اعداد صحیح کمتر عضو دارد؟» در وهله اول به نظرمی رسد که اعداد صحیح دو برابر اعداد طبیعی می باشند در صورتی که این طور نیست، مجموعه اعداد طبیعی و صحیح به یک اندازه عضو دارند. شگفت انگیزتر آن که مجموعه اعداد گویا نیز به اندازه اعداد طبیعی عضو دارد.

با اندکی تأمل می توان سوالات زیادی نظیر سوال فوق مطرح نمود. این که چرا $2+2$ می شود ۴؟ چرا حاصل جمع دو عدد یکتاست؟ آیا بین هر دو مجموعه A و B می توان تابع نوشت؟ آیا هر خاصیتی یک مجموعه را مشخص می کند؟ یک دانشجوی ریاضی که درس جبر یا آنالیز را گذرانده باشد، کاملاً واقف است که برای فهم مطالب این دروس، درک مسائلی نظیر سوالات فوق کاملاً ضروری است. معمولاً زمانی که با این دانشجویان راجع به دروس صحبت می شود می گویند «باید مطالب مبانی ریاضی را مرور کرده، با دقت بیشتری مطالعه نمایم».

هم چنین با نگاهی اجمالی به پیش نیازهای دروس ریاضی متوجه می شویم که درس مبانی ریاضیات به طور مستقیم یا غیر مستقیم پیش نیاز اکثر درس هاست. با توجه به توضیحات فوق دانشجویانی که ریاضیات دبیرستانی را گذرانده و اکنون قصد ادامه تحصیل در رشته ریاضی را دارند باید با مطالب ریاضی به صورت دقیق آشنایی حاصل نمایند؛ این نیاز حتی برای دانشجویان سال های بالاتر نیز کاملاً محسوس است. با توجه به این موضوع هدف کتاب حاضر، آماده کردن دانشجویان برای تحصیل ریاضی است. در این کتاب سعی شده است هر مفهوم اساسی به صورت مثال هایی که دانشجویان قبل با آن ها آشناست، توضیح داده شود؛ سپس تعریف کلی آورده شود تا نیاز به تعریف کاملاً مشهود باشد.

هر فصل این کتاب شامل سه یا چهار بخش می باشد. در انتهای هر بخش تمریناتی آورده شده است که توصیه می شود دانشجویان در حل تمرین ها اهتمام لازم به عمل

آورند، زیرا راه حل هایی که دانشجو برای تمرین ها ارائه می کند در فهم قضایایی که در بخش ها یا فصل های بعد می آید بسیار مفید است. در برخی فصول سوالاتی بدون جواب آمده است که لازم است دانشجو سعی کند طرحتی برای جواب ارائه دهد. البته این سوال ها مطالب کاملاً اساسی هستند که در فصل های بعد به طور کامل درباره آنها بحث می شود.

باعنایت به این که مولفان سال های اول تدریس خود را در مرکز آموزش عالی ایرانشهر بوده اند، سوالات و پی گیری های مداوم دانشجویان آن مرکز در شکل گیری اولیه این کتاب بسیار موثر بوده، برخود لازم می دانند که کمال تشکر و امتنان را از آن دانشجویان داشته باشند و به پاس تلاش و زحماتشان کتاب را به آنها تقدیم کنند.

مراتب سپاس و قدردانی خویش را از حوزه پژوهشی و مرکز نشر دانشگاه سیستان و بلوچستان بخاطر حمایت های بی دریغشان در امر چاپ این کتاب اعلام می داریم .

نادر کوهستانی - فرهاد حمیدی

اعضاء هیات علمی گروه ریاضی دانشگاه سیستان و بلوچستان

فهرست مندرجات

۷	منطق	۱
۷	گزاره واستنتاج	۱.۱
۱۸	گزاره‌های کلی و جزئی	۲.۱
۲۴	طرح اثبات	۳.۱
۲۹	مجموعه‌ها	۲
۲۹	مفاهیم اولیه	۱.۲
۳۲	اعمال بر مجموعه‌ها	۲.۲
۳۵	اصل جایگذاری و اصل موضوع اجتماع	۳.۲
۳۷	رابطه‌ها	۳
۳۷	زوج مرتب	۱.۳

فهرست مندرجات		۴
۳۸	رابطه	۲.۳
۴۲	رابطه هم‌ارزی و افراز	۳.۳
۴۵	رابطه ترتیب	۴.۳
۴۸	n تایی مرتب	۵.۳
۴۹		۴ تابع
۴۹	تعریف تابع	۱.۴
۵۱	نقش و پیش نقش	۲.۴
۵۵	توابع ۱-۱ و برو	۳.۴
۵۸	تابع معکوس پذیر	۴.۴
۶۰	تحدید و توسیع	۵.۴
۶۳		۵ اعداد حقیقی (۱)
۶۳	عمل دوتایی	۱.۵
۶۶	معرفی اعداد حقیقی	۲.۵
۶۹	اصول موضوعه ترتیب	۳.۵
۷۱	اعداد طبیعی، صحیح، گویا	۴.۵

۵	فهرست مندرجات
۷۷	۶ اعداد حقیقی (۲)
۷۷	۱.۶ ماکزیمم، مینیمم، سوپریمم و اینفیمم
۸۱	۲.۶ سوپریمم و اینفیمم
۸۳	۳.۶ خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی
۸۹	۷ اعداد حقیقی (۳)
۸۹	۱.۷ بخش پذیری
۹۲	۲.۷ تجزیه به عوامل اول و همنهشتی
۹۵	۳.۷ ناتمامیت اعداد گویا
۹۹	۸ اصل انتخاب و صورتهای معادل آن
۹۹	۱.۸ اندیس
۱۰۳	۲.۸ اصل انتخاب و اصل تسرملو
۱۰۸	۳.۸ لم تسورن
۱۱۲	۴.۸ اصل ماکسیمالیتی هاسدورف
۱۱۷	۹ مجموعه‌های متناهی، نامتناهی، شمارا و ناشمارا
۱۱۷	۱.۹ هم‌توانی و قضیه شرودربرنشتاین

۱۲۰	مجموعه‌های متناهی و نامتناهی	۲.۹
۱۲۲	مجموعه‌های شمارا	۳.۹
۱۲۴	بررسی نتایجی از مجموعه‌های نامتناهی	۴.۹
۱۲۸	مجموعه‌های ناشمارا	۵.۹
۱۳۱	اعداد اصلی	۱۰
۱۳۱	عدد اصلی	۱.۱۰
۱۳۴	جمع اعداد اصلی	۲.۱۰
۱۳۷	ضرب اعداد اصلی	۳.۱۰
۱۴۰	توان	۴.۱۰
۱۴۲	فرضیه پیوستار	۵.۱۰
۱۴۷	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی	A

فصل ۱

منطق

منطق به معنای سخن گفتن و تکلم کردن است. منطق را علم به قوائد و قوانینی نامند، که فکر را هدایت می‌کند و از خطا مصون می‌دارد. منطق را مطالعه و علم قوانین استدلالی نیز می‌گویند. منطق هنر فکر کردن است.

در این فصل به مطالعه منطق ریاضی می‌پردازیم، که آن را زبان ریاضی نامند. با فراگیری این زبان ما توانایی خود را در رساندن ایده‌ها به دیگران و گرفتن اطلاعات افزایش می‌دهیم.

۱.۱ گزاره و استنتاج

ما در ریاضیات جملاتی نظیر « e^π عدد گنگ است»، «هر زاویه مثلث متساوی الاضلاع 60° است» و « $3 + 2 = 6$ » ملاحظه می‌کنیم. با کمی دقت در این جملات مشاهده می‌شود که برخی ارزش درستی و بعضی ارزش نادرستی دارند؛ هرچند شاید اثبات بعضی از آنها در حال حاضر برای ما امکان پذیر نباشد. چنین جملاتی را گزاره نامند.

تعریف ۱.۱. گزاره جمله‌ای است خبری که راست یا دروغ باشد، گرچه راست یا دروغ بودن آن بر ما معلوم نباشد.

با توجه به تعریف فوق جملاتی نظیر «عدد ۲۰ جالب است»، « $1000/000$ »

¹Statement

عدد بزرگی است» گزاره نیستند. زیرا جالبی و بزرگی کیفیتهای نسبی هستند. عدد ۲۰ برای یک دانشجو جالب است ولی ممکن است برای یک تاجر جالب نباشد. ۱۰۰۰/۰۰۰ بزرگ است، اما نسبت به ۱۰۰۰/۰۰۰ کوچک است.

ارزش گزاره درست را با T و نادرست را با F نشان می‌دهیم. همچنین از حروف p, q, r و ... برای نمایش گزاره‌ها استفاده می‌شود.

با معرفی یک شی در ریاضیات، معمولاً یکی از اولین سولاتی که به ذهن می‌رسد این است که شی مذکور با چه چیزهای دیگری یکسان است.

تعریف ۲.۱. دو گزاره p و q را معادل^۱ گویند هرگاه ارزش راستی آنها یکی باشد. به عبارت دیگر هر دو درست یا هر دو نادرست باشند.

مثال. دو گزاره «حسن بزرگتر از حسین است» و «حسین کوچکتر از حسن است» با یکدیگر معادلند.

اگر p و q دو گزاره معادل باشند، آن را به صورت $p \equiv q$ می‌نویسند.

قضیه ۳.۱. فرض کنیم p, q و r سه گزاره باشند، در این صورت

$$1 - p \equiv p;$$

$$2 - \text{اگر } p \text{ با } q \text{ معادل باشد، } q \text{ با } p \text{ نیز معادل است؛}$$

$$3 - \text{هرگاه } p \equiv q \text{ و } q \equiv r \text{ در این صورت } p \equiv r.$$

اثبات. گزاره ۳ را اثبات می‌کنیم. فرض کنید p درست باشد چون $p \equiv q$ لذا q نیز ارزش درستی دارد. از آنجایی که $q \equiv r$ ، گزاره r نیز درست است. اگر p نادرست باشد، چون $p \equiv q$ بنابراین q نیز ارزش نادرستی دارد و از این که $q \equiv r$ نتیجه می‌شود که r نیز نادرست است.

سوال جالب دیگری که می‌توان مطرح نمود این است که «شی مخالف با این شی چیست؟» گزاره p : «۲ زوج است» را در نظر بگیرید. از روی این گزاره گزاره q : «۲ زوج نیست» را می‌سازیم. همچنانکه مشاهده می‌شود ارزش p درست و ارزش q نادرست است. به عبارت دیگر گزاره q ، گزاره p را نقض می‌کند. در این حالت q را نقیض p گویند.

تعریف ۴.۱. نقیض گزاره p گزاره‌ای است که با یکی از دوروش زیر از روی p بدست می‌آید.

^۱Equivalent

۱ - فعل گزاره را منفی کنیم.

۲ - سه کلمه «چنین نیست که» را بر سر گزاره بیاوریم.

نقیض گزاره p را با « $\sim p$ » یا « $\neg p$ » نشان می‌دهیم.

مثال. نقیض گزاره « $\frac{1}{p}$ زوج است» را بنویسید.

حل. « $\frac{1}{p}$ زوج نیست» یا «چنین نیست که $\frac{1}{p}$ زوج است».

برای گزاره p می‌توان جدول ارزشی به صورت $\frac{p}{T}$ نوشت. جدول ارزش برای p و

$\sim p$ را به شکل زیر می‌نویسند:

p	$\sim p$
T	F
F	T

قضیه ۵.۱. فرض کنید p یک گزاره باشد، در این صورت

$$\sim(\sim p) \equiv p$$

اثبات. با کمک جدول ارزشی، قضیه را اثبات می‌کنیم.

p	$\sim p$	$\sim(\sim p)$
T	F	T
F	T	F

ستون اول و آخر جدول درستی قضیه را نشان می‌دهد.

از ترکیب چند گزاره، گزاره مرکب حاصل می‌شود. معمولاً این عمل با کلماتی نظیر

«و»، «یا»، «اگر... آنگاه» که به رابطهای گزاره‌ای معروفند انجام می‌شود.

تعریف ۶.۱. ترکیب عطفی^۱: در این نوع ترکیب دو گزاره را با حرف «و» به

یکدیگر مرتبط می‌کنند و گزاره حاصل را ترکیب عطفی دو گزاره می‌نامند. ترکیب

عطفی دو گزاره p و q را معمولاً با $p \wedge q$ نشان می‌دهند. \wedge را رابط عطفی گویند.

ارزش $p \wedge q$ زمانی درست است که p و q هر دو ارزش درستی داشته باشند. جدول

ارزش برای $p \wedge q$ را می‌نویسیم.

^۱Conjunction composition

p	q	$p \wedge q$
T	T	T
T	F	F
F	T	F
F	F	F

مثال. گزاره p : «۲ مقسوم علیه ۴ است» و q : « $۱ > ۲$ » را در نظر بگیرید.
 ۱- «۲ مقسوم علیه ۴ است و $۱ > ۲$ » ترکیب عطفی p و q است و دارای ارزش دروغ است.

۲- «۲ مقسوم علیه ۴ است و $۱ \neq ۲$ » ترکیب عطفی p و $q \sim$ است و دارای ارزش راستی می باشد.

۳- « $۱ > ۲$ و $۱ \neq ۲$ » ترکیب عطفی q و $q \sim$ است و ارزش دروغ دارد.

قضیه ۷.۱. در صورتی که p ، q و r سه گزاره باشند

$$۱- p \wedge q \equiv q \wedge p \quad (\text{خاصیت جابجایی } \wedge)$$

$$۲- p \wedge (q \wedge r) \equiv (p \wedge q) \wedge r \quad (\text{شرکت پذیری})$$

$$۳- p \wedge \sim p \quad \text{همواره ارزش دروغ دارد.}$$

$$۴- p \wedge T \equiv p \quad (T \text{ گزاره همواره درست است}).$$

اثبات. به کمک جدول ارزشی قسمت ۲ را اثبات می کنیم، وبقیه رابه عهده خواننده می گذاریم.

p	q	r	$p \wedge q$	$q \wedge r$	$(p \wedge q) \wedge r$	$p \wedge (q \wedge r)$
T	T	T	T	T	T	T
T	T	F	T	F	F	F
T	F	T	F	F	F	F
T	F	F	F	F	F	F
F	T	T	F	T	F	F
F	T	F	F	F	F	F
F	F	T	F	F	F	F
F	F	F	F	F	F	F

تبصره. گاهی به جای استفاده از «و» از الفاظی نظیر «ولی» یا «اما» برای ترکیب عطفی استفاده می شود.

مثال. ۶ زوج است ولی اول نیست.

تعریف ۸.۱. ترکیب فصلی^۱: گزاره $p \vee q$ گزاره ای است که تنها زمانی نادرست

^۱disjunction composition

است که p و q هر دو نادرست باشند. گزاره $p \vee q$ را ترکیب فصلی دو گزاره p و q گویند و می‌خوانند « p یا q ». \vee را رابط فاصل گویند. جدول ارزش $p \vee q$ به صورت زیر است.

p	q	$p \vee q$
T	T	T
T	F	T
F	T	T
F	F	F

مثال p : «سعدی شاعر است»، q : «گاوس ریاضیدان است»

۱ - «سعدی شاعر است یا گاوس ریاضیدان نیست» ترکیب فصلی p با q $\sim q$ است و

ارزش درستی دارد.

۲ - «گاوس ریاضیدان نیست یا گاوس ریاضیدان است» ترکیب فصلی q با $\sim q$

است و ارزش درستی دارد.

قضیه ۹.۱. فرض کنید p ، q و r سه گزاره باشند، در این صورت

$$p \vee q \equiv q \vee p - ۱ \quad (\text{خاصیت جابجایی}).$$

$$p \vee (q \vee r) \equiv (p \vee q) \vee r - ۲ \quad (\text{خاصیت شرکت پذیری}).$$

$$p \vee T \equiv T - ۳ \quad (T \text{ گزاره همواره درست است}).$$

$$p \vee F \equiv p - ۴ \quad (F \text{ گزاره همواره نادرست است}).$$

اثبات. اثبات به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

قضیه ۱۰.۱. فرض کنید p ، q و r سه گزاره باشند، در این صورت

$$p \wedge (q \vee r) \equiv (p \wedge q) \vee (p \wedge r) - ۱ \quad (\text{خاصیت پخشی } \wedge \text{ نسبت به } \vee).$$

$$p \vee (q \wedge r) \equiv (p \vee q) \wedge (p \vee r) - ۲ \quad (\text{خاصیت پخشی } \vee \text{ نسبت به } \wedge).$$

$$p \vee (p \wedge q) \equiv p - ۳ \quad (\text{قوانین حذف}).$$

$$p \wedge (p \vee q) \equiv p - ۴ \quad (\text{قوانین حذف}).$$

اثبات. به کمک جدول ارزشی قسمت ۴ را اثبات می‌کنیم و بقیه موارد را به عهده

خواننده می‌گذاریم.

p	q	$p \vee q$	$p \wedge (p \vee q)$
T	T	T	T
T	F	T	T
F	T	T	F
F	F	F	F

ستون اول و آخر جدول درستی ۴ را به اثبات می‌رساند. در قضیه زیر که به قضیه دموورگان معروف است ارتباط رابطهای \sim ، \wedge و \vee را خواهیم دید.

قضیه ۱۱.۱. فرض کنید p و q دو گزاره باشند. در این صورت

$$\sim(p \wedge q) \equiv \sim p \vee \sim q \quad \sim(p \vee q) \equiv \sim p \wedge \sim q$$

اثبات. گزاره $\sim(p \vee q) \equiv \sim p \wedge \sim q$ را اثبات می‌کنیم.

p	q	$\sim p$	$\sim q$	$p \vee q$	$\sim p \wedge \sim q$	$\sim(p \vee q)$
T	T	F	F	T	F	F
T	F	F	T	T	F	F
F	T	T	F	T	F	F
F	F	T	T	F	T	T

دو ستون آخر درستی گزاره را نشان می‌دهد.

تعریف ۱۲.۱. ترکیب شرطی^۱: گزاره «اگر p آنگاه q » را ترکیب شرطی p با q نامند و با $p \implies q$ نشان می‌دهند. این گزاره تنها زمانی نادرست است که p درست و q نادرست باشد. بنابر این جدول ارزش $p \implies q$ مطابق زیر است.

p	q	$p \implies q$
T	T	T
T	F	F
F	T	T
F	F	T

p را مقدم^۲ و q را تالی^۳ می‌گویند.

مثال. گزاره «اگر ۷ فرد است آنگاه ۲ گنگ است» ترکیب شرطی با ارزش دروغ است.

گزاره «اگر باران به کوهستان نبارد * به سالی دجله گردد خشک رودی» ترکیب شرطی است.

به دلیل استفاده زیاد از ترکیب شرطی، بیانه‌های دیگری برای آن هست که نمونه‌ای از آنها در زیر آمده است:

conditional composition^۱
antecedent^۲
consequent^۳

اگر p, q - هرگاه p آنگاه q - در حالتی که p ، $q - q$ اگر $q - p$ به شرطی که p - فقط وقتی که $q - p$ شرط کافی برای q - شرط کافی برای q آن است که p - شرط لازم برای p آن است که $q - p$ مستلزم $q - q$ از p لازم می‌آید.

مثال. «اگر $\sum_{n=1}^{\infty} a_n$ همگرا باشد آنگاه $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ » بیانهای متفاوت دیگری برای این گزاره بنویسید.

حل. همگرایی $\sum a_n$ شرط کافی برای $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ است.

$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ شرط لازم برای همگرایی $\sum a_n$ است.

همگرایی $\sum a_n$ مستلزم $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$.

$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$ به شرطی که $\sum a_n$ همگرا باشد.

تبصره. منظور از p مگر آن که گزاره q گزاره $p \Rightarrow q \sim q$ است.

قضیه ۱۳.۱. فرض کنید p و q دو گزاره باشند، در این صورت

$$1 - p \Rightarrow q \equiv \sim q \Rightarrow \sim p \quad (\text{عکس نقیض})$$

$$2 - p \Rightarrow q \equiv \sim p \vee q$$

$$3 - \sim (p \Rightarrow q) \equiv p \wedge \sim q$$

اثبات. گزاره‌های ۱ و ۲ با جداول ارزشی به عهده خواننده گذاشته می‌شود. اما برای اثبات گزاره ۳ با توجه به ۲ و قوانین دمورگان، داریم

$$\sim (p \Rightarrow q) \equiv \sim (\sim p \vee q) \equiv p \wedge \sim q$$

قضیه ۱۴.۱. در صورتی که p ، q و r سه گزاره باشند،

$$p \Rightarrow (q \Rightarrow r) \equiv (p \wedge q) \Rightarrow r$$

اثبات.

$$p \Rightarrow (q \Rightarrow r) \equiv \sim p \vee (q \Rightarrow r) \equiv \sim p \vee (\sim q \vee r)$$

$$\equiv (\sim p \vee \sim q) \vee r \equiv \sim (p \wedge q) \vee r \equiv (p \wedge q) \Rightarrow r$$

نتیجه ۱۵.۱. اگر p ، q و r سه گزاره باشند آن‌گاه

$$p \Rightarrow (q \Rightarrow r) \equiv q \Rightarrow (p \Rightarrow r)$$

اثبات . به خواننده واگذار می شود.
قضیه ۱۶.۱.

$$p \implies (q \vee r) \equiv (p \wedge \sim q) \implies r$$

اثبات .

$$p \implies (q \vee r) \equiv p \implies (\sim q \implies r) \equiv (p \wedge \sim q) \implies r$$

تعریف ۱۷.۱. ترکیب عطفی دو گزاره $p \implies q$ و $q \implies p$ ترکیب دوشرطی^۱ گزاره‌های p و q نامیده می شود، که به صورت $p \iff q$ نوشته می شود. با توجه به تعریف جدول ارزشی این گزاره به صورت زیر است:

p	q	$p \iff q$
T	T	T
T	F	F
F	T	F
F	F	T

بیانهای دیگری از ترکیب دوشرطی عبارتند از:

p اگر و فقط اگر q - فقط و فقط وقتی که q - فقط و فقط وقتی که p که q - شرط لازم و کافی برای p آن است که q - اگر p آن گاه q و بعکس. مثال. « $|x| \leq 1 \iff -1 \leq x \leq 1$ » بیانهای متفاوت دیگری برای این گزاره را بنویسید.

حل. شرط لازم و کافی برای آن که $|x| \leq 1$ آن است که $-1 \leq x \leq 1$

اگر $|x| \leq 1$ آنگاه $-1 \leq x \leq 1$ و بعکس.

$|x| \leq 1$ فقط و فقط وقتی که $-1 \leq x \leq 1$.

فقط و فقط وقتی $|x| \leq 1$ که $-1 \leq x \leq 1$.

تبصره. معمولاً در تعاریف ریاضی به جای استفاده از ترکیب دوشرطی از ترکیب شرطي استفاده می شود. مثلاً «تابع f کراندار است هرگاه به ازای یک $M > 0$ ، $|f| \leq M$ در واقع به صورت «تابع f کراندار است اگر و فقط اگر به ازای یک $M > 0$ ، $|f| \leq M$ ».

^۱biconditional composition

حال سعی می‌کنیم با استفاده از قضایای قبل مثال زیر را حل کنیم.
 مثال. کارآگاهی اطلاعاتی را از واقعه سرقت در یک بانک کسب کرده که همگی درست هستند. این اطلاعات عبارتند از:

- ۱- اگر بیژن سارق نیست، بهمن سارق است.
 - ۲- بهمن سارق نیست یا سارق مسلح بوده است.
 - ۳- اگر سارق مسلح بوده، سرقت در بانک رخ نداده است.
 - ۴- سرقت در بانک واقع شده است.
- او می‌خواهد سارق را بیابد. شما می‌توانید به او کمک کنید؟
 حل. برای راحتی کار فرض می‌کنیم که

بیژن سارق نیست : p بهمن سارق است : q
 سارق مسلح بوده است : r سرقت در بانک رخ داده است : s

با توجه به انتخاب p, q, r و s فرضیات به شکل زیر نوشته می‌شود:

$$۱) p \Rightarrow q$$

$$۲) \sim q \vee r$$

$$۳) r \Rightarrow \sim s$$

$$۴) s$$

می‌دانیم که $s \Rightarrow \sim r \equiv r \Rightarrow \sim s$. بنابراین، $s \Rightarrow \sim r$ ارزش درستی دارد. از آنجایی که s ارزش درستی دارد پس $\sim r$ نیز درست است و در نتیجه r نادرست. با توجه به فرض ۲ چون $\sim q \vee r$ درست و r نادرست است پس $\sim q$ ارزش درستی دارد. چون $\sim p \Rightarrow q \equiv \sim q \Rightarrow p$ پس $\sim p \Rightarrow q$ ارزش درستی دارد و چون $\sim q$ درست است بنابراین $\sim p$ نیز درست است و این یعنی این که بیژن سارق است.
 در مثال بالا با کنار هم گذاشتن فرضیات درست نتیجه‌ای درست به دست آمد. این کار را استنتاج گویند.

تعریف ۱۸.۱. استنتاج^۱ عبارت است از به دست آوردن نتیجه‌ای درست از یک یا چند گزاره درست که آنها را مقدمات گویند.

برای نمایش یک استنتاج معمولاً مقدمات را در سطریهای زیر هم می‌نویسند و نتیجه را در سطری دیگر با رسم خط افقی مشخص می‌کنند. به عنوان نمونه مثال قبل به صورت زیر نوشته می‌شود

deduction^۱

$$\frac{p \Rightarrow q \quad \sim q \vee r \quad r \Rightarrow \sim s}{s} \\ \hline \therefore \sim p$$

بعضی از قضیه‌های مهم استنتاج را در ذیل می‌آوریم و اثبات را به کمک جدول ارزش و قضایای قبل به عهده خواننده می‌گذاریم.

$$۱) \frac{\sim \sim p \quad p}{\therefore p \quad \therefore \sim \sim p}$$

$$۲) \frac{p \wedge q}{\therefore p} \quad \text{حذف عاطف}$$

$$۳) \frac{p \vee q \quad \sim p}{\therefore q} \quad \text{رفع مولفه}$$

$$۴) \frac{p \Rightarrow q \quad p}{\therefore q} \quad \text{انتزاع}$$

$$۵) \frac{p \Rightarrow q}{\therefore \sim q \Rightarrow \sim p} \quad \text{عکس نقیض}$$

$$۶) \frac{\sim (p \wedge q) \quad \sim (p \vee q)}{\therefore \sim p \vee \sim q \quad \therefore \sim p \wedge \sim q}$$

$$۷) \frac{p \Rightarrow q \quad q \Rightarrow r}{\therefore p \Rightarrow r} \quad \text{قیاس (استلزام منطقی)}$$

$$۸) \frac{p \Rightarrow (q \Rightarrow r) \quad (p \wedge q) \Rightarrow r}{\therefore (p \wedge q) \Rightarrow r \quad \therefore p \Rightarrow (q \Rightarrow r)}$$

مثال. اعتبار استنتاج زیر را بررسی کنید.

$$\frac{p \Rightarrow q \quad r \Rightarrow s \quad (q \vee s) \Rightarrow \sim t}{t} \\ \hline \therefore \sim p \wedge \sim r$$

حل. بنابه قانون عکس نقیض از $(q \vee s) \Rightarrow \sim t$ نتیجه می‌شود که $t \Rightarrow \sim (q \vee s)$ ارزش درستی دارد. اکنون با استفاده از قانون انتزاع:

$$\frac{t \Rightarrow \sim (q \vee s) \quad t}{\therefore \sim (q \vee s)}$$

با استفاده از قانون دمورگان و نتیجه‌خیر $\sim q \wedge \sim s$ ارزش درستی دارد. بنابراین $\sim q$ و $\sim s$ هر دو درست هستند. با استفاده از عکس نقیض

$$\frac{p \Rightarrow q}{\therefore \sim q \Rightarrow \sim p} \quad , \quad \frac{r \Rightarrow s}{\therefore \sim s \Rightarrow \sim r}$$

بنابراین

$$\frac{\sim q \implies \sim p}{\sim q} \quad \frac{\sim s \implies \sim r}{\sim s}$$

$$\therefore \sim p \quad \therefore \sim r$$

لذا $\sim p \wedge \sim r$ ارزش درستی دارد. پس استنتاج معتبر است.

تمرین ۱.۱

- ۱ - کدامیک از جملات زیر گزاره هستند؟
 - کوه تفتان بلند است. ۲ مقسوم علیه ۴ است. آسمان آبی زیباست.
 - ۲ - گزاره‌های زیر را به زبان منطق بنویسید.
 - آ - اگر x یک عدد حقیقی و $x^2 > 1$ آنگاه $x > 1$ یا $x < -1$.
 - ب - شرط لازم و کافی برای آن که $|a| < 1$ آن است که $-1 < a < 1$.
 - ج - اگر a و b و c اعداد صحیح باشند و $a|bc$ و a و b نسبت به هم اول باشند، آن گاه $a|c$.
 - د - اگر عددی اول حاصلضرب تعدادی عدد صحیح را عا د کند، این عدد یکی از این اعداد را عا د خواهد کرد.
 - ه - اگر $a^2 > 1$ آنگاه $a > 1$ به شرط آن که $a > 0$ باشد.
 - ۳ - نقیض گزاره‌های زیر را بنویسید.
 - آ - هرکه گریزد ز خراجات شهر * بارکش غول بیابان شود
 - ب - گرم تو ز هر دهی چون غسل بیاشامم * بشرط آن که به دست رقیب نسپاری
 - ج - شرط لازم و کافی برای آنکه او پزشکی بخواند آن است که درآمد خوبی در انتظارش باشد.

د - $(p \implies q) \wedge (\sim p \implies q)$.

ه - $p \wedge (\sim (p \vee q) \vee (\sim p \wedge q))$.

۴ - کدامیک از گزاره‌های زیر با p هم ارزش است؟

ب) $(p \implies \sim q) \vee p$

د) $(p \implies q) \vee \sim p$

آ) $\sim (p \implies q) \vee p$

ج) $(p \implies q) \vee q$

۵ - ثابت کنید که

$$p \implies (q \implies r) \equiv q \implies (p \implies r)$$

۶ - هم ارز گزاره‌های زیر را بنویسید.

$$(p \implies q) \wedge (\sim p \implies q) \quad q \implies \sim((p \implies q) \wedge \sim p)$$

۷ - $p \vee q$ چگونه شرطی برای $p \implies q$ است؟

۸ - چه زمانی $(p \implies (q \wedge r)) \implies (p \implies r)$ درست است؟

۹ - ارزش گزاره‌های زیر را تعیین کنید.

$$\sim((p \wedge q) \implies (p \vee q)) \quad ((p \implies q) \wedge \sim q) \implies \sim p$$

۱۰ - کدامیک از گزاره‌های زیر همواره نادرست است؟

$$\begin{array}{ll} \text{ب) } \sim p \implies p \vee q & \text{آ) } p \vee (p \wedge \sim q) \\ \text{د) } p \wedge \sim(\sim p \implies q) & \text{ج) } (p \wedge q) \implies p \end{array}$$

۱۱ - آیا استنتاج‌های زیر معتبرند؟

$$\begin{array}{ll} \text{ب) } \begin{array}{l} A \vee (B \wedge C) \\ B \implies D \\ C \implies E \\ (D \wedge E) \implies F \\ \sim A \\ \hline \therefore F \end{array} & \text{آ) } \begin{array}{l} B \vee (C \implies E) \\ B \implies D \\ \sim B \implies (E \implies A) \\ \sim D \\ \hline \therefore C \implies A \end{array} \end{array}$$

ج) شرط لازم و کافی برای آن که او پزشکی بخواند آن است که در آمد خوبی در انتظارش باشد. در حالتی که به تحصیل هنر پردازد، زندگانی خوبی در انتظارش است. شرط لازم و کافی برای آن که شهریه‌ای که به دانشکده می‌پردازد به هدر نرفته باشد آن است که در آمد خوبی در انتظارش باشد یا زندگانی خوبی داشته باشد. شهریه دانشکده او به هدر رفته است؛ بنابراین او نه پزشکی می‌خواند، نه هنر تحصیل می‌کند.

۲.۱ گزاره‌های کلی و جزئی

گزاره‌های زیر را در نظر بگیرید.

۱ - مربع هر عدد حقیقی بزرگتر یا مساوی صفر است.

۲ - هر که گریزد ز خراجات شهر * بارکش غول بیابان شود.

۳ - عدد اولی هست که زوج است.

۴ - معادله $x^4 - 1 = 0$ حداقل یک ریشه حقیقی دارد.

دو گزاره اول را گزاره کلی و گزاره‌های ۳ و ۴ را گزاره‌های جزئی گویند. در این بخش به تعریف و خواص این گزاره‌ها می‌پردازیم. برای این کار به مقدماتی نیاز است که در زیر آورده می‌شود.

یک مجموعه^۱ گردایه‌ای از اشیاء متمایز و مشخص است. به عنوان مثال مجموعه اعداد گویا، مجموعه درختان دانشگاه سیستان و بلوچستان و مجموعه دانشجویان ایران همه مجموعه می‌باشند ولی گردایه انسانهای زیبا یا گردایه اعداد بزرگ مجموعه نیستند زیرا اشیاء آنها مشخص نمی‌باشد.

هر شی از یک مجموعه را عضو آن مجموعه می‌گویند. مجموعه‌ها را با حروف بزرگ A, B, C و ... نمایش می‌دهند و اگر a عضوی از مجموعه A باشد آن را با $a \in A$ می‌نویسند و می‌خوانند « a عضوی از A است» یا « a متعلق به A است».

اگر x ای عضو A نباشد آن را به صورت $x \notin A$ می‌نویسند.

در هر بحث مجموعه‌ای مفروض است که تمام اشیاء مورد بحث متعلق به آن مجموعه می‌باشند. چنین مجموعه‌ای را عالم سخن^۲ یا مجموعه مرجع^۳ گویند. نمونه‌هایی از عالم سخن در ریاضیات مجموعه اعداد، مجموعه توابع می‌باشند. به مثال زیر توجه کنید.

مثال. اگر به دو برابر عددی، چهار واحد اضافه نماییم، حاصل را به ۲ تقسیم کرده، عدد به دست آمده را از عدد اول کم کنیم حاصل چه خواهد شد؟
حل. عدد نامعین را x می‌گیریم. در این صورت

$$\frac{2x + 4}{2} - x = \frac{2x + 4 - 2x}{2} = \frac{4}{2} = 2$$

همچنان که از مثال مشاهده می‌شود برای نامیدن عدد نامعین از حرف x استفاده کرده‌ایم. این حرف را متغیر^۴ گویند. بنابراین

set^۱
universal of discourse^۲
universal set^۳
variable^۴

متغیر: حرفی است که برای نامیدن یک شی نامعین از یک عالم سخن به کار می‌رود. متغیرها را معمولاً با حروف x, y, z و ... نشان می‌دهند.

هر شی معین از یک عالم سخن را اسم خاص گویند. به عنوان مثال ۲، سعدی شیرازی اسامی خاص هستند.

فرض کنید عالم سخن مجموعه اعداد حقیقی باشد. دو عبارت $x + 1$ و $x + 1 > 2$ را در نظر بگیرید. اگر به جای x در هر عبارت مقدار ۱ را بگذاریم ملاحظه می‌شود که عبارت اول به اسم خاص ۲ و عبارت دوم به گزاره $2 > 2$ تبدیل می‌شود. عبارت اول را اسم نما و عبارت دوم را گزاره نما گویند.

تعریف ۱.۲. اسم نما: عبارتی است شامل یک یا چند متغیر که با تبدیل جمیع متغیرها به اسم یا اسامی خاص به یک اسم خاص تبدیل شود.

تعریف ۲.۲. گزاره نما: عبارتی است مشتمل بر یک یا چند متغیر که با تبدیل جمیع متغیرها به اسم یا اسامی خاص به یک گزاره تبدیل شود.

بنابر این عبارت « $x + y > 2$ » یا « x شاعر است» گزاره نما و عبارتی نظیر « $\sin xy$ » یا « $e^x + ye^z$ » اسم نما هستند.

یکی از کاربردهای گزاره نما در نوشتن مجموعه‌ها است. می‌دانیم که ساده ترین روش برای نوشتن یک مجموعه فهرست کردن اعضای آن است. مثلاً مجموعه اعداد طبیعی کمتر از ۱۰ را به صورت $\{1, 2, \dots, 10\}$ می‌نویسند.

در صورتی که تعداد اعضا خیلی زیاد باشد این روش مناسب نیست برای این منظور از گزاره نما استفاده می‌کنند. مثلاً مجموعه اعداد حقیقی بین ۰ و ۱ را به صورت $\{x : x \in \mathbb{R}, 0 \leq x \leq 1\}$ می‌نویسند.

از گزاره نمای $x^2 - 1 = 0$ دو عبارت زیر را می‌سازیم.

$$1 - \text{به ازای هر } x \in \mathbb{R}, x^2 - 1 = 0.$$

$$2 - \text{وجود دارد } x \in \mathbb{R} \text{ که } x^2 - 1 = 0.$$

با کمی دقت مشاهده می‌شود که هر دو عبارت گزاره هستند. ارزش اولی نادرست و ارزش دومی درست است. همچنان که دیده می‌شود می‌توان با استفاده از عبارات «به ازای هر x » و «وجود دارد x ای که» گزاره نما را به گزاره تبدیل کرد. «به ازای هر x » را سور عمومی^۱ گفته و با نماد « $\forall x$ » و «وجود دارد x ای که» را سور وجودی^۲ گفته

universal quantifier^۱
existential quantifier^۲

با نماد « $\exists x$ » می‌نویسند.

با استفاده از نمادهای اخیر دو گزارهٔ فوق را می‌توان به صورت

$$\begin{aligned}\forall x \in \mathbb{R} \quad x^2 - 1 = 0 \\ \exists x \in \mathbb{R} \quad x^2 - 1 = 0\end{aligned}$$

یا به صورت

$$\begin{aligned}\forall x(x \in \mathbb{R} \implies x^2 - 1 = 0) \\ \exists x(x \in \mathbb{R} \wedge x^2 - 1 = 0)\end{aligned}$$

نوشت.

مثال. گزاره نمای « (x, y) را عادمی کند» وقتی عالم سخن، مجموعهٔ اعداد صحیح باشد را با کمک سورها به گزاره تبدیل کنید و آنها را به صورت منطقی بنویسید. حل. فرض کنیم \mathbb{Z} مجموعهٔ اعداد صحیح و $p(x, y)$ گزاره نمای « (x, y) را عادمی کند» باشد.

۱ - هر عدد صحیح، عدد صحیحی را عادمی کند

$$\forall x \exists y(x, y \in \mathbb{Z} \wedge p(x, y))$$

۲ - عدد صحیحی هست که همهٔ اعداد صحیح را عادمی کند

$$\exists x \forall y(x, y \in \mathbb{Z} \implies p(x, y))$$

۳ - یک عدد صحیح هست که عدد صحیحی را عادمی کند

$$\exists x \exists y(x, y \in \mathbb{Z} \wedge p(x, y))$$

۴ - هر عدد صحیح عدد صحیحی را عادمی کند

$$\forall x \forall y(x, y \in \mathbb{Z} \implies p(x, y))$$

مثال. گزاره‌های زیر را به زبان منطق بنویسید.

۱ - بین هر دو عدد حقیقی عدد گویایی هست.

$$\forall x, y \exists z((x, y \in \mathbb{R}, z \in \mathbb{Q}) \wedge x < z < y)$$

۲ - هر عدد حقیقی بین دو عدد صحیح متوالی است.

$$\forall x \in \mathbb{R} \quad \exists m \in \mathbb{Z} \quad m \leq x < m + 1$$

۳ - معادله $x^2 - 1 = 0$ حداکثر دو جواب حقیقی دارد.

$$\forall x \forall y \forall z ((x^2 - 1 = y^2 - 1 = z^2 - 1 = 0) \implies (x = y \vee x = z \vee z = y))$$

اکنون نقیض گزاره‌های کلی و جزئی را مورد بررسی قرار می‌دهیم.
گزاره «خداوند همه انسانها را دوست دارد» یعنی این که «خداوند محمد را دوست دارد» و «خداوند علی را دوست دارد» و «خداوند حسن را دوست دارد» و ... نقیض گزاره اخیر گزاره «خداوند محمد را دوست ندارد» یا «خداوند علی را دوست ندارد» یا «خداوند حسن را دوست ندارد» یا ... می‌باشد. به بیان ساده‌تر «انسانی هست که خداوند او را دوست ندارد» پس

«انسانی هست که خداوند او را دوست ندارد» \equiv «خداوند همه انسانها را دوست دارد» \sim

بنابراین

$$\begin{aligned} \sim (\forall x p(x)) &\equiv \exists x \sim p(x) \\ \sim (\exists x p(x)) &\equiv \forall x \sim p(x) \end{aligned}$$

مثال. نقیض گزاره‌های مثال قبل را بنویسید.

حل.

$$۱) \exists x, y \quad \forall z ((x, y \in \mathbb{R}, z \in \mathbb{Q}) \implies z \neq x \vee z \neq y)$$

$$۲) \exists x \in \mathbb{R} \quad \forall m \in \mathbb{Z} \quad m \not\leq x \vee x \not< m + 1$$

$$۳) \exists x, y, z \in \mathbb{R} \quad x^2 - 1 = y^2 - 1 = z^2 - 1 = 0 \wedge x \neq y \neq z$$

تمرین ۲.۱

۱ - کدام گزاره زیر غلط است؟

$$\text{آ} - \exists x, y (x, y \in \mathbb{N}, x + y = 2)$$

$$\text{ب} - \forall x \exists y (x \in \mathbb{R}, y \in \mathbb{R}, x < y)$$

$$\text{ج} - \forall x \forall y ((x \in \mathbb{R}, y \in \mathbb{R}) \implies x < y)$$

$$\text{د} - \forall x (x \in \mathbb{R} \implies x^2 \geq 0)$$

۲ - کدامیک از گزاره‌های زیر درست و کدامیک نادرست است؟

$$\text{آ} - \forall x \exists y (x \in \mathbb{N}, y \in \mathbb{N} \wedge xy = 6)$$

ب - $\forall x \in \mathbb{N} \exists y \in \mathbb{N} \quad x + y = 6$

ج - $\forall x \in \mathbb{N} \exists y \in \mathbb{N} \quad x - y = 6$

د - $\forall x \exists y (x, y \in \mathbb{N} \wedge x - y = 0)$

۳ - معنی گزاره‌های زیر را بنویسید.

$\forall x \forall y \exists z ((x, y \in \mathbb{Q}, z \in \mathbb{R} - \mathbb{Q}, x < y) \implies x < z < y)$

$\forall x \in \mathbb{Z} \sim \exists y \in \mathbb{Z} \quad x < y < x + 1$

$\sim (\forall a, b, c ((a, b, c \in \mathbb{Z}, a|bc) \implies a|c))$

$\sim \forall x \in \mathbb{N} \exists y \in \mathbb{N} \quad x + y = 6$

$\forall x, y \in \mathbb{R} \quad x < y$ یا $x = y$ یا $y < x$

۴ - گزاره‌های زیر را به زبان منطق بنویسید.

آ - هیچ انسانی کامل نیست.

ب - مجموعه‌ای که تمام مجموعه‌های تک عضوی عضو آن باشد، وجود ندارد.

ج - به ازای هر عدد طبیعی یک عدد طبیعی هست که حاصل ضرب آنها ۶ شود.

د - بین هر دو عدد حقیقی یک عدد گویا هست.

ه - هر عدد حقیقی بین دو عدد صحیح متوالی است.

و - برای هر عدد حقیقی یک عدد طبیعی بزرگتر از آن وجود دارد.

۵ - نقیض گزاره‌های زیر را بنویسید.

آ $\forall a, b \in \mathbb{R} \quad (a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$

ب $\exists x \in \mathbb{R} \quad x^2 < 0$

ج $\forall a, b ((a, b \in \mathbb{Z}, a > b) \implies a^2 > b^2)$

د $\forall x \exists y (x, y \in \mathbb{N}, x + y = 10)$

ه $\exists M \in \mathbb{R} \forall x \in \mathbb{R} \quad |\sin x| < M$

۶ - برای گزاره‌نماهای زیر سوریا سورهایی را بکار ببرید که تبدیل به یک گزاره

درست شود

آ $x < y$

ب $x^2 + 5x + 2 = 0$

ج $|x - y| \geq |x| - |y|$

د $\begin{cases} x + y + z = 1 \\ x - y = 1 \end{cases}$

۳.۱ طرح اثبات

بیشتر قضایا در ریاضیات به صورت ترکیب شرطی $(p \Rightarrow q)$ یا دو شرطی $(p \Leftrightarrow q)$ هستند. در قضایای به شکل $p \Leftrightarrow q$ باید درستی $p \Rightarrow q$ و $q \Rightarrow p$ بررسی شود. برای اثبات قضایایی که به شکل $p \Rightarrow q$ معمولاً به یکی از سه روش زیر عمل می‌شود.

۱ - با استفاده از درستی p ، درستی q نتیجه می‌شود. این اثبات را اثبات مستقیم می‌گویند.

۲ - با درست فرض کردن $q \sim$ به درستی $p \sim$ می‌رسیم. این اثبات را اثبات عکس نقیض می‌گویند.

۳ - نادرست فرض کردن q به تناقض منجر شود. این نوع اثبات را برهان خلف می‌گویند.

مثال. نشان دهید اگر $x^2 + 3x + 2 < 0$ آنگاه $x < 0$.

حل ۱ - می‌دانیم $(x+1)(x+2) = x^2 + 3x + 2 < 0$ پس $(x+1)(x+2) < 0$ بنابراین یا $x+1 < 0$ یا $x+2 < 0$ در نتیجه یا $x < -1$ یا $x < -2$ که در هر حال $x < 0$.

حل ۲ - اگر $x \geq 0$ آنگاه $x+1 \geq 0$ ، $x+2 \geq 0$. بنابراین

$$x^2 + 3x + 2 = (x+1)(x+2) \geq 0$$

حل ۳ - اگر $x \geq 0$ آن‌گاه از این‌که $x^2 + 3x + 2 < 0$ نتیجه می‌شود که

$$x^2 < -3x - 2 < 0$$

پس $x^2 < 0$ که این تناقض است.

در قضایای شرطی ممکن است مقدم و تالی هر کدام گزاره‌های مرکب باشند. ضرورت ایجاب می‌کند که راجع به اثبات این قضیه‌ها توضیحاتی داده شود.

۱ - اگر قضیه به شکل $(p \wedge q) \Rightarrow r$ باشد، معمولاً با استفاده از دو گزاره p و q یکی از سه روش فوق r را نتیجه می‌گیریم.

مثال. برای هر $x \in \mathbb{R}$ اگر $x^2 > 1$ و $x > 0$ آنگاه $x > 1$.

حل. گیریم $x \in \mathbb{R}$ دلخواه و $x^2 > 1$ آن گاه $x > 1$ یا $x < -1$ با توجه به این که $x > 0$ است گزاره $x < -1$ نادرست می‌باشد بنابراین $x > 1$ درست است.
 ۲- اگر قضیه به شکل $(p \vee q) \implies r$ باشد باید درستی گزاره‌های p و $q \implies r$ بررسی شود.

مثال. $(x > 1 \vee x < -1) \implies x^2 > 1$

حل. اگر $x > 1$ با توجه به مثبت بودن طرفین نامساوی $x^2 > 1$ اگر $x < -1$ آن گاه $-x > 1$ با توجه به قسمت قبل $(-x)^2 > 1$ بنابراین $x^2 > 1$.
 ۳- اگر قضیه به شکل $p \implies (q \wedge r)$ باشد باید درستی قضیه‌های $p \implies q$ و $p \implies r$ هر دو ثابت شوند.

مثال. اگر $|x| < 1$ آن گاه $x < 1$ و $x > -1$

حل. اگر $x \geq 0$ آن گاه $|x| = x$ پس $-1 < 0 \leq x < 1$. اگر $x < 0$ آن گاه $|x| = -x$ لذا $-x < 1$ در نتیجه $-1 > 0 > x > -1$.
 ۴- اگر قضیه به شکل $p \implies (q \vee r)$ باشد، باید از درستی p درستی q یا درستی r نتیجه شود. معمولاً با نادرست فرض کردن یکی درستی دیگری را نتیجه می‌گیریم.
 مثال.

$$\forall x, y \in \mathbb{R} \quad xy = 0 \implies x = 0 \vee y = 0$$

حل. گیریم $x \neq 0$ پس x دارای وارون است. طرفین $xy = 0$ را در $\frac{1}{x}$ ضرب می‌کنیم و نتیجه این که $y = 0$.
 ۵- اگر قضیه به شکل $p \implies (q \implies r)$ باشد از معادل بودن $p \implies (q \implies r)$ با $p \implies (p \wedge q) \implies r$ استفاده می‌کنیم.
 مثال.

$$\forall x \in \mathbb{R} \quad |x| > 1 \implies (x > 0 \implies x > 1)$$

حل. کافی است درستی

$$\forall x \in \mathbb{R} \quad (|x| > 1 \wedge x > 0) \implies x > 1$$

را نتیجه بگیریم. چون $x > 0$ پس $|x| = x$ بنابراین $x > 1$.
 این بخش را با توضیحاتی راجع به اثبات یا رد گزاره‌های کلی و جزئی تمام می‌کنیم. موضوع را با کمک مثالهای زیر مورد بررسی قرار می‌دهیم.
 ۱- ثابت کنید:

$$\forall a, b \in \mathbb{R} \quad (a - b)(a + b) = a^2 - b^2$$

حل. فرض کنید $a, b \in \mathbb{R}$ دلخواه باشد. در این صورت

$$(a - b)(a + b) = a^2 + ab - ba - b^2 = a^2 - b^2$$

۲ - نشان دهید:

$$\exists M \in \mathbb{R} \quad \forall x \in \mathbb{R} \quad \sin^2 x \leq M$$

حل. با توجه به تعریف تابع $\sin x$ می‌دانیم $1 \leq \sin x \leq -1$. کافی است $M = 1$ در نظر گرفته شود.

۳ - ثابت کنید بین هر دو عدد حقیقی یک عدد حقیقی هست.

حل. فرض کنید $x, y \in \mathbb{R}$ و $x < y$. اگر $z = \frac{x+y}{2}$ آن گاه $x < z < y$

۴ - درستی گزاره $\forall x \in \mathbb{R}, x^2 < 1$ را بررسی کنید.

حل. این گزاره درست نیست. زیرا به ازای $x = 2$ ، $x^2 = 4 > 1$

در این مثال $x = 2$ را مثال نقض گویند. به طور کلی برای رد قضایایی به شکل $\forall x p(x)$ باید x را طوری بیابیم که $p(x) \sim$ برقرار باشد.

۵ - آیا گزاره $\exists x \in \mathbb{R} \quad x^2 + 1 = 0$ درست است؟

حل. خیر، زیرا برای هر $x \in \mathbb{R}$ ، $x^2 + 1 \geq 1 > 0$.

۶ - فرض کنید $a \geq 0$ به گونه‌ای باشد که برای هر $x > 0$ ، $a \leq x$. در این

صورت $a = 0$.

حل. فرض کنید $a \neq 0$ پس $a > 0$ بنابراین $a > \frac{a}{2}$ و این متناقض با

فرض مسأله است.

۷ - فرض کنید $k \in \mathbb{Z}$ و برای هر $a \in \mathbb{Z}$ ، $(k, k+a) = 1$ ب.م.م. نشان دهید

$$k = \pm 1$$

حل. چون رابطه به ازای هر a برقرار است. پس برای $a = k$ نیز درست می‌باشد.

بنابراین $(k, 2k) = 1$ ب.م.م. از آنجایی که $k|k$ و $k|2k$ پس $(k, 2k) = k$ ب.م.م. $k|1$. در

نتیجه $k|1$ پس $k = \pm 1$.

تمرین ۳.۱

۱ - ارزش گزاره‌های زیر را تعیین کنید.

(آ) به ازای هر $a, b, c, d \in \mathbb{Z}$ اگر $c \equiv d$ و $a \equiv b$ آن گاه $a \pm c \equiv b \pm d$.

ب) اگر $a, b \in \mathbb{Z}$ و $c \in \mathbb{Z}$ و $c \neq 0$ و $a \stackrel{\circ}{=} b$ آن گاه $\frac{a}{c} \stackrel{\circ}{=} \frac{b}{c}$.
 ج) وجود دارد $x, y \in \mathbb{R}$ که

$$\begin{cases} x + y = ۱ \\ ۲x - y = ۰ \end{cases}$$

د) وجود دارد $z \in \mathbb{R}$ که به ازای هر $x, y \in \mathbb{R}$

$$\begin{cases} x + y + z = ۱ \\ x - y = ۱ \end{cases}$$

ه) وجود دارد $x, y \in \mathbb{R}$ که به ازای هر $z \in \mathbb{R}$

$$\begin{cases} x + y + z = ۱ \\ x - y = ۱ \end{cases}$$

و) به ازای هر $z \in \mathbb{R}$ یک $x, y \in \mathbb{R}$ هست که

$$\begin{cases} x + y + z = ۱ \\ x - y = ۱ \end{cases}$$

۲ - آ) باکمک جدول ارزشی نشان دهید به ازای هر سه گزاره r, q, p گزاره های زیر

درست هستند

$$p \implies (q \implies p) \text{ (i)}$$

$$((p \implies (q \implies r)) \implies ((p \implies q) \implies (p \implies r))) \text{ (ii)}$$

$$((\sim p) \implies (\sim q)) \implies (p \implies q) \text{ (iii)}$$

ب) تنها با استفاده از گزاره های (i) و (ii) و (iii) فوق وقانون قیاس ، برهانی برای

گزاره های زیر ارائه دهید.

$$p \implies p \text{ (i)}$$

$$\sim q \implies (q \implies p) \text{ (ii)}$$

$$(\sim p \implies p) \implies p \text{ (iii)}$$

$$(p \implies q) \implies ((\sim p \implies \sim q) \implies (q \implies p)) \text{ (iv)}$$

$$((p \implies (q \implies r)) \implies (p \implies q)) \implies ((p \implies (q \vee)) \implies (p \implies r)) \text{ (v)}$$

$$(p \implies (p \implies q)) \implies (p \implies q) \text{ (vi)}$$

$$p \implies (q \implies (p \implies q)) \quad (\text{vii})$$

$$p \implies (\sim (\sim p)) \quad (\text{viii})$$

ج) تنها با استفاده از گزاره های (i) و (ii) و (iii) قسمت آ) وقانون قیاس ، اعتبار استنتاجهای زیر را بررسی کنید.

$$\frac{\sim (\sim p) \quad (\text{ii})}{\therefore p}$$

$$\frac{\sim p \quad (\text{i})}{\therefore p \implies q}$$

$$\frac{p \implies (q \implies r) \quad (\text{iv})}{\therefore q \implies (p \implies r)}$$

$$\frac{p \implies q \quad (\text{iii})}{\sim (q \implies r) \implies (\sim p)} \\ \therefore p \implies r$$

د) مانند قسمت های ب) و ج) برهانی برای گزاره های زیر بنویسید.

$$(p \implies q) \implies (\sim p \implies \sim q) \quad (\text{i})$$

$$((p \implies q) \implies p) \implies p \quad (\text{ii})$$

$$\sim (p \implies q) \implies (q \implies p) \quad (\text{iii})$$

فصل ۲

مجموعه‌ها

۱.۲ مفاهیم اولیه

باندکی تأمل مشاهده می‌شود که در هر مبحثی از ریاضیات، صحبت از مجموعه‌ای است از اشیاء و روابط بین آنها و اعمالی که بر اعضاء آن می‌توان انجام داد. در فصل‌های آتی خواهیم دید که چطور مفاهیم ریاضی به کمک مجموعه‌ها تعریف می‌شوند. بنابراین نظریهٔ مجموعه‌ها یکی از اساسی‌ترین مباحث در ریاضیات است. البته این نظریه بحث مفصلی است که از حوصلهٔ این کتاب خارج است. کسانی که توضیحات بیشتری در باب نظریهٔ مجموعه‌ها می‌خواهند می‌توانند به کتاب‌هایی که در این باره نوشته شده مراجعه نمایند. در این فصل سعی شده است حداقل اطلاعات لازم برای فهم مطالب بعدی آورده شود.

تعریف ۱.۱. دو مجموعه S و T را برابر گویند هرگاه هر عضو S در T و هر عضو T در S باشد. مجموعه‌ای را که هیچ عضوی نداشته باشد، مجموعه تهی^۱ گویند و با نماد ϕ یا $\{\}$ نشان می‌دهند.

تعریف ۲.۱. S را زیرمجموعه^۲ T گویند هرگاه هر عضو S در T باشد و می‌نویسند $S \subseteq T$. اگر $S \subseteq T$ باشد گاهی اوقات از بیانه‌های « T شامل S » یا « S مشمول T » نیز استفاده می‌شود.

^۱ empty set
^۲ subset

مثال. اگر $A = \{1, 2, *, \square\}$ آن گاه مجموعه‌های $\{1\}$ ، $\{1, *\}$ ، $\{2, *, \square\}$ زیر مجموعه‌های A هستند.

قضیه ۳.۱. اگر S یک مجموعه باشد آن گاه

$$\phi \subseteq S \text{ (i)}$$

$$S \subseteq S \text{ (ii)}$$

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

مثال. تمام زیر مجموعه‌های $\{\sqrt{2}, -1, 0, e\}$ را بنویسید
حل.

$$\begin{aligned} & \phi, \{\sqrt{2}\}, \{-1\}, \{0\}, \{e\}, \{\sqrt{2}, -1\}, \{\sqrt{2}, 0\}, \{\sqrt{2}, e\}, \{-1, 0\} \\ & , \{-1, e\}, \{0, e\}, \{\sqrt{2}, -1, 0\}, \{\sqrt{2}, -1, e\}, \{-1, 0, e\}, \{\sqrt{2}, 0, e\} \\ & , \{\sqrt{2}, -1, 0, e\} \end{aligned}$$

قضیه ۴.۱. اگر S یک مجموعه با n عضو باشد، آن گاه تعداد زیرمجموعه‌های آن 2^n است.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

قضیه ۵.۱. فرض کنید A ، B و C سه مجموعه باشند. در این صورت

$$1 - A \subseteq B \text{ و } A \subseteq B \text{ اگر و فقط اگر } A = B.$$

$$2 - A \subseteq B \text{ و } B \subseteq C \text{ آن گاه } A \subseteq C.$$

اثبات. اثبات ۱ با توجه به تعریف مشخص است.

۲ - اگر $x \in A$ چون $A \subseteq B$ پس $x \in B$. از آنجایی که $B \subseteq C$ است نتیجه

می شود که $x \in C$.

A را زیر مجموعهٔ سرهٔ B گویند هرگاه $A \subseteq B$ و B دارای عضوی باشد که در A

نیست.

مثال. مجموعهٔ اعداد طبیعی زیر مجموعهٔ سرهٔ اعداد صحیح است.

می دانیم که اگر x و y دو عدد حقیقی باشند آن گاه یکی و تنها یکی از روابط زیر

برای x و y برقرار است.

$$x < y \quad \text{یا} \quad x = y \quad \text{یا} \quad x > y$$

proper subset^T

آیا برای هر دو مجموعه S و T می‌توان گفت

$$S \subseteq T \quad \text{یا} \quad S = T \quad \text{یا} \quad T \subseteq S$$

جواب منفی است، زیرا اگر $S = \{1\}$ و $T = \{2\}$ آن گاه هیچ یک از روابط فوق برقرار نیست.

مجموعه تمام زیرمجموعه‌های S را با $P(S)$ نشان می‌دهند و آن را مجموعه توانی^۱ S گویند.

قضیه ۶.۱. اگر S و T دو مجموعه باشند، آن گاه

$$1 - S \subseteq T \iff P(S) \subseteq P(T)$$

$$2 - S = T \iff P(S) = P(T)$$

اثبات ۱. اگر $S \subseteq T$ و $X \in P(S)$ آن گاه $X \subseteq S$ پس $X \subseteq T$ و بنابراین $X \in P(T)$.

بعکس، اگر $P(S) \subseteq P(T)$ و $x \in S$ آن گاه $\{x\} \in P(S)$ پس $\{x\} \in P(T)$ و این نتیجه می‌دهد که $x \in T$.

اثبات ۲. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

تمرین ۱.۲

۱- اگر A یک مجموعه n عضوی باشد، تعداد زیرمجموعه‌های k عضوی آن را بیابید.

۲- مجموعه جواب معادله $x^2 + y = 1$ را در \mathbb{R} بنویسید.

۳- زیرمجموعه‌های مجموعه $\{1, \{1\}, \{\{1\}\}$ را بنویسید.

۴- مجموعه‌ای دارای پنج عضو بنویسید که از هر دو عضو آن، یکی عضو دیگری باشد.

۵- فرض کنید $K(\mathbb{Z}) = \{S \subseteq \mathbb{Z} : \forall x, y \in S \quad x - y \in S\}$. تمام اعضای $K(\mathbb{Z})$ را بیابید.

۶- تمام زیرمجموعه‌های S از \mathbb{Z} را بنویسید بطوری که برای هر $x, y \in S$ و هر $m \in \mathbb{Z}$ ، $x - y \in S$ و $mx \in S$ این مسئله را برای \mathbb{Q} تکرار کنید.

۷- S زیرمجموعه سره \mathbb{R} را چنان پیدا کنید که $S \neq \mathbb{Z}$ و برای هر $x, y \in S$ و هر $m \in \mathbb{Z}$ ، $x - y \in S$ و $mx \in S$ حداقل سه مجموعه ارائه دهید.

^۱power set

۲.۲ اعمال بر مجموعه‌ها

تعریف ۱.۲. فرض کنید T, S دو مجموعه باشند

- (i) $A \cup B$ یعنی $\{x | x \in A \text{ یا } x \in B\}$ را اجتماع^۱ دو مجموعه A, B گویند.
(ii) $A \cap B$ یعنی $\{x | x \in A \text{ و } x \in B\}$ را اشتراک^۲ دو مجموعه A, B گویند.
(iii) $A - B$ یعنی $\{x | x \in A \text{ و } x \notin B\}$ را تفاضل^۳ دو مجموعه A, B گویند.
مثال. اگر $A = \{۱, ۲, ۳, ۴, ۵\}$ و $B = \{۱, ۳, ۸, ۹\}$ آن گاه

$$A \cup B = \{۱, ۲, ۳, ۴, ۵, ۸, ۹\}$$

$$A \cap B = \{۱, ۳\}$$

$$A - B = \{۲, ۴, ۵\}$$

$$B - A = \{۸, ۹\}$$

همچنان که دیده می‌شود $A - B \neq B - A$.

قضیه ۲.۲. اگر A, B و C سه مجموعه باشند و U مجموعه مرجع باشد، آن گاه

i) $A \cup B = B \cup A$	i') $A \cap B = B \cap A$
ii) $A \cup (B \cap C) = (A \cup B) \cap C$	ii') $A \cap (B \cap C) = (A \cap B) \cap C$
iii) $A \cup \phi = A$	iii') $A \cap \phi = \phi$
iv) $A \cup U = U$	iv') $A \cap U = A$
v) $A \cup (B \cap C) = (A \cup B) \cap (A \cup C)$	v') $A \cap (B \cup C) = (A \cap B) \cup (A \cap C)$

اثبات. اثبات (v) را آورده، مابقی به عنوان تمرین به خواننده واگذار می‌شود.

$$\begin{aligned} A \cup (B \cap C) &= \{x : x \in A \text{ یا } x \in B \cap C\} \\ &= \{x : x \in A \text{ یا } (x \in B \wedge x \in C)\} \\ &= \{x : (x \in A \text{ یا } x \in B) \wedge (x \in A \text{ یا } x \in C)\} \\ &= \{x : x \in A \cup B \wedge x \in A \cup C\} = (A \cup B) \cap (A \cup C) \end{aligned}$$

قضیه ۳.۲. اگر A, B و C سه مجموعه باشند آن گاه

- (i) $A - (B \cup C) = (A - B) \cap (A - C)$
(ii) $A - (B \cap C) = (A - B) \cup (A - C)$
(iii) $A \cap (B - C) = (A \cap B) - (A \cap C)$
(iv) $A \cup (B - C) \supseteq (A \cup B) - (A \cup C)$

union^۱
intersection^۲
difference^۳

اثبات . اثبات (i) را آورده و مابقی به عنوان تمرین به خواننده واگذار می شود.

$$\begin{aligned} A - (B \cup C) &= \{x : x \in A, x \notin B \cup C\} \\ &= \{x : x \in A, (x \notin B, x \notin C)\} \\ &= \{x : (x \in A, x \notin B), (x \in A, x \notin C)\} \\ &= \{x : x \in A - B, x \in A - C\} \\ &= (A - B) \cap (A - C) \end{aligned}$$

در قضیه زیر نشان می‌دهیم که برای هر دو مجموعه S و T ، $S \cap T$ بزرگترین مجموعه مشمول در S و T و $S \cup T$ کوچکترین مجموعه شامل S و T است.

قضیه ۴.۲. گیریم S و T و X و Y چهار مجموعه باشند، آن گاه

۱- اگر $X \subseteq S$ و $X \subseteq T$ آنگاه $X \subseteq S \cap T$.

۲- اگر $S \subseteq Y$ و $T \subseteq Y$ آنگاه $S \cup T \subseteq Y$.

اثبات ۱- اثبات را به عهده خواننده می‌گذاریم .

۲- اگر $x \in S \cup T$ آنگاه $x \in S$ یا $x \in T$. با توجه به فرض $x \in Y$.

قضیه ۵.۲. اگر S و T دو مجموعه باشند، آن گاه:

۱- $P(S \cup T) \supseteq P(S) \cup P(T)$

۲- $P(S \cap T) = P(S) \cap P(T)$

۳- $P(S - T) \subseteq P(S) - P(T)$

اثبات ۱- اگر $X \in P(S) \cup P(T)$ آن گاه $X \subseteq S$ یا $X \subseteq T$ پس $X \subseteq S \cup T$

بنابراین $X \in P(S \cup T)$.

۲-

$$\begin{aligned} P(S \cap T) &= \{X : X \subseteq S \cap T\} = \{X : X \subseteq S \wedge X \subseteq T\} \\ &= \{X : X \subseteq S\} \cap \{X : X \subseteq T\} = P(S) \cap P(T) \end{aligned}$$

۳- اثبات به عهده خواننده گذاشته می شود.

اگر U یک مجموعه مرجع و $A \subseteq U$ باشد آن گاه $U - A$ را با A^c نشان داده و

متمم A نسبت به U می‌گویند.

قضیه ۶.۲. اگر S و T دو زیر مجموعه مجموعه مرجع U باشند، آن گاه

$$(S \cup T)^c = S^c \cap T^c$$

$$(S \cap T)^c = S^c \cup T^c$$

اثبات.

$$(S \cup T)^c = U - (S \cup T) = (U - S) \cap (U - T) = S^c \cap T^c$$

$$(S \cap T)^c = U - (S \cap T) = (U - S) \cup (U - T) = S^c \cup T^c$$

قضیه فوق را قضیه دمورگان نیز می گویند.

تمرین ۲.۲

۱ - قضیه ۲.۲ و ۳.۲ را اثبات کنید و برای قسمت (iv) قضیه ۳.۲ مثالی ارائه دهید که نشان دهد همواره تساوی برقرار نیست.

۲ - فرض کنید

$$B_n = [n, n + 1] \quad A_n = \{x : x \text{ مضرب } n \text{ است}\}$$

مجموعه‌های زیر را بیابید.

$$\begin{aligned} \text{(آ)} \quad A_3 \cap A_5 & \quad \text{(ب)} \quad \bigcup_{i \in P} A_i \quad (\text{مجموعه اعداد اول}) \\ \text{(ج)} \quad B_3 \cap B_4 & \quad \text{(د)} \quad \bigcup_{i \in \mathbb{Z}} B_i \\ \text{(ه)} \quad \bigcup_{i \geq 7} B_i \cap A_5 & \end{aligned}$$

۳ - ثابت کنید

$$B \cap \left(\bigcup_{i \in I} A_i \right) = \bigcup_{i \in I} (B \cap A_i) \quad (\text{آ})$$

$$\left(\bigcup_{i \in I} A_i \right)^c = \bigcap_{i \in I} A_i^c \quad (\text{ب})$$

$$4 - \bigcap_{n=1}^{\infty} \left(a - \frac{1}{n}, b + \frac{1}{n} \right) \text{ را بیابید.}$$

$$5 - \text{اگر } A_n = \left\{ x \in \mathbb{R} : \left[\frac{x}{n} \right] = 1 \right\} \text{ آنگاه } \bigcup_{n=1}^m A_n \text{ را بیابید.}$$

۶ - ثابت کنید $A \subseteq B$ اگر و فقط اگر به ازای هر مجموعه C :

$$(B \cap C) \cup A = B \cap (C \cup A)$$

۷ - فرض کنید A, B و C سه مجموعه باشند و

$$A \Delta B = (A - B) \cup (B - A)$$

نشان دهید

$$A \Delta B = B \Delta A \quad (\text{آ})$$

$$A \cap (B \Delta C) = (A \cap B) \Delta (A \cap C) \quad (\text{ب})$$

$$A \Delta B = \phi \quad \text{که } A = B \quad (\text{ج})$$

۳.۲ اصل جایگذاری و اصل موضوع اجتماع

در این بخش توضیح مختصری راجع به چند اصل نظریهٔ مجموعه‌ها می‌دهیم. در فصل اول دیدیم که در صورت زیاد بودن تعداد اعضای یک مجموعه می‌توان از خاصیت‌ها برای نوشتن مجموعه استفاده کرد. سوالی که مطرح است این است که «آیا هر خاصیت، یک مجموعه را مشخص می‌کند؟» مثال زیر را در نظر بگیرید. مثال. در شهری یک آرایشگر وجود دارد که هر فردی که خودش را اصلاح نکند اصلاح می‌کند. چه کسی آرایشگر را اصلاح می‌کند؟ تمام جوابهای ممکن به تناقض می‌رسد و نتیجه می‌شود که چنین آرایشگری وجود ندارد.

صورت کلی مثال فوق به این شرح است که فرض کنید Y مجموعه‌ای شامل تمام مجموعه‌های X است که به خودشان متعلق نیستند. یعنی

$$Y = \{X : X \notin X\}$$

حال سوال این است که $Y \in Y$ یا $Y \notin Y$. که در هر دو حالت تناقض به دست می‌آید. بنابراین هر خاصیتی یک مجموعه را مشخص نمی‌کند. اصل جایگذاری. فرض کنید U یک مجموعه و $P(x)$ یک گزاره نما باشد. در این صورت گردایهٔ $\{x : x \in U, P(x)\}$ یک مجموعه است. اصل اجتماع. اگر X یک مجموعه باشد آن گاه اجتماع و اشتراک زیر مجموعه‌های X نیز یک مجموعه است.

با کمک این اصل می‌توان تعریف اجتماع و اشتراک را به طریق زیر گسترش داد. فرض کنید U یک عالم سخن و W گردایه‌ای از زیرمجموعه‌های U باشد. اجتماع و اشتراک اعضای W را به ترتیب با $\bigcup_{s \in W} S$ و $\bigcap_{s \in W} S$ نشان می‌دهند. سپس

$$\begin{aligned}\bigcup_{s \in W} S &= \{x : \exists S \in W \ x \in S\} \\ \bigcap_{s \in W} S &= \{x : \forall S \in W \ x \in S\}\end{aligned}$$

فرض کنیم S یک مجموعه باشد. می‌دانیم که $P(S)$ مجموعهٔ تمام زیر مجموعه‌های S است.

سوال : آیا مجموعهٔ همهٔ مجموعه‌ها وجود دارد ؟

در فصلهای بعد نشان خواهیم داد که چنین مجموعه‌ای وجود ندارد. اصل توان. فرض کنید S یک مجموعه باشد. در این صورت $P(S)$ وجود دارد. یکی دیگر از اصول مهم نظریه مجموعه‌ها اصل موضوع انتخاب است که توضیحات بیشتر راجع به این اصل را به فصلهای بعد موکول می‌کنیم.

تمرین ۳.۲

۱ - زیرمجموعه‌های S از \mathbb{R} را چنان بیابید

$$1 \in S \quad (\text{i})$$

$$x \in S \implies x + 1 \in S \quad (\text{ii})$$

و سپس اشتراک این مجموعه‌ها را حساب کنید.

۲ - با مراجعه به تمرین ۵.۱.۲ نشان دهید اشتراک هر تعداد از اعضای $K(\mathbb{Z})$ عضوی

از $K(\mathbb{Z})$ است ولی اجتماع آنها ممکن است عضو $K(\mathbb{Z})$ نباشد.

۳ - فرض کنیم $a \in \mathbb{R}$ و بزرگتر از صفر باشد. آیا گزاره‌ی

$$p(n) : (1 + a)^n \geq 1 + na$$

وقتی مجموعه مرجع \mathbb{N} باشد یک مجموعه را مشخص می‌کند. در صورتی که جواب مثبت است اعضای مجموعه را مشخص کنید.

۴ - فرض کنیم $X = \{a, b, c\}$ باشد. تمام $T \subseteq p(X)$ هایی را بیابید که

$$\phi, X \in T \quad (1)$$

(۲) اشتراک و اجتماع اعضای T عضو T باشند.

فرض کنید T_1 و T_2 دو زیرمجموعه X باشند که در خاصیت‌های ۱ و ۲ صدق

می‌کنند. نشان دهید $T_1 \cap T_2$ در دو خاصیت فوق صدق می‌کند ولی $T_1 \cup T_2$ ممکن است صدق نکند.

فصل ۳

رابطه‌ها

در این فصل به تعریف رابطه و خواص آن می‌پردازیم. همچنین توضیحاتی در باب دو رابطه مهم و کارآی هم‌ارزی و ترتیب آورده می‌شود. ارتباط بین افراز یک مجموعه و رابطه هم‌ارزی مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

۱.۳ زوج مرتب

می‌خواهیم مجموعه جواب معادله $y^2 = x$ را در \mathbb{Z} بنویسیم. برخی از جوابها عبارتند از: اگر $x = 1$ آن گاه $y = \pm 1$. اگر $x = 4$ آن گاه $y = \pm 2$. اگر $x = 9$ آن گاه $y = \pm 3$. اگر از نماد (x_0, y_0) برای نمایش جوابها استفاده کنیم آن گاه (x_0, y_0) جواب معادله $y^2 = x$ است. هرگاه $y_0^2 = x_0$ باشد. با توجه به نماد اخیر مجموعه جواب معادله $y^2 = x$ شامل $(1, 1)$ ، $(1, -1)$ ، $(4, 2)$ ، $(4, -2)$ ، $(9, 3)$ ، $(9, -3)$ و ... می‌باشد.

نکته قابل توجه این است که $(4, -2)$ جواب $y^2 = x$ ولی $(-2, 4)$ جواب این معادله نیست. بنابراین دیده می‌شود که (x_0, y_0) با (y_0, x_0) فرق دارد. (x, y) را زوج مرتب یا دوتایی مرتب گویند. x را مولفه اول و y را مولفه دوم گویند. در زیر تعریف دقیق آن را می‌آوریم.

تعریف ۱.۱. زوج مرتب^۱ دوشی x و y را به صورت

$$(x, y) = \{\{x\}, \{x, y\}\}$$

تعریف می‌کنند.

قضیه ۲.۱. $(a, b) = (c, d) \iff a = c, b = d$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

تمرین ۳.۱

۱ - x و y را چنان بیابید تا

$$(2x - y, x - 2y) = (1, -1)$$

۲ - مجموعه جواب معادله^۲ $y = x + 1$ وقتی $x \in \mathbb{R}$ را بنویسید.

۳ - نشان دهید اگر زوج مرتب x و y را با $(x, y) = \{\{x, y\}, \{y\}\}$ تعریف کنیم، قضیه ۲.۱ برقرار نیست.

۲.۳ رابطه

تعریف ۱.۲. فرض کنیم A و B دو مجموعه باشند. $A \times B$ را حاصلضرب دکارتی^۲ A و B خوانند و آن را به صورت

$$A \times B = \{(a, b) : a \in A, b \in B\}$$

تعریف می‌کنند.

مثال. اگر $A = \{1, *\}$ و $B = \{2, *, \Delta\}$ آن گاه

$$A \times B = \{(1, 2), (1, *), (1, \Delta), (*, 2), (*, *), (*, \Delta)\}$$

$$B \times A = \{(2, 1), (2, *), (*, 1), (*, *), (\Delta, 1), (\Delta, *)\}$$

مثال فوق نشان می‌دهد که $A \times B \neq B \times A$.

قضیه ۲.۲. اگر A, B و C سه مجموعه باشند آن گاه

^۱ ordered pair
^۲ product cartesian

$$۱) A \times (B \cup C) = (A \times B) \cup (A \times C)$$

$$۲) A \times (B \cap C) = (A \times B) \cap (A \times C)$$

$$۳) A \times (B - C) = (A \times B) - (A \times C)$$

اثبات. (۱) را ثابت می‌کنیم و اثبات ۲ و ۳ به خواننده واگذار می‌شود.

$$\begin{aligned} A \times (B \cup C) &= \{(x, y) : x \in A \wedge y \in B \cup C\} \\ &= \{(x, y) : x \in A, (y \in B \vee y \in C)\} \\ &= \{(x, y) : (x \in A \wedge y \in B) \vee (x \in A \wedge y \in C)\} \\ &= \{(x, y) : x \in A, y \in B\} \cup \{(x, y) : x \in A, y \in C\} \\ &= (A \times B) \cup (A \times C) \end{aligned}$$

قضیه مشابه برای $(B \cup C) \times A$ ، $(B \cap C) \times A$ و $(B - C) \times A$ نیز برقرار است

که به عنوان تمرین به خواننده واگذار می‌شود.

تعریف ۳.۲. هر زیر مجموعه از $A \times B$ را یک رابطه^۱ از A در B گویند.

مثال. $R = \{(a, b) : a \in \mathbb{N}, b \in \mathbb{Z}, a|b\}$ یک رابطه از \mathbb{Z} در \mathbb{N} است.

$R = \{(x, x+1) : x \in \mathbb{R}\}$ یک رابطه از \mathbb{R} در \mathbb{R} است.

اگر R یک رابطه از A در B باشد و $(a, b) \in R$ می‌گویند بین a و b رابطه R برقرار

است و می‌نویسند aRb . گاهی اوقات برای aRb گفته می‌شود که a تحت رابطه R به b نسبت داده می‌شود. همچنین b تصویر a تحت R نیز گفته می‌شود.

مثال. تعریف می‌کنیم

$$\forall a, b \in \mathbb{R} \quad aRb \iff b = [a] \quad [] \text{ نماد جزء صحیح}$$

R یک رابطه در $\mathbb{R} \times \mathbb{R}$ است و برخی اعضای آن عبارتند از

$$۱/۵R۱ \quad ۱/۶R۱ \quad -۰/۵R-۱ \quad -۳R-۳ \quad ۲R۲$$

مثال. فرض کنیم R یک رابطه در $\mathbb{R} \times \mathbb{R}$ باشد که به صورت

$$\forall a, b \in \mathbb{R} \quad aRb \iff [b] = [a] \quad [] \text{ نماد جز صحیح}$$

تعریف شده است.

۱ - عدد $۱/۵$ تحت رابطه R به چه عددی نسبت داده می‌شود؟

$$\text{حل. } ۱ \leq y < ۲ \iff [y] = [۱/۵] = ۱ \iff ۱/۵Ry$$

۲ - $۱/۵$ - تصویر چه اعدادی تحت R است.

^۱relation

حل. $xR - 1/5 \iff [x] = [-1/5] = -2 \iff -2 \leq x \leq -1$.

تعریف ۴.۲. R را یک رابطه در A گویند هرگاه $R \subseteq A \times A$.

مثال. فرض کنید $A = \{1, 2, \dots, 10\}$ باشد.

۱ - رابطه R را در A چنان بنویسید که به ازای هر $x \in A$ ، xRx .

۲ - رابطه R را در A چنان بنویسید که به ازای هر $x, y \in A$ ،

$$(x, y) \in R \implies (y, x) \in R$$

۳ - رابطه R را در A چنان بنویسید که به ازای هر $x, y, z \in A$ ،

$$(xRy, yRz) \implies xRz$$

حل ۱ -

$$R = \{(1, 1), (2, 2), (3, 3), (4, 4), (5, 5), (6, 6), (7, 7), (8, 8), (9, 9), (10, 10)\}$$

۲ -

$$R_1 = \{(1, 2), (3, 4), (2, 1), (4, 3)\}$$

$$R_2 = \{(1, 1), (2, 2)\}$$

$$R_3 = \{(4, 5), (6, 7), (7, 8), (8, 9), (9, 10), (5, 4), (7, 6), (8, 7), (9, 8), (10, 9)\}$$

۳ -

$$R_1 = \{(1, 2), (2, 3), (1, 3), (3, 2), (3, 3), (2, 2)\}$$

$$R_2 = \{(1, 1), (1, 2)\}$$

$$R_3 = \{(1, 2), (3, 4), (5, 6)\}$$

مثال. یک رابطه در \mathbb{R} بنویسید که هر سه خاصیت مثال فوق را همزمان دارا

باشد.

حل. تعریف می‌کنیم

$$\forall a, b \in \mathbb{R} \quad aRb \iff |a| = |b|$$

حال اگر $a \in \mathbb{R}$ دلخواه باشد، چون $|a| = |a|$ پس aRa . برای خاصیت دوم فرض

کنید $a, b \in \mathbb{R}$ و aRb پس $|a| = |b|$ لذا $|a| = |a|$ نتیجه اینکه bRa . اگر $a, b, c \in \mathbb{R}$

و aRb و bRc آنگاه $|a| = |b|$ و $|b| = |c|$ پس $|a| = |c|$ و در نتیجه aRc . لذا خاصیت

سوم نیز برقرار است.

تعریف ۵.۲. رابطه R را در A

- ۱ - انعکاسی^۱ گویند هرگاه برای هر $a \in A$ ، aRa .
- ۲ - متقارن^۲ گویند هرگاه برای هر $a, b \in A$ اگر aRb آن گاه bRa .
- ۳ - متعدی^۳ گویند هرگاه برای هر $a, b, c \in A$ اگر aRb و bRc آن گاه aRc .

تمرین ۲.۳

۱ - رابطه R در \mathbb{N} چنین تعریف می شود

$$mRn \iff \forall |m^2 - n^2$$

(آ) نشان دهید که این رابطه خواص انعکاسی، تقارنی و متعدی را دارد.

(ب) ° تصویر چه اعدادی تحت R است؟

(ج) ۱ تحت رابطه R به چه اعدادی نسبت داده می شود.

۲ - فرض کنیم R و R' دو رابطه انعکاسی در مجموعه A باشند. نشان دهید

$R \cup R'$ و $R \cap R'$ دارای خاصیت انعکاسی می باشد. $R - R'$ چه طور؟

۳ - مسأله ۲ را برای خواص تقارنی و متعدی بررسی کنید.

۴ - فرض کنید R یک رابطه در A باشد. قرار می دهیم

$$R^{-1} = \{(b, a) : (a, b) \in R\}$$

نشان دهید که اگر R' یک رابطه دیگر در A باشد آن گاه

$$(R \cup R')^{-1} = R^{-1} \cup R'^{-1} \quad (R \cap R')^{-1} = R^{-1} \cap R'^{-1}$$

۵ - اگر R دارای خاصیت متعدی باشد، آیا R^{-1} متعدی است؟

۶ - تمرین قبل را برای خواص انعکاسی و تقارنی مورد بررسی قرار دهید.

۷ - فرض کنید

$$(a, b) \sim (c, d) \iff \frac{ab}{a^2 + b^2} = \frac{cd}{c^2 + d^2}$$

یک رابطه تعریف شده در $\mathbb{R} \times \mathbb{R} - \{(0, 0)\}$ باشد. نشان دهید این رابطه خواص

انعکاسی، تقارنی و متعدی را دارد. اعدای که با $(1, 1)$ رابطه دارند را بیابید.

^۱ reflexive

^۲ symmetric

^۳ transitive

۳.۳ رابطه هم‌ارزی و افراز

تعریف ۱.۳. رابطه R در A را هم‌ارزی^۱ گویند هرگاه انعکاسی، تقارنی و متعدی باشد.

رابطه تشابه در مثلثها و رابطه توازی در مجموعه خطوط یک صفحه مثالهایی از رابطه هم‌ارزی هستند. رابطه \subseteq در مجموعه‌ها هم‌ارزی نیست، زیرا دارای خاصیت تقارنی نمی‌باشد. آخرین مثال بخش قبل نیز هم‌ارزی است.

رابطه هم‌ارزی را معمولاً با نماد (تیلدا) (\sim) یا همنهشتی (\equiv) نشان می‌دهند. تعریف ۲.۳. فرض کنیم \sim یک رابطه هم‌ارزی در A باشد و $a \in A$. مجموعه $[a] = \{x : x \in A, x \sim a\}$ را دسته هم‌ارزی^۲ a گویند و a را مولد^۳ نامند.

از آنجایی که $a \sim a$ پس $a \in [a]$ لذا $[a] \neq \emptyset$. همچنین دیده می‌شود که $[a] \subseteq A$. مثال. دسته‌های هم‌ارزی را در رابطه هم‌ارزی زیر بیابید.

$$\forall a, b \in \mathbb{R} \quad aRb \iff [a] = [b] \quad \text{[نماد جزء صحیح]}$$

حل. فرض کنید $a \in \mathbb{R}$ دلخواه باشد.

$$[a] = \{x : x \in \mathbb{R}, [x] = [a]\} = \{x : [a] \leq x < [a] + 1\} = ([a], [a] + 1)$$

مثال. دسته‌های هم‌ارزی را در رابطه هم‌ارزی زیر بیابید.

$$\forall a, b \in \mathbb{Z} \quad aRb \iff \text{باقیمانده باشند بر } 3 \text{ دارای یک}$$

حل. می‌دانید که باقیمانده تقسیم یک عدد بر ۳ یکی از اعداد ۰، ۱، یا ۲ است. همچنین اگر a و b در تقسیم بر ۳ دارای یک باقیمانده باشند آن گاه $a \equiv b$ پس

$$\forall a, b \in \mathbb{Z} \quad aRb \iff a \equiv b$$

با توجه به توضیحات فوق کافی است $[0]$ ، $[1]$ و $[2]$ را بیابیم.

$$[0] = \{x : x \equiv 0\} = \{3k : k \in \mathbb{Z}\}$$

$$[1] = \{x : x \equiv 1\} = \{3k + 1 : k \in \mathbb{Z}\}$$

$$[2] = \{x : x \equiv 2\} = \{3k + 2 : k \in \mathbb{Z}\}$$

^۱ equivalence relation

^۲ equivalence class

^۳ generator

قضیه ۳.۳. اگر \sim یک رابطه هم‌ارزی در A و $a, b \in A$ باشند، آن گاه

$$1 - [a] \neq \phi \text{ و } [a] \subseteq A$$

۲ - تنها یکی از گزاره‌های $[a] = [b]$ و $[a] \cap [b] = \phi$ برقرار است.

اثبات. ۱- قبلاً اثبات شده است.

۲ - فرض کنید $x \in [a] \cap [b]$ پس $x \in [a]$ و $x \in [b]$. اکنون اگر $y \in [a]$ آن گاه

$y \sim a$ و چون $a \sim x$ پس $y \sim x$ و از آنجایی که $x \sim b$ نتیجه می‌شود که $y \sim b$ پس

$$y \in [b] \text{ در نتیجه } [a] \subseteq [b]. \text{ به طریق مشابه } [b] \subseteq [a].$$

اگر $[a] = [b]$ واضح است که $[a] \cap [b] \neq \phi$.

نتیجه ۴.۳. گزاره ۲ قضیه فوق به شکل زیر نیز نوشته می‌شود

$$[a] = [b] \iff [a] \cap [b] \neq \phi$$

اگر \sim یک رابطه هم‌ارزی روی A باشد، آن گاه مجموعه دسته‌های هم‌ارزی A را با A/\sim نشان می‌دهند.

قضیه ۵.۳. فرض کنیم \sim یک رابطه هم‌ارزی روی A باشد، در این صورت

۱ - هر عضو A/\sim مخالف تهی و زیر مجموعه A است؛

۲ - اشتراک هر دو عضو متمایز A/\sim تهی است؛

۳ - اجتماع اعضای A/\sim برابر مجموعه A است.

اثبات. اثبات ۱ و ۲ در قضیه قبل آمده است و اثبات سه به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

قضیه فوق گاهی اوقات با بیان «اعضای A/\sim مجموعه A را افراز می‌کند» نیز می‌آید. بنابراین

تعریف ۶.۳. فرض کنید A مجموعه‌ای دلخواه و A مجموعه‌ای از

زیرمجموعه‌های غیر تهی A باشد به قسمی که اجتماع کلیه اعضای A دقیقاً A شود و

اشتراک هر دو عضو A تهی باشد. در این صورت A را یک افراز مجموعه A گویند.

مثال. مجموعه $A = \{1, *, 2, 5\}$ را افراز کنید.

حل.

$$A_1 = \{\{1\}, \{*\}, \{2\}, \{5\}\}$$

$$A_2 = \{\{1, *\}, \{2, 5\}\}$$

$$A_3 = \{\{1, *, 5\}, \{2\}\}$$

$$A_4 = \{\{1, 5\}, \{2\}, \{*\}\}$$

همچنان که در مثال دیده می‌شود برای یک مجموعه افرازهای مختلف می‌توان نوشت.

در توضیحات قبل از تعریف افراز دیده شد که می‌توان با کمک یک رابطه هم‌ارزی یک افراز برای مجموعه ساخت. عکس این مطلب نیز درست است یعنی می‌توان با کمک افراز یک رابطه هم‌ارزی تعریف کرد به طوری که دسته‌های هم‌ارزی اعضای افراز دلخواه باشند. این مطلب با کمک دو قضیه زیر به دست می‌آید.

قضیه ۷.۳. فرض کنید A یک افراز A باشد. توسط A می‌توان یک رابطه هم‌ارزی در A تعریف کرد.

اثبات. تعریف می‌کنیم

$$\forall x, y \in A \quad x \sim y \iff x, y \text{ از اعضای } A \text{ باشند}$$

فرض کنید $x \in A$ دلخواه باشد. چون A افراز است پس x متعلق به یکی از اعضای A است. لذا $x \sim x$ بنابراین رابطه \sim انعکاسی است. برای اثبات تقارنی بودن گیریم $x, y \in A$ و $x \sim y$ بنابراین x, y متعلق به یکی از اعضای A هستند. نتیجه این که x و y نیز متعلق به همان عضو می‌باشند، پس $y \sim x$.

اگر $x, y, z \in A$ باشند و $x \sim y$ و $y \sim z$ آن گاه به ازای یک $B, C \in A$ عناصر $x, y \in B$ و $y, z \in C$ پس $y \in B \cap C$. افراز بودن A نتیجه می‌دهد که $B = C$. لذا $x, z \in B = C$ بنابراین $x \sim z$. پس رابطه فوق هم‌ارزی است.

قضیه ۸.۳. اگر A, A و \sim همانهایی باشند که در قضیه قبل آمده‌اند آن گاه $A/\sim = A$.

اثبات. گیریم $[a] \in A/\sim$ پس $a \in A$ وجود دارد $B \in A$ که $a \in B$.

$$x \in [a] \iff x \sim a \iff x, a \in B \iff x \in B$$

پس $B = [a]$ لذا $[a] \in A$.

اگر $B \in A$ دلخواه باشد. آن گاه B عضوی مانند b دارد. گزاره زیر نشان می‌دهد که $B = [b]$.

$$x \in B \iff x, b \in B \iff x \sim b \iff x \in [b]$$

تمرین ۳.۳

۱ - فرض کنید

$$a \sim b \iff a - b \in \mathbb{Z} \quad \text{for all } a, b \in \mathbb{Q}$$

نشان دهید که این یک رابطه هم‌ارزی روی \mathbb{Q} است. دسته هم‌ارزی $[\frac{m}{n}]$ را بیابید.

۲ - نشان دهید که \iff یک رابطه هم‌ارزی بر تمام گزاره‌ها است.

۳ - فرض کنید $A = \{1, 2, 3, \dots, 20\}$ تعریف می‌کنیم:

$$a \sim b \iff a \equiv b \quad \text{for all } a, b \in A$$

نشان دهید \sim یک رابطه هم‌ارزی روی A است. A را با کمک این رابطه هم‌ارزی افراز کنید.

۴ - نشان دهید رابطه زیر روی $\mathbb{R} - \{0\}$ یک رابطه هم‌ارزی است.

$$a \sim b \iff ab^{-1} \in \mathbb{Q}$$

$[0]$ ، $[\frac{1}{3}]$ و $[\sqrt{2}]$ را بیابید.

۵ - رابطه هم‌ارزی در $\mathbb{R} \times \mathbb{R}$ را چنان تعریف کنید که دسته‌های هم‌ارزی آن خطوط موازی با $3x + 4y = 5$ باشند.

۶ - فرض کنیم R یک رابطه متعدی و متقارن بر A باشد و $a, b \in A$ دلخواه. در این صورت اگر aRb آنگاه bRa و بنابه تعدی aRa . پس خاصیت انعکاسی ازدو خاصیت تقارنی و متعدی نتیجه می‌شود. اشکال استدلال فوق را بیابید.

۴.۳ رابطه ترتیب

رابطه \subseteq در مجموعه‌ها را در نظر بگیرید. اگر $A \subseteq B$ و $B \subseteq A$ آنگاه $A = B$. این خاصیت در مجموعه اعداد حقیقی به همراه رابطه \leq معمولی نیز برقرار است.

سوال. اگر R یک رابطه در A باشد و $a, b \in A$ به طوری که aRb و bRa آیا

$$a = b$$

جواب. جواب منفی است. رابطه R را روی مجموعه \mathbb{Z} به صورت

$$aRb \iff a|b$$

تعریف می کنیم. می دانیم که $2|2$ و $2|2-2$ پس $2R-2$ و $2R2-2$ ولی $2 \neq 2-2$.
تعریف ۴.۱. فرض کنیم R یک رابطه در A باشد. R را پاد متقارن (قناس)^۱ گویند هرگاه

$$\forall a, b \in A \quad (aRb, bRa) \implies a = b$$

رابطه \leq در اعداد حقیقی و \subseteq در مجموعه ها پاد متقارن هستند.

تعریف ۲.۴. رابطه R در A را ترتیب جزئی^۲ گویند هرگاه انعکاسی، متعدی و قناس باشد.

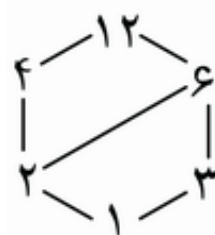
اگر R یک ترتیب جزئی در A باشد، بیانهای « (A, R) مرتب جزئی» یا « (A, R) جزءاً مرتب» مورد استفاده قرار می گیرد.

معمولاً برای رابطه ترتیب جزئی روی یک مجموعه، از نماد \leq استفاده می شود. مثال زیر نشان می دهد که چرا کلمه ترتیب جزئی بکار گرفته می شود.

مثال. رابطه \leq که بصورت زیر روی مجموعه $A = \{1, 2, 3, 4, 6, 12\}$ تعریف شده، مرتب جزئی است:

$$a \leq b \iff a|b$$

از نمودار درختی زیر برای نمایش رابطه بین عناصر A استفاده می کنیم

این نمودار نشان می دهد که مجموعه فوق به شکل های زیر مرتب می شود

^۱antisymmetric
^۲partial order

$$\begin{aligned} 1 &\leq 2 \leq 4 \leq 12 \\ 1 &\leq 2 \leq 6 \leq 12 \\ 1 &\leq 3 \leq 6 \leq 12 \end{aligned}$$

می دانیم رابطه \leq در اعداد حقیقی و رابطه \subseteq در مجموعه ها هر دو مرتب جزئی هستند. اگر $x, y \in \mathbb{R}$ آن گاه $x < y$ یا $x = y$ در صورتی که دو مجموعه S و T می توان یافت که $S \not\subseteq T$ و $T \not\subseteq S$ و $S \neq T$. پس این دو رابطه ترتیب جزئی متفاوتهند. به عبارت دیگر هر دو عدد حقیقی را تحت \leq می توان مقایسه کردولی هر دو مجموعه را تحت \subseteq نمی توان مقایسه کرد.

تعریف ۳.۴. رابطه R روی A را مرتب (همبند)^۱ گویند هرگاه برای هر $a, b \in \mathbb{R}$ ، aRb یا bRa .

مثال. رابطه \leq در اعداد حقیقی مرتب است.

تعریف ۴.۴. (A, R) را ترتیب کلی یا کلاً مرتب گویند هرگاه

۱ - (A, R) مرتب جزئی باشد.

۲ - رابطه R روی A مرتب باشد.

تعریف ۴.۴. فرض می کنیم (A, R) مرتب جزئی و $B \subseteq A$ چنان باشد که (B, R) مرتب کلی باشد، در این صورت B را یک زنجیر در A می گویند.

در مثال قبل $\{1, 2, 4, 12\}$ و $\{1, 3, 6, 12\}$ و $\{1, 2, 6, 12\}$ زنجیر هستند.

توضیحات بیشتر راجع به ترتیبهای جزئی و کلی را به فصلهای بعد موكول می کنیم.

تمرین ۴.۳

۱ - نشان دهید که اگر R ترتیب جزئی باشد، R^{-1} نیز ترتیب جزئی است.

۲ - نشان دهید رابطه عاد کردن در \mathbb{N} ترتیب جزئی است. دو زنجیریکی

متناهی و دیگری نامتناهی از \mathbb{N} معرفی کنید. با کمک نمودار درختی مجموعه

$\{2, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 18, 36, 43\}$ را مرتب کرده و تمام زنجیرهای آن را بنویسید.

۳ - رابطه \leq روی \mathbb{R}^2 به شکل زیر تعریف می شود.

$$(a_1, a_2) \leq (b_1, b_2) \iff a_1 \leq b_1, a_2 \leq b_2$$

نشان دهید \leq یک ترتیب جزئی روی \mathbb{R}^2 است که مرتب نمی باشد. هم چنین نشان

دهید که مجموعه $\{(x, mx) : x \in \mathbb{R}\}$ یک زنجیر در \mathbb{R}^2 است.

^۱connected

۴ - فرض کنیم $A = \{a, b, c, d\}$ باشد، می‌دانیم که $(P(A), \subseteq)$ مرتب جزئی است. ۴ زنجیر در $P(A)$ بنویسید.

۵.۳ n تایی مرتب

در این بخش قصد تعریف n تایی مرتب را نداریم. در فصل ۸ تعریف آن را خواهیم آورد. در اینجا فقط می‌گوییم n تایی مرتب را با (a_1, a_2, \dots, a_n) نشان می‌دهند و اگر A_1, \dots, A_n مجموعه باشند، آن گاه

$$A_1 \times \dots \times A_n = \{(a_1, a_2, \dots, a_n) : a_1 \in A_1, \dots, a_n \in A_n\}$$

تعریف می‌شود. معمولاً $A_1 \times \dots \times A_n$ را با نماد $\prod_{i=1}^n A_i$ نشان می‌دهند.

سوال. آیا می‌توان حاصلضرب را برای هر تعداد دلخواه مجموعه نیز تعریف کرد. در صورت امکان اعضای آن چه خواهد شد؟
جواب این سوال مثبت است. ولی با امکانات حاضر قادر به انجام این کار نیستیم. در فصلهای بعد با کمک اصل انتخاب حاصلضرب هر تعداد دلخواه مجموعه را نیز تعریف می‌کنیم.

فصل ۴

تابع

در این فصل نوع خاصی از رابطه یا تابع معرفی می‌گردد. سپس خواص مهمی از تابع مانند ۱-۱ و برعکس پذیرد مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

۱.۴ تعریف تابع

معادله‌های $y = x + 1$ ، $y^2 = x^2 + 1$ را وقتی $x \geq 0$ در نظر بگیرید. همچنان که دیده می‌شود در معادله اول به ازای هر x یک و تنها یک y بدست می‌آید در صورتی که معادله دوم چنین نیست. در معادله اول y را تابعی از x گویند و در معادله دوم y تابعی از x نیست. اگر بخواهیم همانند فصل قبل جواب این معادله‌ها را با زوج مرتب نشان دهیم آن گاه:

مجموعه جواب معادله $y = x + 1$ مجموعه $S = \{(x, x + 1) : x \in \mathbb{R}, x \geq 0\}$ و مجموعه جواب معادله $y^2 = x + 1$ مجموعه $T = \{(x, \pm\sqrt{x + 1}) : x \in \mathbb{R}, x \geq 0\}$ می‌باشد. همچنان که در S دیده می‌شود S هیچ دو زوج مرتبی با مولفه اول برابر ندارد، در صورتی که T دارای اعضای به شکل $(1, \sqrt{2})$ ، $(1, -\sqrt{2})$ است که مولفه‌های اول برابر دارند.

تعریف ۱.۱. $F \subseteq A \times B$ یک تابع^۱ از A به B است، هرگاه به ازای هر $x \in A$

^۱function

اگر $y, z \in B$ و $(x, y) \in F$ و $(x, z) \in F$ ، آن گاه $y = z$.

مثال. مجموعه $F = \{(0, 1)(1, -1)(2, -2)(3, -3)\}$ یک تابع از $\{0, 1, 2, 3\}$ به $\{1, -1, -2, -3\}$ می باشد. مجموعه $h = \{(1, 1)(1, -1)(2, 1)(3, 1)\}$ تابع نیست.

به دلیل استفاده زیاد از تابع معمولاً بجای نماد $f = A \times B$ از نماد $f : A \rightarrow B$ و به جای $(x, y) \in f$ از علائم $x \rightarrow y$ یا $y = f(x)$ استفاده می شود. در این حالت $f : A \rightarrow B$ یک تابع است هرگاه برای هر $x \in A$ یک و تنها یک $y \in B$ باشد که $y = f(x)$ و یابۀ عبارت دیگر $f : A \rightarrow B$ یک تابع است هرگاه برای هر $x, x' \in A$:

$$x = x' \implies f(x) = f(x')$$

اگر f از A به B یک تابع باشد، A را دامنه f و B را هم دامنه گویند دامنه f را با D_f نشان می دهند. هم چنین علائم $x \rightarrow f(x)$ و $y = f(x)$ را ضابطه f می گویند.

قضیه ۲.۱. دو تابع $f : A \rightarrow B$ و $g : C \rightarrow D$ برابر هستند هرگاه

$$A = C - ۱$$

$$\forall x \in A = C \quad f(x) = g(x) - ۲$$

مثال. $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{Z}$ با ضابطه $f(x) = x^2$ یک تابع نیست زیرا $\frac{1}{4} \notin \mathbb{Z}$.

مثال. $f : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$ با ضابطه $f(x) = |x|$ یک تابع است.

تمرین ۱.۴

۱- اگر $A = \{1, 2\}$ و $B = \{*, \circ\}$ تمام توابع از A به B را بنویسید.

۲- فرض کنیم X شامل همه توابع $f : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$ باشد. نشان دهید رابطه

زیریک رابطه هم ارزی روی X است. چند عضو از دسته هم ارزی تابع $h : t \rightarrow t^2$ را بنویسید.

$$\forall f, g \in X \quad f R g \equiv f\left(\frac{1}{4}\right) = g\left(\frac{1}{4}\right)$$

۳- کدام یک از روابط زیرتابع است؟

$$f : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{N}$$

$$x \mapsto \begin{cases} x & x > 0 \\ |x| + 1 & x \leq 0 \end{cases}$$

$$g : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$$

$$x \mapsto \begin{cases} x & x > 0 \\ -x + 1 & x \leq 0 \end{cases}$$

$$h : \mathbb{Z} \longrightarrow \mathbb{N}$$

$$x \longmapsto |x|$$

۴- فرض کنید $f : \mathbb{R} \longrightarrow \mathbb{R}$ یک تابع باشد که $f(x+y) = f(x) + f(y)$ نشان

دهید

$$f(0) = 0 \quad (\text{آ})$$

$$f(-x) = -f(x) \quad (\text{ب})$$

$$\forall n \in \mathbb{Z} \quad f(n) = nf(1) \quad (\text{ج})$$

$$\forall \frac{m}{n} \in \mathbb{Q} \quad f\left(\frac{m}{n}\right) = \frac{m}{n}f(1) \quad (\text{د})$$

۵- فرض کنید d از $\mathbb{R} \times \mathbb{R}$ به \mathbb{R} یک تابع با ضابطهٔ

$$d(x, y) = \frac{|x-y|}{\sqrt{|x+y|}}$$

باشد. نشان دهید

$$d(x, y) \geq 0 \quad (\text{آ})$$

$$d(x, y) = 0 \text{ اگر و فقط اگر } x = y \quad (\text{ب})$$

$$d(x, y) = d(y, x) \quad (\text{ج})$$

$$d(x, y) < d(x, z) + d(z, y) \quad (\text{د})$$

۲.۴ نقش وپیش نقش

تعریف ۱.۲. فرض کنیم $f : A \longrightarrow B$ یک تابع باشد و $S \subseteq A$ مجموعهٔ

$f(S) = \{f(x) : x \in S\}$ را نقش S تحت تابع f گویند. $f(A)$ را برد تابع f خوانند و

با نماد Imf یا R_f نشان می‌دهند.

نکته . در تعریف فوق، نکات زیر مهم هستند

$$1- \text{ اگر } x \in S \text{ آنگاه } f(x) \in f(S)$$

$$2- \text{ ممکن است } f(x) \in f(S) \text{ ولی } x \notin S$$

$$3- \text{ اگر و فقط اگر } y \in f(S) \text{ آنگاه } x \in S \text{ ای باشد که } y = f(x)$$

مثال . تابع $f : \mathbb{Z} \longrightarrow \mathbb{N}$ را در نظر بگیرید در این صورت

$$x \longmapsto |x| + 1$$

image^۱

$$f(\{1, -1\}) = \{2\} \quad f(\mathbb{Z}) = \mathbb{N}$$

مثال . تابع

$$f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$$

$$x \mapsto \begin{cases} 1 & \text{زوج } x \\ 2 & \text{فرد } x \end{cases}$$

را در نظر بگیرید

$$f(\{2, 3\}) = \{1, 2\} \quad f(\{1, 3, 5, 7, 9, \dots\}) = \{2\}$$

$$f(\mathbb{N}) = \{1, 2\} \quad f(\{2, 4, 6, 8, \dots\}) = \{1\}$$

همچنان که در مثال فوق دیده می‌شود $Imf \neq \mathbb{N}$ پس همواره برد تابع با هم دامنه برابر نیست.

تعریف ۲.۲. اگر $f : A \rightarrow B$ یک تابع و $T \subseteq B$ آن گاه مجموعه $f^{-1}(T) = \{x \in X : f(x) \in T\}$ را پیش نقش T تحت f گویند.

مثال . تابع $f : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{N} \cup \{0\}$ را در نظر بگیرید:

$$x \mapsto x^2$$

$$f^{-1}(\{1\}) = \{1, -1\} \quad f^{-1}(\{2, 5\}) = \{\}$$

$$f^{-1}(\{4, 9\}) = \{2, -2, 3, -3\} \quad f^{-1}(\{2, 4\}) = \{2, -2\}$$

نکات ذیل را برای بهتر استفاده کردن از نماد f^{-1} می‌آوریم:

$$x \in f^{-1}(T) \Leftrightarrow f(x) \in T - 1$$

۲- اگر T مجموعه تک عضو مانند $T = \{a\}$ باشد آن گاه به جای نماد $f^{-1}(T)$

از نماد $f^{-1}(a) = \{x \in X : f(x) = a\}$ استفاده می‌کنند در این صورت

وهم چنین :

$$x \in f^{-1}(a) \Leftrightarrow f(x) = a$$

۳- همچنان که در مثال مشاهده می‌شود f^{-1} همواره یک تابع نیست.

قضیه ۳.۲. گیریم $f : X \rightarrow Y$ یک تابع و $A, B \subseteq X$ ، $C, D \subseteq Y$ آن گاه

$$1- \text{ اگر } A \subseteq B \text{ آنگاه } f(A) \subseteq f(B)$$

¹pre-image

۲- اگر $C \subseteq D$ آنگاه $f^{-1}(C) \subseteq f^{-1}(D)$

اثبات . ۱- فرض کنید $y \in f(A)$ باشد در این صورت $y = f(x)$ برای یک $x \in A$ چون $A \subseteq B$ پس $x \in B$ و لذا $f(x) \in f(B)$ پس $y \in f(B)$.
 ۲- اگر $x \in f^{-1}(C)$ باشد آن گاه $f(x) \in C$ پس $f(x) \in D$ و در نتیجه $x \in f^{-1}(D)$

قضیه ۴.۲. اگر $f: X \rightarrow Y$ یک تابع و $A, B \subseteq X$ ،

$$f(A \cup B) = f(A) \cup f(B) \quad (۱)$$

$$f(A \cap B) \subseteq f(A) \cap f(B) \quad (۲)$$

اثبات . ۱- گیریم $y \in f(A \cup B)$ پس $y = f(x)$ برای یک $x \in A \cup B$ حال اگر $x \in A$ آن گاه $f(x) \in f(A)$ و در نتیجه $y \in f(A) \cup f(B)$ و اگر $x \in B$ آن گاه $f(x) \in f(B)$ و در نتیجه $y \in f(A) \cup f(B)$

بعکس فرض کنید $y \in f(A) \cup f(B)$ در این صورت :

اگر $y \in f(A)$ آن گاه وجود دارد $x \in A \subseteq A \cup B$ ای که $y = f(x)$ پس $y \in f(A \cup B)$

اگر $y \in f(B)$ آن گاه وجود دارد $x \in B \subseteq A \cup B$ ای که $y = f(x)$ پس $y \in f(A \cup B)$

۲- به عهده خواننده گذاشته می شود.

قضیه ۵.۲. اگر $f: X \rightarrow Y$ ، تابع و $C, D \subseteq Y$ ،

$$f^{-1}(C \cup D) = f^{-1}(C) \cup f^{-1}(D) \quad (۱)$$

$$f^{-1}(C \cap D) = f^{-1}(C) \cap f^{-1}(D) \quad (۲)$$

$$f^{-1}(C - D) = f^{-1}(C) - f^{-1}(D) \quad (۳)$$

اثبات . ۱- فرض کنیم $x \in f^{-1}(C \cup D)$ آن گاه $f(x) \in C \cup D$ اگر $f(x) \in C$ آن گاه $x \in f^{-1}(C)$ و در نتیجه $x \in f^{-1}(C) \cup f^{-1}(D)$ و اگر $f(x) \in D$ آن گاه $x \in f^{-1}(D)$ و در نتیجه $x \in f^{-1}(C) \cup f^{-1}(D)$

بعکس. فرض کنیم $x \in f^{-1}(C) \cup f^{-1}(D)$ در این صورت اگر $x \in f^{-1}(C)$ آن گاه $f(x) \in C \subseteq C \cup D$ و اگر $x \in f^{-1}(D)$ آن گاه $f(x) \in D \subseteq C \cup D$ پس $f(x) \in C \cup D$ پس $x \in f^{-1}(C \cup D)$

اثبات ۲ و ۳ به عهده خواننده گذاشته می شود.

دو قضیه قبل را برای هر تعداد دلخواه نیز می‌توان تعمیم داد.

تمرین ۲.۴

- ۱- اگر $f(x) = x - \frac{1}{k}[kx]$ ($k > 0$)، مطلوب است $Im f$.
- ۲- فرض کنید f و g دو تابع از \mathbb{R} در \mathbb{R} با ضابطه‌های $f(x) = x^3 + 1$ و $g(x) = x + 2$ باشند. $f^{-1}(g^{-1}([-5, 3]))$ را بیابید.
- ۳- اگر $f(x) = |x|$ آن گاه $f^{-1}(\{-1, 1\})$ را بیابید.
- ۴- آیا رابطه $*$ در زیر یک تابع است. دامنه و برد آن را مشخص کنید. هم چنین $f^{-1}(3)$ را بیابید.

*	۰	۱	۲	۳
۰	۰	۱	۲	۳
۱	۱	۲	۳	۰
۱	۱	۲	۳	۰
۲	۲	۳	۱	۰
۳	۳	۰	۱	۲

- ۵- فرض کنید $f: X \rightarrow Y$ یک تابع باشد. ثابت کنید مجموعه زیرافرازی برای X است.

$$\{f^{-1}(y) : f^{-1}(y) \neq \emptyset, y \in Y\}$$

- ۶- فرض کنید $f: X \rightarrow Y$ یک تابع باشد. ثابت کنید مجموعه زیریک رابطه هم ارزی روی X است.

$$\{(a, b) \in X \times X : f(a) = f(b)\}$$

- ۷- اگر $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{Z}$ با ضابطه $f(n) = (-1)^n \lfloor \frac{n}{2} \rfloor$ برای هر $n \in \mathbb{N}$ باشد، $f^{-1}(\mathbb{Z})$ و $f^{-1}(\mathbb{N})$ را بیابید. آیا در این حالت f^{-1} تابع است؟

- ۸- گیریم $f: X \rightarrow Y$ یک تابع و $A \subseteq X$ و $B \subseteq Y$. نشان دهید

$$f(A \cap f^{-1}(B)) = (B) \quad f(f^{-1}(B)) = f(X) \cap B \quad (\text{آ})$$

$$f(A) \cap B$$

- ۹- فرض کنید $f: X \rightarrow Y$ تابع و $B, C \subseteq Y$. اگر $f^{-1}(B) = f^{-1}(C)$ آن گاه تحت کدام شرط، $B = C$.

$$(i) \quad f(X) \subseteq Y \quad (ii) \quad X = Y \quad (iii) \quad f(X) = Y \quad (iv) \quad X \subseteq Y$$

۱۰- اگر $f: X \rightarrow Y$ یک تابع و $A \subseteq X$ و $B \subseteq Y$ آن گاه:

$$f(f^{-1}(B)) \subseteq B \quad (\text{آ}) \quad A \subseteq f^{-1}(f(A)) \quad (\text{ب})$$

با یک مثال نشان دهید که تساوی در (آ) و (ب) همواره برقرار نیست.

۱۱- با یک مثال نشان دهید که اگر $f: X \rightarrow Y$ یک تابع و $A, B \subseteq X$ آن گاه:

$$f(A \cap B) \neq f(A) \cap f(B)$$

۱۲- اگر $f: A \rightarrow B$ یک تابع و $S \subseteq A$ باشد. بایک مثال نشان دهید ممکن است

$$f(x) \in f(S) \text{ ولی } x \notin S.$$

۳.۴ توابع ۱-۱ و برو

تعریف ۱.۳. فرض کنید $f: A \rightarrow B$ یک تابع باشد

(۱) تابع f را یک به یک^۱ گویند هرگاه برای هر $x_1, x_2 \in A$ اگر $f(x_1) = f(x_2)$ آن گاه $x_1 = x_2$.

(۲) تابع f را برو^۲ می گویند هرگاه $f(A) = B$.

(۳) تابع f را دوسو^۳ یا تناظر یک به یک^۴ خوانند در صورتی که یک به یک و برو باشد.

مثال. تابع $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$ با ضابطه $f(n) = n^2 + 1$ یک به یک است ولی برو نیست.

مثال. تابع $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$ با ضابطه $f(x, y) = (\sin x, \cos y)$ یک به یک نیست زیرا $f(\pi, 0) = f(0, 0)$ ولی $(\pi, 0) \neq (0, 0)$ هم چنین از آنجایی که وجود ندارد $(x, y) \in \mathbb{R}^2$ که $f(x, y) = (2, 2)$ پس f برو نیست.

قضیه ۲.۳. تابع $f: A \rightarrow B$ برو است اگر و فقط اگر برای هر $b \in B$ یک $a \in A$ باشد که $f(a) = b$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

injection^۱
surjection^۲
bijection^۳
correspondence^۴

تعریف ۳.۳. فرض کنید $f : A \rightarrow B$ ، $g : B \rightarrow C$ دو تابع باشند. ترکیب $g \circ f$ را که با علامت $g \circ f$ نشان می‌دهند، تابعی است که برای هر $x \in A$ ،

$$g \circ f(x) = g(f(x))$$

$g \circ f$ یک تابع است زیرا اولاً $D_{g \circ f} = A$

ثانیاً اگر $x, x' \in A$ و $x = x'$ ، چون f تابع است آن گاه $f(x) = f(x')$. تابع بودن g نتیجه می‌دهد که $g(f(x)) = g(f(x'))$ بنابراین $g \circ f(x) = g \circ f(x')$

قضیه ۴.۳. اگر $f : A \rightarrow B$ ، $g : B \rightarrow C$ ، $h : C \rightarrow D$ سه تابع باشند آن گاه $h \circ (g \circ f) = (h \circ g) \circ f$

اثبات. ملاحظه می‌شود که $g \circ f$ از A به C ، $h \circ g$ از B به D تابع می‌باشند و بنابراین $h \circ (g \circ f)$ ، $(h \circ g) \circ f$ توابعی از A به D هستند. حال برای هر $x \in A$

$$(h \circ (g \circ f))(x) = (h \circ g)(f(x)) = h(g(f(x))) = h(g \circ f(x)) = (h \circ g) \circ f(x)$$

تعریف ۵.۳. تابع همانی^۱ بر مجموعه مفروض A با I_A نشان داده می‌شود و عبارت است از تابع $I_A : A \rightarrow A$ با ضابطه $I_A(x) = x$.

تعریف ۶.۳. فرض کنید $f : A \rightarrow B$ یک تابع باشد

(۱) تابع $g : B \rightarrow A$ را معکوس چپ^۲ تابع f گویند هرگاه $g \circ f = I_A$

(۲) تابع $h : B \rightarrow A$ را معکوس راست^۳ تابع f گویند هرگاه $f \circ h = I_B$

مثال تابع $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{Z}$ در نظر بگیرید واضح است که این تابع ۱-۱ است. به راحتی دیده می‌شود که توابع زیر معکوس چپ f هستند:

$$g_i : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{N} \\ x \mapsto \begin{cases} x - 1 & x \geq 2 \\ i & x < 2 \end{cases} \quad i = 1, 2, 3, \dots$$

همچنان که مشاهده می‌شد این تابع بی‌نهایت معکوس چپ دارد. این تابع معکوس راست ندارد زیرا اگر $h : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{N}$ بخواهد معکوس راست f باشد آنگاه $f \circ h = I_{\mathbb{Z}}$ لذا

identity^۱
left-inverse^۲
right-inverse^۳

برای هر $x \in \mathbb{Z}$

$$x = f \circ h(x) = f(h(x)) = h(x) + 1$$

پس $h: \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{N}$ ، با ضابطه $h(x) = x - 1$ می باشد. اما واضح است که h تابع نیست زیرا $h(1), h(0), h(-1), h(-2), \dots$ قابل تعریف نیستند.

مثال. تابع

$$f: \mathbb{N} \cup \{0\} \rightarrow \mathbb{N} \cup \{0\}$$

$$m \mapsto \begin{cases} \frac{m}{2} & \text{زوج } m \\ \frac{m-1}{2} & \text{فرد } m \end{cases}$$

بروست و توابع زیر معکوسهای راست تابع f هستند:

$$g_i: \mathbb{N} \cup \{0\} \rightarrow \mathbb{N} \cup \{0\}$$

$$g_i(m) = \begin{cases} 2m+1 & m \neq i \\ 2m & m = i \end{cases} \quad i = 1, 2, 3, \dots$$

مانند مثال قبل دیده می شود که این تابع بی نهایت معکوس راست دارد. اما این تابع معکوس چپ ندارد اثبات آن را به عنوان تمرین به عهده خواننده می گذاریم.

قضیه ۷.۳. تابع $f: A \rightarrow B$ یک به یک است اگر و فقط اگر f معکوس چپ داشته باشد.

اثبات. فرض کنید $f: A \rightarrow B$ یک به یک باشد و $a \in A$ برای هر $b \in B$ اگر $b \in \text{Im} f$ آن گاه یک $x_b \in A$ یکنایی هست که $b = f(x_b)$. $g(b) = a$ را برابر x_b تعریف کنید و اگر $b \notin \text{Im} f$ آن گاه $g(b) = a$ قرار دهید. تابع $g: B \rightarrow A$ معکوس چپ f است. بعکس اگر $g: B \rightarrow A$ معکوس چپ f باشد و $f(x) = f(x')$ آن گاه $g(f(x)) = g(f(x'))$ و لذا $x = x'$ پس f ۱-۱ است.

قضیه ۸.۳. تابع $f: A \rightarrow B$ بروست اگر و فقط اگر معکوس راست داشته باشد. **اثبات** فرض کنیم $f: A \rightarrow B$ برو باشد. برای تعریف تابع $g: B \rightarrow A$ ، فرض کنید $b \in B$ باشد در این صورت یک $a_b \in A$ هست که $f(x_b) = b$. $g(b)$ را مساوی a_b قرار می دهیم. جایی که a_b یکی از a_b هایی است که در تساوی فوق صدق می کند. تابع g معکوس راست f است.

بعکس اگر $g: B \rightarrow A$ معکوس راست f باشد و $b \in B$ دلخواه آن گاه $g(b) \in A$ و $f(g(b)) = b$ پس f بروست.

تمرین ۳.۴

۱- فرض کنیم $A = \{1, 2, 3, 4\}$ و $B = \{7, 8, 9\}$. تابع برویی از A به B نوشته و معکوسهای راست و چپ آن را بنویسید.

۲- در تمرین قبل تابع یک به یکی از B به A نوشته و معکوسهای راست و چپ آن را بنویسید.

۳- فرض کنیم $f: A \rightarrow B$ یک تابع باشد بطوری که برای هر $S \subseteq B$ ، $f(f^{-1}(S)) = S$ باشد.

۴- فرض کنیم $f: A \rightarrow B$ یک تابع باشد بطوری که برای هر $S \subseteq A$ ، $f^{-1}(f(S)) = S$ باشد.

۵- برای تابع $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ با ضابطه $f(x) = e^x$ معکوس راست و چپ بنویسید.

۶- تمرین قبل را برای تابع $f: \mathbb{R} \rightarrow (0, +\infty)$ با ضابطه $f(x) = e^x$ تکرار کنید. سپس هر دو تمرین را مقایسه کنید. چه نتیجه ای از این مقایسه به دست می آید؟

۷- نشان دهید اگر $f: A \rightarrow B$ و $g: B \rightarrow C$ توابعی دوسو باشند آن گاه $g \circ f: A \rightarrow C$ دوسو است.

۴.۴ تابع معکوس پذیر

تعریف ۱.۴.۱. تابع $f: A \rightarrow B$ را معکوس پذیر گویند هرگاه دارای معکوس راست و چپ باشد.

قضیه ۲.۴.۲. تابع $f: A \rightarrow B$ معکوس پذیر است اگر و فقط اگر دوسو باشد.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

قضیه ۳.۴.۳. فرض کنیم $f: A \rightarrow B$ یک تابع و $g: B \rightarrow A$ ، $h: B \rightarrow A$ به

ترتیب معکوسهای راست و چپ f باشند در این صورت $g = h$.

اثبات. برای هر $x \in B$

$$h(x) = h(fog(x)) = (hof)og(x) = I_A(g(x)) = g(x)$$

تعریف ۴.۴. تابع $g : B \rightarrow A$ را معکوس^۱ تابع $f : A \rightarrow B$ گویند هرگاه معکوس راست و چپ f باشد.

نتیجه ۵.۴. اگر $f : X \rightarrow Y$ معکوس پذیر باشد، آن گاه معکوس آن منحصر به فرد است.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

قضیه ۶.۴. فرض کنید $f : X \rightarrow Y$ دوسو باشد آن گاه $f^{-1} : Y \rightarrow X$ یک تابع دوسو است و $f \circ f^{-1} = I_Y$ ، $f^{-1} \circ f = I_X$.

اثبات. ابتدا نشان می دهیم که $f^{-1} : Y \rightarrow X$ یک تابع است. برای این منظور ابتدا ثابت می کنیم که برای هر $y \in Y$ ، $f^{-1}(y) \neq \emptyset$. فرض کنیم $y \in Y$ بانوجه به بر بودن f ، عضوی مانند x در X هست به طوری که $y = f(x)$ پس $x \in f^{-1}(y)$ و بنابراین $f^{-1}(y) \neq \emptyset$. از طرفی اگر $x_1, x_2 \in f^{-1}(y)$ آن گاه $f(x_1) = y = f(x_2)$ و چون f یک به یک است پس $x_1 = x_2$ بنابراین $f^{-1}(y)$ یک مجموعه تک عضوی است.

اکنون نشان می دهیم که $f \circ f^{-1} = I_Y$ ، $f^{-1} \circ f = I_X$. اگر $y \in Y$ آن گاه x ای در X هست به طوری که $y = f(x)$ پس $f^{-1}(y) = x$ و

$$f \circ f^{-1}(y) = f(f^{-1}(y)) = f(x) = y = I_Y(y)$$

بنابراین $f \circ f^{-1} = I_Y$.

حال برای هر $x \in X$ اگر $y = f(x)$ آن گاه $f^{-1}(y) = x$ و

$$f^{-1} \circ f(x) = f^{-1}(f(x)) = f^{-1}(y) = x = I_X(x)$$

بنابراین $f^{-1} \circ f = I_X$.

نتیجه ۷.۴. اگر $f : X \rightarrow Y$ معکوس پذیر باشد آنگاه $f^{-1} : Y \rightarrow X$ معکوس f است.

تمرین ۴.۴

۱ - کدامیک از توابع زیر تناظری یک به یک بین $\mathbb{N} \times \mathbb{N}$ و \mathbb{N} برقرار می کند.

$$\begin{array}{ll} f(m, n) = 2^m(2n + 1) & \text{(ب)} \\ f(m, n) = 2^{m-1}3^n & \text{(د)} \end{array} \quad \begin{array}{ll} f(m, n) = 2^{m-1}(2n - 1) & \text{(آ)} \\ f(m, n) = 2^{m-1}3^{mn-1} & \text{(ج)} \end{array}$$

۲- اگر تابع $f: A \rightarrow B$ یک به یک باشد و $T \subseteq B$ آن گاه $f(f^{-1}(T)) = T$ اگر و فقط اگر f برو باشد.

۳- فرض کنید X یک مجموعه m عنصری و Y یک مجموعه n عنصری باشد. تعداد توابع یک به یک از X به Y چه قدر است؟

۴- فرض کنید $f: X \rightarrow Y$ یک تابع و $A, B \subseteq X$. با یک مثال نشان دهید که $f(A - B) = f(A) - f(B)$ سپس نشان دهید که $f(A - B) \neq f(A) - f(B)$ هرگاه f یک به یک باشد.

۵- اگر $f: A \rightarrow B$ یک تابع باشد. نشان دهید احکام زیر معادلند.
 (آ) $f^{-1}(f(X)) = X$

(ب) $f(X_1 \cap X_2) = f(X_1) \cap f(X_2) \quad \forall X_1, X_2 \subseteq A$

(ج) $f(X_1 - X_2) = f(X_1) - f(X_2) \quad \forall X_1, X_2 \subseteq A$

(د) $f(A - X) = f(X) \subseteq B - f(X) \quad \forall X \subseteq A$

(ه) $f^{-1}(f(X)) = X \quad \forall X \subseteq A$

۶- فرض کنید $\lambda_a: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ ، $a \in \mathbb{N}$ یک تابع باشد. نشان دهید که
 $n \mapsto n + a$

$$\lambda_{a+b} = \lambda_a \circ \lambda_b$$

۷- اگر $f: A \rightarrow B$ تابع باشد. احکام زیر معادلند.
 (آ) f برو است.

(ب) $B - f(X) \subseteq f(A - X) \subseteq B - f(X) \quad \forall X \subseteq A$

(ج) $f(f^{-1}(Y)) = Y \quad \forall Y \subseteq B$

۵.۴ تحدید و توسیع

تعریف ۱.۵. فرض کنیم $f: A \rightarrow B$ یک تابع باشد و $X \subseteq A$ و $A \subseteq Y$. تابع $g: X \rightarrow B$ باضابطه $g(x) = f(x)$ را تحدید f به X گویند و به صورت $g = f|_X$ می نویسند.

تابع $h: Y \rightarrow B$ که برای هر $x \in A$ ، $h(x) = f(x)$ را توسیع f گویند.

مثال. تابع $f : Q \rightarrow Q$ را در نظر بگیرید. تحدید f به Z تابع $f|_Z : Z \rightarrow A$ با ضابطه $f|_Z(x) = [x]$ می باشد. توابع زیر توسیع f هستند:

$$g_1 : \mathbb{R} \rightarrow Q \quad g_2 : \mathbb{R} \rightarrow Q$$

$$x \mapsto \begin{cases} [x] & x \in Q \\ x & x \notin Q \end{cases} \quad x \mapsto \begin{cases} [x] & x \in Q \\ 2 & x \notin Q \end{cases}$$

$$g_3 : \mathbb{R} \rightarrow Q \quad \dots$$

$$x \mapsto \begin{cases} [x] & x \in Q \\ 3 & x \notin Q \end{cases}$$

واضح است که توسیعیهای زیادی برای f می توان نوشت. سوآلی که ممکن است تا کنون به ذهن شما رسیده باشد این است که آیا برای هر دو مجموعه غیر تهی A و B یک تابع از A به B وجود دارد. سعی کنید برای این سوال و سوآلی که در زیر مطرح می شود پاسخی بیابید. ما در فصل ۸ با کمک لم تسورن که معادل اصل انتخاب است، به این دو سوال پاسخ می دهیم.

سوال. اگر A و B دو مجموعه غیر تهی باشند آیا می توان تابع $1-1$ از A به B یا از B به A نوشت؟

تمرین ۵.۴

۱- اگر $f : A \rightarrow B$ یک تابع یک به یک باشد و $X \subseteq A$ آن گاه $f|_X$ یک به یک است.

۲- با یک مثال نشان دهید که تمرین قبل برای برو بودن برقرار نیست.

۳- فرض کنید تابع $f : A \rightarrow B$ برو باشد و $A \subseteq C$ در این صورت اگر $g : C \rightarrow B$ توسیع f باشد آن گاه g بروست.

۴- با یک مثال نشان دهید که تمرین قبل برای یک به یک بودن برقرار نیست.

۵- یک تابع یک به یک از N به Z و یک تابع یک به یک از Z به N بنویسید. آیا می توانید توابع یک به یک از N به \mathbb{R} و \mathbb{R} به N بنویسید؟

۶- فرض کنید $d : X \times X \rightarrow \mathbb{R}$ یک تابع باشد که

$$d(x, y) \geq 0, \quad x, y \in X$$

(ii) برای هر $x, y \in X$ ، $d(x, y) = 0$ اگر و فقط اگر $y = x$

(iii) برای هر $x, y \in X$ ، $d(x, y) = d(y, x)$

(iv) برای هر $x, y, z \in X$ ، $d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y)$

نشان دهید که برای هر $x, y, x', y' \in X$

$$|d(x, x') - d(y, y')| \leq d(x, y) + d(x', y')$$

۷- فرض کنید $S \neq \phi$ یک مجموعه و $h : p(S) \rightarrow p(S)$ یک تابع باشد که

$$A \subseteq h(A) \quad (\text{ii}) \quad h(\phi) = \phi \quad (\text{i})$$

$$h(A \cup B) = h(A) \cup h(B) \quad (\text{iv}) \quad h(h(A)) = h(A) \quad (\text{iii})$$

در این صورت $T = \{G : h(S - G) = S - G\}$ دارای خواص زیر است

$$\phi, S \in T \quad (\text{I})$$

(II) اجتماع هر تعداد از اعضای T عضو T است.

(III) اشتراک هر تعداد متناهی از اعضای T عضو T است.

۸- فرض کنید $\theta \in \mathbb{R}$ و $S = \{L_\theta : \theta \in \mathbb{R}\}$ و $L_\theta = \{(x, y) : y = \theta x \mid x, y \in \mathbb{R}\}$

(i) نشان دهید $f : \mathbb{R} \rightarrow S$ با ضابطه $f(\theta) = L_\theta$ تابعی دوسو است .

(ii) اگر $(L_a, L_b) = \{L_\theta : a < \theta < b\}$ آن گاه (L_{-1}, L_1) و $f^{-1}(L_{-1}, L_1)$ را

روی \mathbb{R}^2, \mathbb{R} مشخص کنید.

۹- فرض کنیم $f : X \rightarrow Y$ یک تابع و $T \subseteq p(Y)$ باشد که

$$\phi, Y \in T \quad (\text{i})$$

(ii) اجتماع هر تعداد از اعضای T عضو T باشد

(iii) اشتراک هر تعداد از اعضای T عضو T باشد

نشان دهید مجموعه $\{f^{-1}(G) : G \in T\}$ دارای خواص (i) و (ii) و (iii) می باشد.

فصل ۵

اعداد حقیقی (۱)

در این فصل و فصلهای بعدی مطالب نسبتاً زیادی از دستگاه اعداد حقیقی را ارائه می‌دهیم. دو روش جهت مطالعه دستگاه اعداد حقیقی وجود دارند، که عبارت‌اند از روش اصل موضوعی و روش ساختنی. در این کتاب روش اصل موضوعی را مورد مطالعه و بررسی قرار می‌دهیم و علاقمندان می‌توانند به منظور اطلاع از روش ساختنی به کتابهای مبانی ریاضیات یا آنالیز ریاضی مراجعه کنند.

نخست سعی می‌کنیم آنچه‌را که از قبل درباره دستگاه اعداد حقیقی می‌دانیم نادیده بگیریم، در این حالت جمله معروف «دو دو تا ۴ تا» یابۀ عبارت دیگر « $2 \times 2 = 4$ » ممکن است برقرار نباشد.

۱.۵ عمل دوتایی

تعریف ۵.۱. فرض کنید G مجموعهٔ ناتهی باشد. * را یک عمل^۱ دوتایی روی G نامند هرگاه $G \times G \rightarrow G$: * یک تابع باشد

مثال. مجموعه $G = \{0, 1, 2, 3\}$ را در نظر بگیرید. * با ضابطه زیر یک عمل دوتایی روی G است

^۱ operation

*	۰	۱	۲	۳
۰	۰	۱	۲	۳
۱	۱	۲	۳	۰
۲	۲	۳	۰	۱
۳	۳	۰	۱	۲

مثال. تابع $Q \times Q \rightarrow Q$: $*$ با ضابطه $(a, b) = a^b$ یک عمل دوتایی روی Q نیست، زیرا

$$*(-2, \frac{1}{2}) = -2^{\frac{1}{2}} \notin Q$$

مثال. جمع ماتریسهای $m \times n$ یک عمل دوتایی است. هم چنین ضرب ماتریس ها روی مجموعه ماتریس های $n \times n$ یک عمل است.

فرض کنید G مجموعه ای ناتهی و $*$ یک عمل دوتایی روی آن باشد، در این صورت (۱) $*$ روی G شرکت پذیر است هرگاه به ازای هر $a, b, c \in G$

$$a * (b * c) = (a * b) * c$$

(۲) $e \in G$ عضو همانی (خنثی) $*$ است هرگاه برای هر $a \in G$ ، $a * e = e * a = a$

(۳) فرض کنیم $e \in G$ عضو همانی عمل $*$ باشد، $a' \in G$ وارون (قرینه) $a \in G$

است هرگاه

$$a * a' = a' * a = e$$

(۴) عمل دوتایی $*$ روی G جابجایی است هرگاه برای هر $a, b \in G$ ، $a * b = b * a$

با کمی دقت در مثال اول مشاهده می شود که $*$ روی مجموعه $\{0, 1, 2, 3\}$ شرکت پذیر و 0 عضو (خنثی)، و 3 و 1 قرینه هم و قرینه 2 خود 2 است. همچنین $*$ خاصیت جابجایی نیز دارد.

مثال. فرض کنید A مجموعه ای ناتهی و $S(A)$ مجموعه تمام توابع معکوس

پذیراز A به A باشد. در این صورت ترکیب توابع یک عمل روی $S(A)$ است، که دارای

خاصیت شرکت پذیری نیز می باشد. ملاحظه می شود که تابع همانی $I_A : A \rightarrow A$

نقش عنصر همانی $S(A)$ را ایفا می کند. از طرف دیگر، بنا بر فرض چون هر تابع $f \in S(A)$

معکوس پذیر فرض شده است در نتیجه $f^{-1} : A \rightarrow A$ معکوس f است، یعنی

$$f \circ f^{-1} = f^{-1} \circ f = I_A$$

اما عمل ترکیب توابع خاصیت تعویض پذیری ندارد.

تمرین ۱.۵

۱ - فرض کنید

$$G = \left\{ \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} : ad - bc \neq 0 \right\}$$

نشان دهید که ضرب ماتریسها تشکیل یک عمل دوتایی روی G می دهد. عضو همانی این عمل و وارون هر عضو را بیابید.

۲ - تمرین قبل را برای

$$G = \left\{ \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} : ad - bc = 1 \right\}$$

تکرار کنید.

۳ - جدول زیر را چنان کامل کنید که $*$ یک عمل دوتایی تعویض پذیر روی مجموعه

$\{a, b, c, d\}$ تشکیل دهد.

*	a	b	c	d
a	a	b	c	□
b	b	d	□	c
c	c	a	d	b
d	d	□	□	a

۴ - فرض کنید $G = \{x, y\}$. تحقیق کنید

(آ) چند عمل دوتایی روی G می توان تعریف کرد؟

(ب) چند عمل دوتایی روی G می توان تعریف کرد که دارای خواص شرکت پذیری،

عضو همانی و عضو وارون باشند.

۵ - تمرین قبل را برای مجموعه ۳، ۴ و ۵ عضوی تکرار کنید.

۶ - عمل $*$ روی مجموعه $\{e, x, y, z\}$ طبق جدول زیر تعریف شده است. عضو

همانی و وارون هر عضو را بیابید.

*	e	x	y	z
e	e	x	y	z
x	x	e	y	z
y	y	z	e	x
z	z	y	x	e

۷ - به ازای هر $m, n \in \mathbb{N}$ تعریف می‌کنیم

$$m * n = m + n + mn \quad m \circ n = m^2 + n^2 \quad m \square n = m + 2n$$

تحقیق کنید که هر یک از \square, \circ و $*$ روی \mathbb{N} تشکیل یک عمل دوتایی می‌دهند. تعیین کنید کدامیک دارای خاصیت شرکت‌پذیری یا تعویض‌پذیری است.

۸ - عمل دوتایی $*$ روی مجموعه $S = \{a, b, c, d, e\}$ با جدول زیر تعریف شده است

	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>d</i>	<i>e</i>
<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>b</i>	<i>d</i>
<i>b</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>a</i>	<i>e</i>	<i>c</i>
<i>c</i>	<i>c</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>a</i>
<i>d</i>	<i>b</i>	<i>e</i>	<i>b</i>	<i>e</i>	<i>d</i>
<i>e</i>	<i>d</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>d</i>	<i>c</i>

با استفاده از جدول فوق حاصل مقادیر زیر را محاسبه کنید

$$[(a * c) * e] * a, \quad b * d, \quad a * (b * c), \quad (a * b) * c$$

تحقیق کنید که آیا عمل دوتایی $*$ شرکت‌پذیر یا تعویض‌پذیر می‌باشد؟

۹ - جدول زیر را طوری کامل کنید که $*$ یک عمل دوتایی شرکت‌پذیر روی مجموعه $\{a, b, c, d\}$ تعریف نماید.

$*$	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>d</i>
<i>a</i>	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>d</i>
<i>b</i>	<i>b</i>	<i>a</i>	<i>c</i>	<i>d</i>
<i>c</i>	<i>c</i>	<i>d</i>	<i>c</i>	<i>d</i>
<i>d</i>	\square	\square	\square	\square

۲.۵ معرفی اعداد حقیقی

تعریف ۱.۲. مجموعه \mathbb{R} را که شامل حداقل دو عضو 0 و 1 باشد به همراه دو عمل $+$ و \cdot که در شرایط زیر صدق کند میدان اعداد حقیقی می‌نامند.

اصول موضوعه حساب

اصل موضوعه ۲	اصل موضوعه ۱
۱' - عمل ضرب \cdot روی \mathbb{R} شرکت پذیر است. ۲' - ۱ عضو همانی عمل ضرب \cdot است. ۳' - برای هر $a \in \mathbb{R} - \{0\}$ یک $y \in \mathbb{R} - \{0\}$ هست که $ay = 1$ ۴' - عمل ضرب \cdot روی \mathbb{R} جابجایی است.	۱ - عمل $+$ روی \mathbb{R} شرکت پذیر است. ۲ - 0 عضو خنثی عمل $+$ است. ۳ - برای هر $a \in \mathbb{R} - \{0\}$ یک $x \neq a \in \mathbb{R} - \{0\}$ هست که $a + x = 0$ ۴ - عمل $+$ روی \mathbb{R} جابجایی است.
اصل موضوعه ۳ $\forall a, b, c \in \mathbb{R} \quad a.(b + c) = ab + ac$	

قضیه ۲.۲. 0 تنها عضو خنثی عمل جمع و 1 تنها عضو همانی عمل ضرب است.

اثبات. فرض کنید $0'$ عضو خنثی دیگری نسبت به عمل جمع باشد. در این صورت

$$0 + 0' = 0 \quad 0' \text{ عضو خنثی} \quad 0 + 0' = 0' \quad 0' \text{ عضو خنثی}$$

نتیجه این که $0 = 0'$.

قضیه ۳.۲. در اصل موضوعه ۳ و ۳' و x و y یکتا هستند.

اثبات. فرض کنید y و y' دو عضو $\mathbb{R} - \{0\}$ باشند که $ay = 1$ و $ay' = 1$. در این صورت

$$y' = y' \cdot 1 = y'(ay) = (y'a)y = 1y = y$$

در اصل موضوعه ۳، x را قرینه a می گویند و آن را با $-a$ و در اصل موضوعه ۳'، y را وارون a می گویند و آن را با a^{-1} نشان می دهند.

قضیه ۴.۲. برای هر $a \in \mathbb{R} - \{0\}$ ،

$$-(-a) = a, \quad (a^{-1})^{-1} = a$$

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

قضیه ۵.۲. (قوانین حذف) فرض کنید $a, b, c \in \mathbb{R}$ باشند. در این صورت

$$a + b = a + c \implies b = c - 1$$

$$2 - \text{اگر } a \neq 0 \text{ آن گاه } ab = ac \implies b = c$$

اثبات. ۱ - داریم:

$$\begin{aligned} a + b = a + c &\implies (-a) + (a + b) = (-a) + (a + c) \\ &\implies (-a + a) + b = (-a + a) + c \implies b = c \end{aligned}$$

قضیه ۶.۲. برای هر $a \in \mathbb{R}$ ، $a \circ = \circ$.

اثبات. چون $a \circ = \circ$ پس $a \circ + \circ = a \circ = a(\circ + \circ) = a \circ + a \circ$.

نتیجه ۷.۲. \circ در \mathbb{R} وارون ندارد.

قرارداد. برای هر $a, b \in \mathbb{R}$

$$b - a = b + (-a) \qquad \frac{b}{a} = ba^{-1} \quad (a \neq \circ)$$

قضیه ۸.۲. برای هر $a, b \in \mathbb{R}$ ، $a(-b) = (-a)b = -ab$.

اثبات.

$$ab + a(-b) = a(b + (-b)) = a \circ = \circ$$

پس $a(-b)$ قرینه ab است. لذا $a(-b) = -ab$. اثبات تساوی دوم به عهده خواننده می باشد.

نتیجه ۹.۲. برای هر $a, b \in \mathbb{R}$ ، $(-a)(-b) = ab$.

قضیه ۱۰.۲. اگر $ab = \circ$ آن گاه $a = \circ$ یا $b = \circ$.

اثبات. فرض کنیم $a \neq \circ$ باشد، آن گاه $a \circ = \circ = ab$ لذا بنابه قوانین حذف $b = \circ$.

قضیه ۱۱.۲. برای هر $a, b \in \mathbb{R}$ ، $(ab)^{-1} = a^{-1}b^{-1}$ و $-(a+b) = -(a) + (-b)$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

از اسم خاص ۲ برای ۱ + ۱ و از اسم خاص ۳ برای ۲ + ۱ استفاده می کنند و الی آخر.

بنابراین دنباله اعداد ۱، ۲، ۳، ۴ و ... را در \mathbb{R} داریم. استفاده از این اسامی خاص عبارتهای ما را خلاصه می کند. به عنوان مثال

$$x + x + x = (x + x) + x = x(1 + 1) + x = 2x + x = (2 + 1)x = 3x$$

تمرین ۲.۵

۱- عبارات زیر را خلاصه کنید:

$$(x + y + 2z) - 2(x - y) - 2(z - x)$$

۲- نشان دهید برای هر $a \in \mathbb{R}$ ، $a + 1 \neq a$.

۳- نشان دهید برای هر $a, b \in \mathbb{R}$ معادله $a + x = b$ در \mathbb{R} جواب یکتا دارد.

۴- نشان دهید برای هر $a, b \in \mathbb{R}$ اگر $a \neq 0$ آن گاه معادله $ax = b$ جواب یکتا دارد.

۳.۵ اصول موضوعه ترتیب

مجموعه \mathbb{R} را به سه مجموعه \mathbb{R}^+ و $\{0\}$ و \mathbb{R}^- که مجزایند و در شرایط زیر صدق می‌کند تقسیم می‌کنیم:

$$(\text{آ}) \quad x \in \mathbb{R}^+ \iff -x \in \mathbb{R}^- \quad \forall x \in \mathbb{R} - \{0\}$$

$$(\text{ب}) \quad a, b \in \mathbb{R}^+ \implies a + b \in \mathbb{R}^+, \quad ab \in \mathbb{R}^+ \quad \forall a, b \in \mathbb{R}^+$$

قسمت (آ) را می‌توان به شکل زیر نیز بیان نمود.

(آ) برای هر $x \in \mathbb{R} - \{0\}$ یکی و تنها یکی از گزاره‌های $x \in \mathbb{R}^+$ و یا $x \in \mathbb{R}^-$ درست می‌باشد.

$$\text{قضیه ۱.۳.} \quad 1 \in \mathbb{R}^+$$

اثبات. فرض کنیم $1 \notin \mathbb{R}^+$ چون $1 \neq 0$ پس $1 \in \mathbb{R}^-$. بنابراین (آ) باید $1 \in \mathbb{R}^+$ و بنابه (ب) $1 = (-1)(-1) \in \mathbb{R}^+$ پس $1 \in \mathbb{R}^+ \cap \mathbb{R}^-$ که تناقض است.

$$\text{نتیجه ۲.۳.} \quad -1 \in \mathbb{R}^-$$

اگر $x \in \mathbb{R}^+$ گویند « x مثبت است» و اگر $x \in \mathbb{R}^-$ باشد گویند « x منفی است».

اکنون رابطه زیر را در \mathbb{R} تعریف می‌کنیم

$$\forall a, b \in \mathbb{R} \quad a > b \iff a - b \in \mathbb{R}^+ \quad (۱)$$

و

$$\forall a, b \in \mathbb{R} \quad a \geq b \iff a > b \text{ یا } a = b$$

با کمک گزاره (۱) می‌توان اصل موضوعه ترتیب را به شکل زیر نوشت
(آ) برای هر $x \in \mathbb{R}$ یکی و تنها یکی از گزاره‌های $x > 0$ ، $x = 0$ و $-x > 0$ درست است.

(ب) برای هر $x, y \in \mathbb{R}$ اگر $x > 0$ و $y > 0$ آنگاه $x + y > 0$ و $xy > 0$.

قضیه ۳.۳. رابطه \leq بر \mathbb{R} ترتیب کلی است.

اثبات. از آنجایی که برای هر $a \in \mathbb{R}$ ، $a = a$ پس $a \leq a$. بنابراین \leq رابطه انعکاسی است. برای اثبات قناس بودن فرض کنیم $a \leq b$ و $b \leq a$ و $a \neq b$. در این صورت $a < b$ و $b < a$. در نتیجه $b - a > 0$ و $a - b > 0$. پس $b - a > 0$ و $-(b - a) > 0$ و این تناقض است.

فرض کنیم $a, b, c \in \mathbb{R}$ و $a \leq b$ و $b \leq c$. اگر $a = b$ یا $b = c$ که $a \leq c$ و حکم برقرار است. اگر $a < b$ و $b < c$ آنگاه $b - a > 0$ و $c - b > 0$ بنابراین اصل موضوعه (ب) $(b - a) + (c - b) > 0$ پس $c - a > 0$ و بنابراین $a < c$ و این نشان می‌دهد که رابطه \leq متعدی است.

برای اثبات مرتبط بودن گیریم $a, b \in \mathbb{R}$ آن گاه برای $a - b$ یکی و تنها یکی از گزاره‌های $a - b > 0$ یا $a - b = 0$ یا $-(a - b) > 0$ برقرار است که در هر حال $a > b$ یا $a = b$ یا $a < b$.

قضیه ۴.۳. برای هر $a, b, c \in \mathbb{R}$

۱- اگر $a \geq b$ آنگاه $a \pm c \geq b \pm c$.

۲- اگر $a \geq b$ و $c > 0$ آنگاه $ac \geq bc$.

۳- اگر $a \geq b$ و $c < 0$ آنگاه $ac \leq bc$.

۴- اگر $a, b > 0$ و $a > b$ آنگاه $\frac{1}{a} < \frac{1}{b}$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

نتیجه ۵.۳. برای هر $a \in \mathbb{R}$ ، $a < a + 1$.

تعریف ۶.۳. فرض کنیم $a, b \in \mathbb{R}$ باشند، تعریف می‌کنیم

$$[a, b] = \{x \in \mathbb{R} : a \leq x \leq b\}$$

$$[a, b) = \{x \in \mathbb{R} : a \leq x < b\}$$

$$(a, b] = \{x \in \mathbb{R} : a < x \leq b\}$$

$$(a, b) = \{x \in \mathbb{R} : a < x < b\}$$

تمرین ۳.۵

۱ - نامعادله‌های زیر را حل کنید.

$$(i) \quad 2x + 1 > 3x - 2 \qquad (ii) \quad \begin{cases} 3x - 2 < x + 1 \\ x < -2x - 1 \end{cases}$$

۲ - ثابت کنید (آ) $3 > 0$ (ب) $2 > 1$ (ج) $-3 < -2$.

۳ - اثبات آخرین قضیه را بنویسید.

۴ - نشان دهید اگر $a > 0$ آن گاه $a^{-1} > 0$.

۵ - نشان دهید اگر $0 < a < b$ آن گاه $0 < b^{-1} < a^{-1}$.

۶ - نشان دهید $a < \frac{a+b}{2} < b$.

۷ - نشان دهید به ازای هر دو عدد b, a که هر دو مثبت یا منفی باشند $\frac{a}{b} + \frac{b}{a} \geq 2$.

۸ - ثابت کنید نامساویهای ذیل همیشه برقرارند و شرط لازم و کافی برای برقراری

تساوی رادر هر یک معین کنید

$$(آ) \quad x^2 + y^2 + z^2 \geq xy + yz + zx$$

$$(ب) \quad x^2y^2 + y^2z^2 + z^2x^2 \geq xyz(x + y + z)$$

۹ - ثابت کنید که همواره

$$(a_1^2 + a_2^2 + a_3^2)(b_1^2 + b_2^2 + b_3^2) \geq (a_1b_1 + a_2b_2 + a_3b_3)^2$$

شرط لازم و کافی برای برقراری تساوی را تعیین کنید.

۱۰ - اگر $a > 1$ ، نشان دهید بین a و عددی هست که مربعش از a کوچکتر است.

۴.۵ اعداد طبیعی، صحیح، گویا

فرض کنید W مجموعه تمام مجموعه‌های $S \subseteq \mathbb{R}^+$ باشد که دارای خواص:

$$1 \in S \quad \forall S \in W \quad 1 - 1$$

$$x \in S \implies x + 1 \in S \quad \forall S \in W \quad 2 - 2$$

باشد. $W \neq \emptyset$ زیرا مجموعه $\{1, 2, 3, \dots\} \in W$.

تعریف ۱.۴. مجموعه اعداد طبیعی^۱ را با \mathbb{N} نشان داده و به صورت

$$\mathbb{N} = \bigcap_{S \in W} S$$

تعریف می‌کنند. هر عضو \mathbb{N} را یک عدد طبیعی نامند.

^۱natural number

قضیه ۲.۴. $1 \in \mathbb{N}$ و برای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $n+1 \in \mathbb{N}$.

اثبات. برای هر $S \in W$ ، $1 \in S$ پس $1 \in \bigcap_{S \in W} S$ یعنی $1 \in \mathbb{N}$.

اگر $n \in \mathbb{N}$ آن گاه برای هر $S \in W$ ، $n \in S$ و بنابه شرط ۲، $n+1 \in S$ پس

$$n+1 \in \bigcap_{S \in W} S$$

قضیه ۳.۴. $\mathbb{N} = \{1, 2, 3, \dots\}$.

اثبات. با توجه به قضیه قبل $\{1, 2, \dots\} \subseteq \mathbb{N}$. از طرفی چون $\{1, 2, \dots\} \in W$

پس $\mathbb{N} \subseteq \{1, 2, \dots\}$.

n و $n+1$ را دو عدد طبیعی متوالی گویند. نتیجه قابل توجه قضیه قبل این است

که بین هر دو عدد طبیعی متوالی، عدد طبیعی دیگری قرار ندارد.

یکی از بازیهای دوران کودکی این بود که نوارهای کاست را به صورت ایستاده در

کنار هم قرار می دادیم، به طوری که اگر به یکی ضربه می زدیم نوار بعدی می افتاد.

حتماً به یاد دارید که با ضربه زدن به اولین نوار، تمام نوارها می افتادند. این امر

نتیجه ای از اصل استقرای ریاضی است.

قضیه ۴.۴. (اصل استقرای ریاضی^۱) فرض کنید $T \subseteq \mathbb{N}$ باشد به طوری که اولاً

$1 \in T$ ثانیاً برای هر $n \in \mathbb{N}$ اگر $n \in T$ آن گاه $n+1 \in T$. در این صورت $T = \mathbb{N}$.

اثبات. با توجه به تعریف W ، $T \in W$. پس $N \subseteq T$. بنابه فرض $T \subseteq \mathbb{N}$ لذا

$$T = \mathbb{N}$$

نتیجه ۵.۴. (نتیجه اصل استقرای ریاضی) فرض کنید $n \in \mathbb{N}$ و $P(n)$ گزاره نما

باشد. اگر

۱ - $P(1)$ درست باشد.

۲ - برای هر $n \in \mathbb{N}$ ، گزاره $P(n) \implies P(n+1)$ وقتی $P(n)$ درست است، نیز

درست باشد.

آن گاه $P(n)$ نیز به ازای هر n درست است.

اثبات. کافی است در قضیه قبل، $\{n : P(n) \text{ درست است}\} = T$ در نظر بگیریم.

قضیه ۶.۴. اگر $m, n \in \mathbb{N}$ آنگاه $m+n \in \mathbb{N}$ و $mn \in \mathbb{N}$.

اثبات. فرض کنید $P(n)$ گزاره نمای $m+n \in \mathbb{N}$ باشد. چون $m \in \mathbb{N}$ پس

$m+1 \in \mathbb{N}$ لذا $P(1)$ درست است. گیریم $P(n)$ درست باشد. پس $m+n \in \mathbb{N}$ لذا

^۱axiom of induction

$(m+n)+1 \in \mathbb{N}$ بنابراین $m+(n+1) \in \mathbb{N}$ در نتیجه $P(n+1)$ نیز درست است. اثبات $mn \in \mathbb{N}$ را به عهده خواننده می‌گذاریم.

با توجه به تعریف \mathbb{N} مشاهده می‌شود که $0, -1, -2, -3, \dots \notin \mathbb{N}$. مجموعه

$$\mathbb{Z} = \{\dots, -3, -2, -1, 0, 1, 2, 3, \dots\}$$

مجموعه اعداد صحیح نامند. به راحتی دیده می‌شود که جمع و ضرب دو عدد صحیح یک عدد صحیح است و این که $\mathbb{N} \subseteq \mathbb{Z}$ (تمرین ۱).

تعریف ۷.۴. فرض کنیم $x \in \mathbb{R}$ و $n \in \mathbb{N}$ ، توان n ام عدد x به استقرایچنین

تعریف می‌شود

$$\begin{aligned} x^0 &= 1 \\ x^1 &= x \\ x^{n+1} &= x^n \cdot x \end{aligned}$$

و در صورتی که $x \neq 0$ ، $x^{-n} = (x^{-1})^n$

تعاریف مشابه تعاریف فوق را تعاریف استقرایی گویند.

اکنون $m \neq 1 \in \mathbb{N}$ دلخواه در نظر می‌گیریم. آن‌گاه $1 < m < 1 < 0$. اگر طرفین را

در معکوس m ضرب کنیم $1 < \frac{1}{m} < 1 < 0$.

اگر $\frac{1}{m} = 0$ آن‌گاه $1 = m \cdot \frac{1}{m} = m \times 0 = 0$ که تناقض است.

اگر $\frac{1}{m} = 1$ آن‌گاه $1 = m \cdot \frac{1}{m} = m \times 1 = m$ که تناقض است.

با توجه به این که $3 < 2 < 1 < 0 < -1 < -2 < -3 < \dots$ نتیجه

می‌شود که به ازای هر $m \in \mathbb{N}$ ، $1 \neq m$ ، $\frac{1}{m} \notin \mathbb{Z}$. پس در اعداد حقیقی اعدادی به جز \mathbb{Z}

نیز وجود دارند.

تعریف ۸.۴. مجموعه $Q = \{\frac{m}{n} : m \in \mathbb{Z}, n \in \mathbb{N}\}$ را مجموعه اعداد گویا

نامند.

قضیه ۹.۴. اگر $\frac{m}{n}, \frac{p}{q} \in Q$ آن‌گاه $\frac{m}{n} = \frac{p}{q} \iff m q = p n$.

اثبات. اگر $\frac{m}{n} = \frac{p}{q}$ آن‌گاه $m n^{-1} = p q^{-1}$ و لذا $m n^{-1} n q = p q^{-1} n q$ بنابراین

$$m q = p n$$

بالعکس، اگر $m q = p n$ آن‌گاه $m q^{-1} n^{-1} = p n q^{-1} n^{-1}$ و بنابراین $m n^{-1} = p q^{-1}$

$$\frac{m}{n} = \frac{p}{q}$$

قضیه ۱۰.۴. $N \subseteq \mathbb{Z} \subseteq \mathbb{Q}$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

قضیه ۱۱.۴. اگر $\frac{m}{n}, \frac{p}{q} \in \mathbb{Q}$ آن گاه

$$\frac{m}{n} + \frac{p}{q} = \frac{mq + pn}{nq}$$

$$\frac{m}{n} \cdot \frac{p}{q} = \frac{mp}{nq}$$

اثبات.

$$\frac{mq + pn}{nq} = (mq + pn)(n^{-1}q^{-1}) = mqn^{-1}q^{-1} + pnn^{-1}q^{-1} = mn^{-1} + pq^{-1} = \frac{m}{n} + \frac{p}{q}$$

$$\frac{mq}{nq} = (mp)n^{-1}q^{-1} = (mn^{-1})(pq^{-1}) = \frac{m}{n} \frac{p}{q}$$

قضیه ۱۲.۴. \mathbb{Q} به همراه جمع و ضرب اعداد حقیقی در اصول موضوعه حساب ۱، ۲ و ۳ صدق می کند.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

سوال. آیا اعداد حقیقی که گویا نباشند وجود دارد؟ برای پاسخ به فصلهای بعد

مراجعه شود.

تمرین ۴.۵

۱ - نشان دهید حاصل جمع و حاصل ضرب دو عدد صحیح یک عدد صحیح است.

۲ - ثابت کنید برای $x, y \in \mathbb{R} - \{0\}$ و هر $m, n \in \mathbb{Z}$

$$x^m x^n = x^{m+n}$$

$$(x^m)^n = x^{mn}$$

$$x^m y^m = (xy)^m$$

$$1^n = 1$$

۳ - (نامساوی برنوی) نشان دهید برای هر $x \in \mathbb{R}$ اگر $x \geq 0$ آن گاه برای هر

$n \in \mathbb{N}$ ، $(1+x)^n \geq 1 + nx$. شرط لازم و کافی برای برقراری تساوی را بیان کنید.

۴ - اگر $\sum_{i=m}^n a_i$ ، $n \geq m$ به استقراین تعریف می شود

$$\sum_{i=m}^m a_i = a_m, \quad \sum_{i=m}^{n+1} a_i = \left(\sum_{i=m}^n a_i \right) + a_{n+1}$$

$\sum_{i=m}^n a_i$ به صورت $a_m + a_{m+1} + \dots + a_n$ نیز نوشته می شود.

$$\text{آ) نشان دهید که } \sum_{i=1}^n i = \frac{n(n+1)}{2}$$

$$\text{ب) نشان دهید که } \sum_{i=1}^n i^2 = \frac{n(n+1)(2n+1)}{6}$$

$$\text{ج) نشان دهید که } \sum_{i=1}^n i^3 = \left(\frac{n(n+1)}{2}\right)^2$$

$$\text{د) نشان دهید که } \sum_{i=1}^n (a_i - a_{i-1}) = a_n - a_0$$

ه) a_p, \dots, a_2, a_1 را چنان بیابید که

$$i^p = a_1 i + a_2 i(i+1) + a_3 i(i+1)(i+2) + \dots + a_p i(i+1)(i+2) \dots (i+p-1)$$

و) با کمک قسمت ه) $\sum_{i=1}^n i^p$ را محاسبه کنید.

۵- مجموع های زیر را بیابید

$$\sum_{k=1}^n \ln\left(1 + \frac{1}{k}\right) \quad \sum_{k=1}^n \frac{1}{9k^2 + 3k - 2} \quad \sum_{k=1}^n tg^{-1} \frac{1}{n^2 + n + 1}$$

$$\sum_{k=1}^n \frac{6^k}{(3^{k+1} - 2^{k+1})(3^k - 2^k)}$$

۶- نشان دهید همواره

$$a^n - b^n = (a-b) \sum_{i=1}^n a^{n-i} b^{i-1} \quad (n \in \mathbb{N})$$

۷- نشان دهید برای n های فرد

$$a^n + b^n = (a+b) \sum_{i=1}^n (-1)^{i-1} a^{n-i} b^{i-1} \quad (n \in \mathbb{N})$$

۸- اگر $a \geq 2$ آن گاه همواره $a^n > n$.

۹- به استقرائات کنید که برای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $8n \mid 9(9^n - 1) - 8n$.

۱۰ - (نامساوی کشی - شوارتز) نشان دهید

$$\left(\sum_{i=1}^n a_i b_i\right)^2 \leq \left(\sum_{i=1}^n a_i^2\right) \left(\sum_{i=1}^n b_i^2\right)$$

فصل ۶

اعداد حقیقی (۲)

این فصل را به معرفی مفاهیم ماکزیمم، مینیمم، سوپریمم و اینفیمم یک مجموعه اختصاص می دهیم. همچنین خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی و نتایج آن را مورد بحث و بررسی قرار می دهیم.

۱.۶ ماکزیمم، مینیمم، سوپریمم و اینفیمم

تعریف ۱.۱. فرض کنید (A, \leq) مجموعه‌ای مرتب جزئی باشد و $B \subseteq A$.
۱ - B را در A از بالا کراندار گویند هرگاه یک $a \in A$ باشد به طوری که برای هر $b \in B$ ، $b \leq a$ در این صورت a را کران بالای B نامند.
۲ - B را در A از پایین کراندار گویند هرگاه یک $c \in A$ باشد که برای هر $b \in B$ ، $b \geq c$ در این صورت c را کران پایین B نامند.
۳ - مجموعه B کراندار است، هرگاه از بالا و پایین کراندار باشد.
مثال. اگر $X = \{a, b, c, d\}$ و $(P(X), \subseteq)$ مجموعه مرتب جزئی باشد، آن گاه کرانهای بالا و پایین مجموعه $S = \{\{a\}, \{a, b\}, \{c\}\}$ را در $P(X)$ مشخص کنید.
حل. کرانهای بالای S ، مجموعه های $\{a, b, c, d\}$ و $\{a, b, c\}$ و کران پایین آن مجموعه $\{ \}$ می باشد.

^۱ upper bound

^۲ lower bound

مثال. فرض کنید \mathbb{N} مجموعه اعداد طبیعی باشد.

$$a \leq b \iff b|a$$

به راحتی دیده می‌شود که (\mathbb{N}, \leq) مرتب جزئی است. کرانه‌های بالا و پایین مجموعه $A = \{4, 6, 8\}$ را بیابید.

حل. اگر M کران بالای مجموعه A باشد آن گاه $4 \leq M$ ، $6 \leq M$ و $8 \leq M$. در نتیجه $M|4$ ، $M|6$ و $M|8$ بنابراین $M = 1, 2$.

حال فرض کنیم m کران پایین A باشد. در این صورت $4 \leq m$ ، $6 \leq m$ و $8 \leq m$. از این رو $m|4$ ، $m|6$ و $m|8$ در نتیجه m می‌تواند ۲۴ و مضارب آن باشد. پس $\{1, 2\}$ مجموعه کرانه‌های بالای A و $\{2^4 k : k \in \mathbb{N}\}$ مجموعه کرانه‌های پایین A است.

سعی کنید به سوالات زیر دقیق پاسخ دهید.

سوال ۱ - آیا $(0, +\infty)$ از بالا کراندار است؟

سوال ۲ - آیا $(-\infty, 0)$ از پایین کراندار است؟

بازه‌های $(0, 1)$ و $(0, 1]$ را در نظر بگیرید. همان‌طور که می‌دانیم ۱ در هر دو مجموعه کران بالاست. تفاوتی که بین این دو می‌باشد آن است که $1 \in (0, 1]$ ولی $1 \notin (0, 1)$. ۱ را برای $(0, 1]$ ماکزیمم و برای $(0, 1)$ سوپریم نامند.

همچنین اگر $[0, 1)$ و $(0, 1)$ را در نظر بگیریم ملاحظه می‌شود که صفر برای هر دو کران پایین است، به طوری که $0 \in [0, 1)$ ولی $0 \notin (0, 1)$. در نتیجه ۰ برای $[0, 1)$ مینیمم و برای $(0, 1)$ اینفیمم نامیده می‌شود.

در زیر تعاریف ماکزیمم و مینیمم را ارائه و مفاهیم سوپریم و اینفیمم را به بخش بعد موکول می‌کنیم.

تعریف ۲.۱. فرض کنید (A, \leq) مرتب جزئی باشد و $B \subseteq A$.

۱ - $b \in B$ را ماکزیمم B گویند، هرگاه برای هر $x \in B$ ، $x \leq b$ و به صورت

$$b = \max B \text{ می‌نویسند.}$$

۲ - $b \in B$ را مینیمم B خوانند، هرگاه به ازای هر $x \in B$ ، $x \geq b$ و به صورت

$$b = \min B \text{ نوشته می‌شود.}$$

مثال. $(0, 1)$ مینیمم و ماکزیمم ندارد.

حل. زیرا اگر $x \in (0, 1)$ دلخواه باشد آن گاه $\frac{x}{3} \in (0, 1)$ و $\frac{x}{3} < x$ هم چنین

$$. x < \frac{x+1}{2} \text{ و } \frac{x+1}{2} \in (0, 1)$$

مثال. $1 = \min \mathbb{N}$ و \mathbb{N} ماکزیمم ندارد. زیرا اگر $x \in \mathbb{N}$ آن گاه $x+1 \in \mathbb{N}$ و

$$. x < x+1$$

مثال. نشان دهید $B = \{x : 0 < x \in \mathbb{Q}, x^2 > 2\}$ مینیمم ندارد.

حل. کافی است ثابت کنیم برای هر عضو B عضو کوچکتری در B وجود دارد.

برای این منظور فرض کنید $x \in B$. در این صورت $x^2 > 2$ و بنابراین $x > \frac{2}{x}$. حال

$$s = \frac{x + \frac{2}{x}}{2}$$

انتخاب می‌کنیم. واضح است که $s > 0$ و $s \in \mathbb{Q}$ و $s^2 > 2$. پس $s \in B$ و با توجه به انتخاب $s < x$.

مثال. فرض کنید X یک مجموعه و $(P(X), \subseteq)$ مرتب جزئی باشد.

$$\max P(X) = X \quad \min P(X) = \{ \}$$

مثال. فرض کنید \mathbb{N} مجموعه اعداد طبیعی باشد و

$$a \leq b \iff b|a$$

(\mathbb{N}, \leq) مرتب جزئی است. ماکزیمم و مینیمم مجموعه $\{4, 8, 16\}$ و $\{2, 3, 6\}$ را بیابید.

حل. از آنجایی که $4|4$ و $4|8$ و $4|16$ پس $4 = \max\{4, 8, 16\}$ و چون $4|16$ و $8|16$ لذا $16 = \min\{4, 8, 16\}$.

همچنین $\max\{2, 3, 6\}$ وجود ندارد و $6 = \min\{2, 3, 6\}$.

می‌دانیم که $0 = \min[0, 1)$. آیا هر زیرمجموعه $[0, 1)$ نیز مینیمم دارد؟ جواب

منفی است. زیرا $(\frac{1}{3}, 1) \subseteq [0, 1)$ ولی مینیمم ندارد. برای ماکزیمم نیز مشابه است. نتیجه این که اگر مجموعه‌ای مینیمم و ماکزیمم داشته باشد، معلوم نیست که هر زیر مجموعه آن دارای مینیمم یا ماکزیمم باشد.

قضیه ۳.۱. هر زیر مجموعه غیر تهی \mathbb{N} دارای مینیمم است.

اثبات. فرض کنید $A \subseteq \mathbb{N}$ و $A \neq \emptyset$ مجموعه کرانه‌های پایین A در \mathbb{N} باشد.

$1 \in B$ و لذا $B \neq \emptyset$. اگر $a \in A$ آن گاه $a < a+1$ پس $a+1 \notin B$. بنابراین

$B \neq \mathbb{N}$. بنابه اصل استقرای ریاضی وجود دارد b ای در B که $b+1 \notin B$. نشان

می‌دهیم که $b = \min A$.

با توجه به انتخاب B برای هر $x \in A$ ، $b \leq x$. اگر $b \notin A$ آن گاه برای هر $x \in A$ $b < x$ لذا $b + 1 \leq x$. پس $b + 1 \in B$ و این تناقض است.

تعریف. اگر (A, \leq) مرتب کلی باشد و هر زیر مجموعه غیر تهی A دارای \min باشد آن گاه (A, \leq) را خوش ترتیب نامند و رابطه \leq را رابطه خوش ترتیبی گویند. با توجه به قضیه فوق (\mathbb{N}, \leq) خوش ترتیب است ولی به آسانی مشاهده می شود که هر زیر مجموعه \mathbb{R} مینیمم ندارد و لذا (\mathbb{R}, \leq) خوش ترتیب نیست.

در زیر یکی از اصول مهم ریاضی که به اصل خوش ترتیبی معروف است می آوریم. اصل خوش ترتیبی. هر مجموعه غیر تهی خوش ترتیب شدنی است. به عبارت دیگر روی هر مجموعه غیر تهی می توان رابطه ترتیب کلی \leq را طوری تعریف کرد که خوش ترتیب شود.

یکی از مسائلی که تا کنون به آن پاسخ داده نشده است تعریف رابطه \leq روی \mathbb{R} است به طوری که \mathbb{R} خوش ترتیب شود.

تمرین ۱.۶

۱ - به ازای هر $a, b \in \mathbb{R}$ نشان دهید که

$$\max\{a, b\} = \frac{a+b}{2} + \frac{|a-b|}{2} \quad \min\{a, b\} = \frac{a+b}{2} - \frac{|a-b|}{2}$$

۲ - فرض کنید $A \subseteq \mathbb{R}$ و دارای ماکزیمم و مینیمم باشد و $b \in \mathbb{R}$ و $bA = \{bx : x \in A\}$ نشان دهید که

$$(\text{آ}) \text{ اگر } b > 0, \min bA = b \min A$$

$$(\text{ب}) \text{ اگر } b < 0, \min bA = b \max A$$

۳ - فرض کنید (A, \leq) یک مجموعه مرتب جزئی باشد که هر زیر مجموعه ناتهی آن دارای \min باشد. نشان دهید (A, \leq) مرتب کلی است.

۴ - فرض کنیم $f : A \rightarrow B$ دو سو و (A, \leq) مرتب جزئی باشد که هر زیر مجموعه غیر تهی آن دارای مینیمم باشد. رابطه مرتب جزئی \leq را روی B چنان تعریف کنید که

$$(\text{آ}) \text{ هر زیر مجموعه } B \text{ دارای مینیمم باشد}$$

$$(\text{ب}) \text{ هر زیر مجموعه } B \text{ دارای ماکزیمم باشد.}$$

۵ - رابطه $<$ روی \mathbb{R} را به شکل زیر تعریف می‌کنیم

$$x < y \iff [x] = [y]$$

$$x \leq y \iff x = y \text{ یا } x < y$$

(آ) نشان دهید رابطه فوق مرتب جزئی نیست.

(ب) نشان دهید که برای هر $x \in [0, 1)$

$$x = \min[0, 1) \qquad x = \max[0, 1)$$

۶ - اگر (A, \leq) مرتب جزئی باشد و $B \subseteq A$. آنگاه ماکزیمم و مینیمم B در صورت وجود یکتاست.

۷ - نشان دهید که $A = \{x : 0 < x \in \mathbb{Q}, x^2 < 2\}$ ماکزیمم ندارد.

۸ - نشان دهید \mathbb{R} و \mathbb{Z} ماکزیمم و مینیمم ندارند.

۹ - روی پاره خط $AB = a$ ، نقطه M را چنان پیدا کنید که حاصل ضرب $AM \times MB$ حداکثر باشد.

۱۰ - به ازای چه مقادیری از x و y عبارت $ax^2 + ay^2 - 12xy - 6x + 14$ مینیمم است.

۱۱ - روی خط $x'x$ ، n نقطه A_1, \dots, A_n را به فاصله متوالی a از یکدیگر جدا می‌کنیم. نقطه M روی $x'x$ را طوری پیدا کنید که حاصل جمع زیر مینیمم باشد

$$y = \overline{MA_1}^2 + \overline{MA_2}^2 + \dots + \overline{MA_n}^2$$

۲.۶ سوپریمم و اینفیمم

تعریف ۱.۲. فرض کنید (A, \leq) مرتب جزئی باشد و $B \subseteq A$:

۱ - کوچکترین کران بالای B در A را سوپریمم B گویند و با $\sup B$ نشان می‌دهند.

۲ - بزرگترین کران پایین B در A را اینفیمم B گویند و با $\inf B$ نشان می‌دهند.

مفاهیم بالا را به شکل زیر می‌توان بیان کرد.

۱' - $\alpha \in A$ سوپریمم B است، هرگاه:

اولاً α کران بالای B باشد. ثانیاً اگر $\beta \in A$ کران بالای دیگر B باشد $\alpha \leq \beta$.

۲' - $\gamma \in A$ اینفیمم B است، هرگاه :

اولاً γ کران پایین B باشد. ثانیاً اگر $\beta \in A$ کران پایین دیگر B باشد آن گاه

$$\beta \leq \gamma$$

مثال. $\sup(\circ, 1) = 1$ و $\inf(\circ, 1) = \circ$

مثال. فرض کنیم $X = \{a, b, c, d\}$ و $(P(X), \subseteq)$ مرتب جزئی باشد. در این

صورت

$$\begin{aligned} \inf\{\{a\}, \{a, b\}\} &= \{a\} & \inf\{\{a\}, \{b\}\} &= \phi \\ \sup\{\{a\}, \{a, b\}\} &= \{a, b\} & \sup\{\{a\}, \{b\}\} &= \{a, b\} \end{aligned}$$

مثال. فرض کنیم $X = \{a, b, c, d\}$ و $K = P(X) - \{X, \phi\}$. در این صورت

(K, \subseteq) مرتب جزئی است. در این صورت $\inf\{\{a\}, \{b\}\}$ و $\sup\{\{a, b\}, \{c, d\}\}$ در K

وجود ندارد.

مثال. فرض کنید \mathbb{N} مجموعه اعداد طبیعی و

$$a \leq b \iff b|a$$

مطلوب است تعیین :

$$\sup\{3, 4, 5\} \quad \inf\{3, 4, 5\} \quad (\text{آ})$$

$$\sup\{2, 4, 8\} \quad \inf\{2, 4, 8\} \quad (\text{ب})$$

حل. (آ) اگر M کران بالای $\{3, 4, 5\}$ باشد، آن گاه $M|5, M|4$ و $M|3$. پس

$M = 1$. لذا $\{1\}$ مجموعه کرانهای بالای $\{3, 4, 5\}$ و بنابراین $\sup\{3, 4, 5\} = 1$.

اگر m کران پایین $\{3, 4, 5\}$ باشد، آن گاه $5|m, 4|m$ و $3|m$. پس m مضارب 60

می باشد. پس مجموعه $\{60, 120, \dots\}$ مجموعه کرانهای بالای $\{3, 4, 5\}$ می باشد. با

توجه به تعریف \leq در فوق

$$60 \geq 120 \geq 240 \geq \dots$$

پس $\inf\{3, 4, 5\} = 60$.

(ب) اگر M کران بالای $\{2, 4, 8\}$ باشد، آن گاه $M|8, M|4$ و $M|2$. پس M

می تواند 1 یا 2 باشد. لذا $\{1, 2\}$ مجموعه کرانهای بالای $\{2, 4, 8\}$ است. با توجه

به این که $2 \geq 1$ پس $\sup\{2, 4, 8\} = 2$. اگر m کران پایین $\{2, 4, 8\}$ باشد، آن گاه

$4|m$ و $2|m$. پس m مضارب ۸ می باشد. لذا $\{8, 16, 24, \dots\}$ مجموعه کرانهای پایین $\{2, 4, 8\}$ می باشد. بنابراین $\inf\{2, 4, 8\} = 8$.

تمرین ۲.۶

۱ - فرض کنید (A, \leq) مرتب جزئی و $B \subseteq A$. $\sup B$ و $\inf B$ در صورت وجود یکتا هستند.

۲ - رابطه زیر را روی \mathbb{N} تعریف می کنیم.

$$a \leq b \iff a|b$$

مطلوب است محاسبه

$$\inf\{6, 8, 15\}$$

$$\sup\{6, 8, 15\} \quad (\text{آ})$$

$$\inf\{2, 3, 4\}$$

$$\sup\{2, 3, 4\} \quad (\text{ب})$$

۳ - مطلوب است محاسبه

$$\sup\{1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}, \dots\}$$

$$\inf\{1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}, \dots\}$$

نسبت به رابطه \leq معمولی در \mathbb{R} .

۳.۶ خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی

در این بخش تمام مجموعه‌ها زیر مجموعه‌های اعداد حقیقی هستند و رابطه ترتیب جزئی رابطه \leq معمولی در \mathbb{R} است.

قضیه ۱.۳. اگر $A \subseteq \mathbb{R}$ و $\sup A$ و $\inf A$ موجود باشند، آن گاه

$$\inf A \leq \sup A$$

اثبات. فرض کنید $\alpha = \inf A$ و $x \in A$ دلخواه باشد. در این صورت

$$\inf A = \alpha \leq x \leq \sup A$$

قضیه ۲.۳. اگر $A, B \subseteq \mathbb{R}$ ، سوپریمم و اینفیمم هر دو موجود باشد و $A \subseteq B$ آن گاه:

$$\sup A \leq \sup B, \quad \inf A \geq \inf B$$

اثبات. فرض کنید $\alpha = \sup B$ و $a \in A$ دلخواه باشد. چون $a \in B$ پس $a \leq \alpha$ لذا α کران بالای A است. بنابراین $\sup A \leq \alpha = \sup B$. اثبات $\inf A \geq \inf B$ به خواننده واگذار می شود.

دو قضیه زیر برای تعیین سوپریمم و اینفیمم بسیار مفید می باشند.

قضیه ۳.۳. فرض کنید $A \subseteq \mathbb{R}$ و $\alpha \in \mathbb{R}$ آن گاه $\alpha = \sup A$ اگر و فقط اگر

۱- α کران بالای A باشد.

۲- برای هر $\varepsilon > 0$ یک $x \in A$ باشد که $\alpha - \varepsilon < x$.

اثبات. فرض کنید $\alpha = \sup A$. بنابه تعریف سوپریمم α کران بالای A می باشد. حال گیریم $\varepsilon > 0$ دلخواه باشد. چون $\alpha - \varepsilon < \alpha$ پس $\alpha - \varepsilon$ کران بالای A نیست. لذا $x \in A$ ای وجود دارد که $\alpha - \varepsilon < x$.

بعکس، فرض کنید شرایط ۱ و ۲ برقرار باشند. برای این که $\alpha = \sup A$ ، کافی است نشان دهیم برای هر کران بالای دیگر A مانند β ، $\alpha \leq \beta$. اگر β کران بالای دیگر A باشد و $\beta < \alpha$ ، $\varepsilon = \alpha - \beta$ قرار می دهیم. بنابراین وجود دارد $x \in A$ به طوری که $\alpha - \varepsilon < x$ و بنابراین $\alpha - (\alpha - \beta) < x$ پس $\beta < x$ و این متناقض با انتخاب β است.

قضیه ۴.۳. فرض کنید $A \subseteq \mathbb{R}$ و $\alpha \in \mathbb{R}$ آنگاه $\alpha = \inf A$ اگر و فقط اگر:

۱- α کران پایین A باشد.

۲- برای هر $\varepsilon > 0$ یک $x \in A$ باشد که $\alpha + \varepsilon > x$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

همچنان که در مثالهای بخش قبل دیدیم سوپریمم و اینفیمم همواره وجود ندارد. در فصل بعد نشان خواهیم داد که مجموعه های $A = \{x : 0 < x \in \mathbb{Q}, x^2 < 2\}$ و $B = \{x : 0 < x \in \mathbb{Q}, x^2 > 2\}$ سوپریمم و اینفیمم ندارند.

اصل زیر که به اصل کمال معروف است نشان می دهد که در اعداد حقیقی چنین مجموعه هایی وجود ندارد.

اصل کمال. هر زیر مجموعه از اعداد حقیقی که از بالا کراندار باشد دارای سوپریمم است.

خواننده‌ای که می‌خواهد بحث را دقیق‌تر دنبال کند می‌تواند به فصل چهارم کتاب مبانی ریاضیات که توسط دکتر امیر هوشنگ یمینی گردآوری شده است مراجعه نماید. قضیه ۵.۳. هر زیرمجموعه از اعداد حقیقی که از پایین کراندار باشد دارای اینفیمم است.

اثبات. فرض کنید $A \subseteq \mathbb{R}$ و دارای کران پایین باشد. B را مجموعه تمام کرانه‌های پایین A در نظر بگیرید. $B \neq \emptyset$ و از بالا کراندار است. لذا بنابه اصل کمال $\alpha = \sup B$ موجود است. اگر $x \in A$ دلخواه باشد آن گاه x کران بالای B است. پس $\alpha \leq x$. لذا α کران پایین A می‌باشد. اگر β کران پایین دیگری برای A باشد، آن گاه $\beta \in B$ پس $\beta \leq \alpha$ بنابراین $\alpha = \inf B$.

قضیه ۶.۳. اگر $A \subseteq \mathbb{R}$ و از بالا کراندار باشد و $-A = \{-x : x \in A\}$ آن گاه:

$$\inf(-A) = -\sup A$$

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

قضیه ۷.۳. (خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی) به ازای هر $a, b \in \mathbb{R}$ و $a > 0$ عدد طبیعی n هست که $b < an$.

اثبات. اگر $b \leq 0$ آن گاه کافی است $n = 1$ انتخاب شود.

اگر $b > 0$ فرض کنید برای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $b \geq an$ ، مجموعه $B = \{an : n \in \mathbb{N}\}$ از بالا کراندار است. بنابه اصل کمال $\alpha = \sup B$ موجود است. حال $\varepsilon = a$ را در نظر بگیرید. در این صورت به ازای یک $an \in B$ ، $\alpha - a < an$ ، پس $\alpha < a(n+1)$ و این تناقض است.

نتیجه ۸.۳. (۱) برای هر $b \in \mathbb{R}$ یک $n \in \mathbb{N}$ ای هست که $b < n$.

(۲) برای هر $\varepsilon > 0$ یک $n \in \mathbb{N}$ ای هست که $\frac{1}{n} < \varepsilon$.

مثال. نشان دهید که

$$\inf\{1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \dots\} = 0$$

حل. واضح است که 0 کران پایین $\{1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \dots\}$ است. حال اگر ε را دلخواه

بگیریم، بنابه خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی یک $n \in \mathbb{N}$ هست که $\frac{1}{n} < \varepsilon$. پس

$$0 < \varepsilon + \frac{1}{n} = \inf\{1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \dots\}$$

لم ۹.۳. هر عدد حقیقی بین دو عدد صحیح قرار دارد.
اثبات. فرض کنیم $a \in \mathbb{R}$ دلخواه باشد. آن گاه به ازای یک $m, n \in \mathbb{N}$,

$$a < n, \quad -a < m$$

پس $-m < a < n$.

قضیه ۱۰.۳. هر عدد حقیقی بین دو عدد صحیح متوالی قرار دارد.
اثبات. فرض کنید $a \in \mathbb{R}$. با کمک لم قبل یک $m \in \mathbb{Z}$ هست که $m < a$ پس $a - m + 1 > 1$. اگر $A = \{n \in \mathbb{N} : a - m + 1 < n\}$ بانوجه به خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی $A \neq \emptyset$. فرض کنیم $n_0 = \min A$ پس $n_0 - 1 \notin A$ چون $n_0 - 1 \in \mathbb{N}$ پس $n_0 - 1 \leq a - m + 1 < n_0$ و این نتیجه می دهد که $a < m + n_0 - 1 < m + n_0 - 2$.
نتیجه ۱۱.۳. به ازای هر عدد حقیقی، یک و تنها یک عدد صحیح n هست که $n \leq a < n + 1$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

تعریف ۱۲.۳. فرض کنید $a \in \mathbb{R}$ در این صورت بنا به نتیجه قبل یک عدد صحیح یکتای n هست به طوری که $n \leq a < n + 1$. n را جزئ صحیح a گویند و بنام $n = [a]$ نشان می دهند.

قضیه زیر خاصیت چگال بودن اعداد گویا در \mathbb{R} را نشان می دهد.

قضیه ۱۳.۳. بین هر دو عدد حقیقی یک عدد گویا هست.

اثبات. فرض کنید $a, b \in \mathbb{R}$ و $a < b$. یک عدد طبیعی n هست به طوری که $n(b - a) > 1$. بنابراین $na < nb$. بنا به قضیه قبل عدد صحیح m چنان هست که $m - 1 < na < m$. بنابراین

$$na < m < na + 1 < nb$$

نتیجه این که $na < m < nb$ پس $a < \frac{m}{n} < b$.

قضیه ۱۴.۳. هر زیر مجموعه غیر تهی اعداد طبیعی که از بالا کراندار باشد دارای ماکزیمم است.

اثبات. فرض کنیم $A \subseteq \mathbb{N}$ و از بالا کراندار باشد. $B \subseteq \mathbb{N}$ را مجموعه کرانهای بالای A در نظر می گیریم. فرض کنیم $n = \min B$. $n \in A$ زیرا اگر $n \notin A$

آن گاه برای هر $x < n, x \in A$ و لذا $x \leq n - 1$ پس $n - 1 \in B$ و این متناقض با انتخاب $n = \max A$ است.

حال شما به عنوان تمرین می‌توانید نشان دهید که هر زیر مجموعه از اعداد صحیح که دارای کران بالا باشد ماکزیمم دارد و هر زیر مجموعه از اعداد صحیح که دارای کران پایین باشد، مینیمم دارد.

تمرین ۳.۶

۱- فرض کنید $b > 0$ و $S \subseteq \mathbb{R}$ از بالا کراندار ثابت کنید

$$\sup_{x \in S} (a + bx) = a + b \sup_{x \in S} x$$

و اگر $b < 0$

$$\sup_{x \in S} (a + bx) = a + b \inf_{x \in S} x$$

۲- گیریم $\phi \neq S, T \subseteq \mathbb{R}$ از بالا کراندار باشند. ثابت کنید

$$\sup_{\substack{x \in S \\ y \in T}} (x + y) = \sup_{x \in S} x + \sup_{y \in T} y$$

۳- اگر $\phi \neq S, T \subseteq \mathbb{R}$ از بالا کراندار باشند. نشان دهید

$$\sup(S \cup T) = \max\{\sup S, \sup T\}$$

درباره $\inf(S \cup T)$ و $\sup(S \cap T)$ و $\inf(S \cap T)$ چه می‌توان گفت؟

۴- اگر $S \subseteq \mathbb{R}^+$ و از بالا کراندار باشد و $n \in \mathbb{N}$ آن گاه:

$$\sup_{x \in S} x^n = \left(\sup_{x \in S} x \right)^n$$

۵- ثابت کنید $\{2^n : n \in \mathbb{N}\}$ از بالا کراندار نیست.

۶- فرض کنید $a_1 \leq a_2 \leq a_3 \leq \dots$ یک دنباله از اعداد حقیقی باشد که از

بالا کراندار است. نشان دهید:

$$\lim_{n \rightarrow +\infty} a_n = \sup_{n \in \mathbb{N}} a_n$$

۷- فرض کنید $a_1 \geq a_2 \geq a_3 \geq \dots$ یک دنباله از اعداد حقیقی باشد که از پایین

$$\text{کراندار است. نشان دهید } \lim_{n \rightarrow +\infty} a_n = \inf_{n \in \mathbb{N}} a_n.$$

۸- با کمک تمرین های ۶ و ۷ و \sup و \inf مجموعه های زیر را بیابید:

$$\inf\{\sin 1, \sin(\sin 1), \sin(\sin(\sin 1)), \dots\}$$

$$\sup\{\sqrt{2}, \sqrt{2 + \sqrt{2}}, \sqrt{2 + \sqrt{2 + \sqrt{2}}}, \dots\}$$

$$\sup\{\sqrt{2}, \sqrt{2\sqrt{2}}, \dots\}$$

$$\inf\left\{\frac{1}{\sqrt{2}}, \frac{1}{\sqrt{2 + \sqrt{2}}}, \dots\right\}$$

$$\inf\left\{\frac{1}{\sqrt{2}}, \frac{1}{\sqrt{2\sqrt{2}}}, \dots\right\}$$

۹- \sup و \inf مجموعه های زیر را محاسبه کنید:

$$\inf\left\{\frac{1}{x} : x > 0\right\}$$

$$\inf\{x : x^2 > 1\}$$

$$\sup\{x : x^2 < 1\}$$

۱۰- نشان دهید برای $x \in \mathbb{R}$:

$$[x] \leq x < [x] + 1 \quad (\text{آ})$$

$$x - 1 < [x] \leq x \quad (\text{ب})$$

۱۱- مطلوب است محاسبه $[x] + [-x]$ برای هر $x \in \mathbb{R}$.

۱۲- همواره $[a] + [b] \leq [a + b]$.

۱۳- نشان دهید هر زیرمجموعه از اعداد صحیح که دارای کران پایین باشد، مینیمم

دارد.

۱۴- نشان دهید اگر $a > 0$ و n عدد طبیعی باشد آن گاه یک و تنها یک عدد صحیح

$$m \text{ هست که } m \geq 0 \text{ و } m^n \leq a < (m + 1)^n.$$

(راهنمایی: $A = \{x \in \mathbb{Z} : x \geq 0, x^n \leq a\}$)

۱۵- اگر $a > 0$ و $b > 1$ دو عدد حقیقی و $a > 0$ و $b > 1$ آن گاه نشان دهید عدد صحیح

یکتای n هست به طوری که $b^{n-1} \leq a < b^n$. به علاوه اگر $a \geq 1$ آن گاه $n > 0$

و اگر $0 < a < 1$ آن گاه $n \leq 0$.

(راهنمایی: حالت اول اگر $a \geq 1$ ، $A = \{k \in \mathbb{Z} : k \geq 0, a < b^k\}$. حالت دوم

اگر $0 < a < 1$ آن گاه $a^{-1} > 1$)

فصل ۷

اعداد حقیقی (۳)

در بخشهای اول و دوم این فصل راجع به خواص اعداد صحیح صحبت می شود و در بخش آخر نشان می دهیم که اعداد گویا در اصل کمال صدق نمی کند و برخی خواص دیگر اعداد حقیقی نیز به اثبات می رسد.

۱.۷ بخش پذیری

در این بخش همه اعداد صحیح هستند.

فرض کنید $a, b \in \mathbb{Z}$ ، گویند a ، b را عا د می کنند و می نویسند $a|b$ ، هرگاه

عدد صحیح مانند q باشد که $b = aq$.

مثال. $2|4$ ، $3|6$ و $5 \nmid 2$.

قضیه ۱.۱.

۱- اگر $a|b$ و $a|c$ ، آن گاه $a|bx + cy$.

۲- اگر $a|b$ ، آن گاه $a|bc$.

۳- اگر $a|b$ و $b|c$ ، آن گاه $a|c$.

۴- اگر $a|b$ و $b|a$ ، آن گاه $a = \pm b$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

قضیه ۲.۱ (الگوریتم تقسیم). فرض کنید $a, b \in \mathbb{Z}$ و $a > 0$ در این صورت

وجود دارد r و q منحصر به فردی در \mathbb{Z} به طوری که

$$b = qa + r \quad 0 \leq r < a$$

اثبات. فرض کنید $S = \{b - ax : b - ax \geq 0, x \in \mathbb{Z}\}$ با توجه به خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی یک عدد طبیعی مانند n هست که $-b < an$ ، بنابراین $b > a(-n)$ و لذا $b - a(-n) > 0$ در نتیجه $b - a(-n) \in S$ ، چون S از پایین کراندار است لذا دارای مینیمم است.

فرض کنید $\min S = b - aq$ هم چنین $r = b - aq$ ، $r < a$ ، زیرا اگر $r \geq a$ ، آن گاه $b - aq \geq a$ پس $b - a(q+1) \geq 0$ ، در نتیجه $b - a(q+1) \in S$ اما $b - a(q+1) < b - aq$ و این تناقض است. از طرفی $b - aq \in S$ ایجاب می کند که $r \geq 0$

$$b = aq + r, \quad 0 \leq r < a$$

حال برای اثبات یکتایی فرض کنید r و q و r' و q' چنان باشد که:

$$b = aq + r = aq' + r' \quad 0 \leq r < a, \quad 0 \leq r' < a$$

نتیجه این که $a(q - q') = r' - r$ پس $a|r' - r$ و این تناقض است مگر این که $r' - r = 0$ لذا $r' = r$. و به آسانی دیده می شود که $q = q'$.

تعریف ۳.۱. فرض کنید $a, b \in \mathbb{Z}$ باشد. d را بزرگترین مقسوم علیه مشترک a و b گویند هرگاه

$$1 - d > 0$$

$$2 - d|a \text{ و } d|b$$

۳ - اگر $a|c$ و $b|c$ ، آنگاه $c|d$ و بزرگترین مقسوم علیه مشترک دو عدد a و b را چنین

می نویسند (a, b) ب.م.ب. $d =$

$$\text{مثال. } (24, 36) \text{ ب.م.ب. } = 12 \quad \text{و} \quad (-4, 6) \text{ ب.م.ب. } = 2$$

قضیه ۴.۱. فرض کنید $a, b \in \mathbb{Z}$ و حداقل یکی مخالف صفر باشد در این صورت بزرگترین مقسوم علیه مشترک a و b موجود و منحصر به فرد است.

اثبات. فرض کنید $S = \{ax + by : x, y \in \mathbb{Z}\}$ واضح است که $\pm a, \pm b \in S$.

پس S شامل یک عدد طبیعی خواهد بود. اگر d کوچکترین عدد طبیعی در S باشد.

پس به ازای اعداد صحیحی مانند x_0 و y_0 میتوان نوشت $d = ax_0 + by_0$. نشان داده می شود که این d ب.م.م a و b است. شرط اول برقرار است. با کمک الگوریتم تقسیم اعداد صحیح q و r موجودند به طوری که $a = dq + r$ و $0 \leq r < d$. بنابراین

$$r = a - dq = a - (ax_0 + by_0)q = a(1 - qx_0) + bqy_0.$$

در نتیجه اگر $r \neq 0$ ، آن گاه $r \in S$ که متناقض با انتخاب r و d است. لذا $r = 0$ ، پس $d|a$. با استدلالی مشابه $d|b$. اگر $c|a$ و $c|b$ ، آن گاه $c|ax_0 + by_0$ پس $c|d$.

اثبات یکتایی به عنوان تمرین به خواننده واگذار می شود.

نتیجه ۱.۵. اگر (a, b) ب.م.م $d = 1$ ، آن گاه به ازای یک $x, y \in \mathbb{Z}$ ، $d = ax + by$.

تذکر. عکس نتیجه قبل همواره برقرار نیست.

قضیه ۱.۶. فرض کنیم $a, b \in \mathbb{Z}$ ، در این صورت $(a, b) = 1$ ب.م.م اگر و فقط اگر

$$\text{یک } x, y \in \mathbb{Z} \text{، که } ax + by = 1.$$

اثبات. اگر $(a, b) = 1$ ب.م.م که بنابه نتیجه قبل قضیه برقرار است. بعکس

فرض کنیم به ازای یک $x, y \in \mathbb{Z}$ ، $ax + by = 1$ و (a, b) ب.م.م $d = 1$. چون $d|a$ و $d|b$

$$\text{پس } d|ax + by \text{ لذا } d = 1.$$

نتیجه ۱.۷. اگر (a, b) ب.م.م $d = 1$ ، آن گاه $(\frac{a}{d}, \frac{b}{d}) = 1$ ب.م.م.

قضیه ۱.۸. اگر $(a, b) = 1$ ب.م.م و $a|bc$ ، آن گاه $a|c$.

اثبات. وجود دارد $x, y \in \mathbb{Z}$ بطوری که $ax + by = 1$. در این صورت

$$c = acx + bcy = a|c \text{ و } a|a \text{ پس } a|bc \text{ و } a|c \text{ لذا } a|c.$$

تمرین ۱.۷

۱- فرض کنیم $S \subseteq \mathbb{Z} - \{0\}$ ، اگر مجموع و تفاضل هر دو عضو

S ، عضوی از S باشد، ثابت کنید $\min S$ وجود دارد. اگر $d = \min S$ ، آن

$$S = \{md : m \in \mathbb{Z}\}$$

۲- d را کوچکترین مضرب مشترک a و b گویند، هرگاه $(1) d > 0$ ، $a|d$ ، $b|d$

(۲) اگر $a|c$ ، $b|c$ ، آن گاه $d|c$. کوچکترین مضرب مشترک a و b را با $d = [a, b]$ نشان

می دهند.

(آ) کوچکترین مضرب مشترک ۱۶ و ۱۲ را بیابید.

(ب) ثابت کنید $[a, b]$ وجود دارد و چنانچه $a > 0$ و $b > 0$

$$[a, b] = \frac{ab}{\text{م.م.ب}(a, b)}$$

۲.۷ تجزیه به عوامل اول و همنهشتی

تعریف ۱.۲. عدد صحیح $p > 1$ را اول گویند هرگاه اگر $a|p$ آن گاه $a = \pm 1$ یا $a = \pm p$.

مثال. ۲, ۳, ۵, ۷, ۱۱, ۱۳, ۱۷ اول هستند.

قضیه ۲.۲. هر عدد صحیح بزرگتر از یک را می توان به حاصل ضرب عوامل اول تجزیه کرد.

اثبات. فرض کنید n کوچکترین عدد صحیح بزرگتر از یک باشد که به عوامل اول تجزیه نشود. پس n اول نیست لذا وجود دارد یک $a \in \mathbb{Z}$ که $a|n$ و $a \neq \pm 1$ و $a \neq \pm n$. می توان a را مثبت در نظر گرفت در این صورت وجود دارد ab ای که $n = ab$ و $1 < a, b < n$. با توجه به انتخاب n ، a و b به عوامل اول تجزیه می شوند، مثلاً $a = p_1 p_2 \dots p_r$ و $b = q_1 q_2 \dots q_s$. در اینجا $n = p_1 p_2 \dots p_r q_1 q_2 \dots q_s$ معرف اعداد اول اند. پس $n = p_1 p_2 \dots p_r q_1 q_2 \dots q_s$ که تناقض است.

نتیجه ۳.۲. اگر p یک عدد اول باشد و $p|ab$ ، آنگاه $p|a$ یا $p|b$.

اثبات. فرض کنید $a \not\equiv 0 \pmod{p}$ ، در این صورت $(p, a) = 1$ ب.م.ب پس $p|b$.

قضیه ۴.۲. در قضیه قبل تجزیه به عوامل اول یکتاست.

اثبات. گیریم $n = p_1 p_2 \dots p_r = q_1 q_2 \dots q_s$ کوچکترین عدد طبیعی باشد که تجزیه آن به عوامل اول منحصر به فرد نیست. چون $p_1 | p_1 p_2 \dots p_r$ پس $p_1 | q_1 q_2 \dots q_s$ بنابه نتیجه قبل وجود دارد i ای که $p_1 | q_i$ با تغییر اندیسها می توان فرض کرد که $p_1 | q_1$. لذا $m = p_2 \dots p_r = q_2 \dots q_s$ و این نشان می دهد که تجزیه m به عوامل اول یکتان نیست و این متناقض با انتخاب n است.

قضیه ۵.۲. هر عدد صحیح کوچکتر از -1 نیز به صورت یکتا به عوامل اول تجزیه می شود.

اثبات. اگر $n < -1$ آن گاه $-n$ در قضیه ۲ صدق می کند.

قضیه ۶.۲. بی نهایت عدد اول وجود دارد.

اثبات. فرض کنیم p_1, p_2, \dots, p_k تمام اعداد اول باشند، قرار می‌دهیم:

$$n = p_1 p_2 \dots p_k + 1$$

بنابه قضیه قبل به ازای یک i ای $p_i | n$. لذا $p_i | n - p_1 \dots p_k$ پس $p_i | 1$ و این تناقض است.

تعریف ۷.۲. فرض کنید $a, b \in \mathbb{Z}$ و $n \in \mathbb{N}$ ، a را همنهشت^۱ با b به هنگ n گویند هر گاه $n | a - b$ و می‌نویسند $a \equiv b \pmod{n}$.

مثال. $1 \equiv -2 \pmod{3}$ و $2 \equiv -1 \pmod{3}$ و $2 \equiv 5 \pmod{3}$.

قضیه. رابطه همنهشتی یک رابطه هم‌ارزی در \mathbb{Z} است.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

قضیه ۸.۲. فرض کنیم $a \equiv b \pmod{n}$ و $c \equiv d \pmod{n}$ آن گاه

$$a \pm c \equiv b \pm d \pmod{n} \quad (1)$$

$$ac \equiv bd \pmod{n} \quad (2)$$

اثبات. (۱) به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

(۲) چون $a \equiv b \pmod{n}$ پس $n | a - b$ ، لذا $n | ac - bc$ و با استدلالی مشابه $n | bc - bd$ ، لذا

$$n | ac - bc + bc - bd$$

قضیه ۹.۲. هر عدد صحیح x بایک و تنها یکی از اعداد $0, 1, 2, \dots, n-1$ همنهشت به هنگ n است.

اثبات. با کمک قضیه الگوریتم تقسیم r و q یکتایی در \mathbb{Z} هست که:

$$x = nq + r, \quad 0 \leq r < n$$

پس $x \equiv r \pmod{n}$.

حال اگر $x \equiv r' \pmod{n}$ جایی که $r' \in \{0, 1, 2, \dots, n-1\}$ آن گاه $r \equiv r' \pmod{n}$ پس $n | r - r'$

و این تناقض است مگر این که $r - r' = 0$ ، یعنی $r = r'$.

قضیه ۱۰.۲. هر گاه $(a, n) = 1$ ب.م.م و $ax \equiv ay \pmod{n}$ آن گاه $x \equiv y \pmod{n}$.

اثبات. چون $(a, n) = 1$ ب.م.م لذا وجود دارد x_0, y_0 ای که $ax_0 + ny_0 = 1$

پس $ax_0 \equiv 1 \pmod{n}$. لذا $ax_0 \equiv x_0 ay \pmod{n}$ و بنابراین $x \equiv y \pmod{n}$.

قضیه ۱۱.۲. اگر $(a, n) = d$ ب.م.م و $ax \equiv ay \pmod{n}$ آن گاه $x \equiv y \pmod{\frac{n}{d}}$.
 اثبات. از این که $n | ax - ay$ نتیجه می شود که $\frac{n}{d} | \frac{a}{d}x - \frac{a}{d}y$ پس $\frac{n}{d} | \frac{a}{d}(x - y)$ از
 طرفی $1 \equiv \left(\frac{a}{d}, \frac{n}{d}\right)$ ب.م.م لذا $\frac{n}{d} | x - y$ پس $x \equiv y \pmod{\frac{n}{d}}$.
 فرض کنید $\phi(n)$ معرف تعداد اعداد صحیح مابین $0, 1 - n$ باشد که با n اولند.
 $\phi(n)$ را تابع فی اویلر گویند.

مثال. $\phi(15) = 8$ و $\phi(8) = 4$ و $\phi(5) = 4$.

قضیه ۱۲.۲ (اویلر). اگر $(a, n) = 1$ ب.م.م، آن گاه $a^{\phi(n)} \equiv 1$.

اثبات. به کتابهای نظریه اعداد مراجعه شود.

قضیه ۱۳.۲ (فرما). اگر p عدد اولی باشد که $a \not\equiv 0 \pmod{p}$ آن گاه $a^{p-1} \equiv 1$.

تمرین ۲.۷

۱- نشان دهید بین اعداد اول شکافهای به دلخواه بزرگ وجود دارد.
 ۲- عدد n اول است هر گاه n بر هیچ عدد اولی چون p که $p \leq \sqrt{n}$ بخش پذیر
 نباشد.

۳- $n > 1$ وقتی و فقط وقتی اول است که به ازای هر a یا $(a, n) = 1$ ب.م.م یا
 $n | a$.

۴- فرض کنیم m, n دو عدد صحیح باشند. نشان دهید

حاصل ضرب عوامل اول مشترک با کمترین توان $(m, n) =$ ب.م.م.

حاصل ضرب عوامل اول غیر مشترک \times حاصل ضرب عوامل اول مشترک با بیشترین توان $[m, n] =$

۵- با کمک رابطه همنهستی به هنگ n ، \mathbb{Z} را افراز کنید.

۶- معادلات همنهستی زیر را حل کنید

$$3x \equiv 1 \quad x^2 + 1 \equiv 0 \quad x^3 + 2x + 1 \equiv 0$$

۳.۷ ناتمامیت اعداد گویا

قضیه ۱.۳. معادله $x^2 = 2$ در Q جواب ندارد.

اثبات. فرض کنید $\frac{m}{n} \in Q$ و $(m, n) = 1$ ب.م.م. $\frac{m}{n}$ و $(\frac{m}{n})^2 = 2$. در این صورت $m^2 = 2n^2$ پس m زوج است. لذا به ازای یک k ای، $m = 2k$ پس $4k^2 = 2n^2$ و نتیجه این که $2k^2 = n^2$ و بنابراین n زوج است. زوج بودن m و n متناقض با $(m, n) = 1$ می باشد.

قضیه ۲.۳. Q در اصل کمال صدق نمی کند.

اثبات. فرض کنید

$$B = \{x : 0 < x \in Q, x^2 > 2\}, \quad A = \{x : 0 < x \in Q, x^2 < 2\}$$

A و B دو زیر مجموعه Q هستند که از بالا و پایین به ترتیب کراندارند. در مثال بعد از تعریف ۲.۱.۶، نشان داده شد که A ماکزیمم و B مینیمم ندارد.

فرض کنید $\alpha = \sup A \in Q$. چون A ماکزیمم ندارد پس $\alpha \notin A$ ، لذا $\alpha^2 \geq 2$. اگر $\alpha^2 > 2$ آن گاه $\alpha \in B$. چون عناصر B جزء کرانهای بالا A هستند پس α کران بالای A است و لذا $\alpha = \min B$ و این تناقض است. پس $\alpha^2 = 2$ و این نیز متناقض با قضیه قبل است.

قضیه ۳.۳. به ازای هر عدد حقیقی $a > 0$ و هر عدد طبیعی n یک و فقط یک $x \in \mathbb{R}$ هست که $x^n = a$.

اثبات. قرار می دهیم

$$E = \{x : 0 < x, x^n < a\}$$

$\frac{a}{1+a} \in E$ و لذا $E \neq \emptyset$. $1+a$ کران بالای E است، لذا بنابه اصل کمال یک $x \in \mathbb{R}$ هست که $x = \sup E$ نشان می دهیم $x^n = a$.

اگر $x^n < a$ ، آن گاه $\frac{a-x^n}{n(a+1)^{n-1}} > 0$. بنابه خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی یک m ای هست که $\frac{1}{m} < \frac{a-x^n}{n(a+1)^{n-1}}$.

$$\begin{aligned} (x + \frac{1}{m})^n - x^n &= (x + \frac{1}{m} - x)((x + \frac{1}{m})^{n-1} + (x + \frac{1}{m})^{n-2}x + \dots + x^{n-1}) \\ &\leq \frac{1}{m}n(x + \frac{1}{m})^{n-1} < \frac{n}{m}(x+1)^{n-1} < a - x^n \end{aligned}$$

پس $(x + \frac{1}{m})^n < a$ ، لذا $x + \frac{1}{m} \in E$ و این متناقض با انتخاب x است.
 اگر $x^n > a$ ، $k = \frac{x^n - a}{nx^{n-1}}$ انتخاب می کنیم. در این صورت $0 < k < x$. اگر
 $t \geq x - k$ نتیجه می گیریم که $x^n - t^n \leq x^n - (x - k)^n < knx^{n-1} = x^n - a$ پس
 $t^n > x^n$ و $t \notin E$. این نشان می دهد که $x - k$ کران بالای E است که تناقض است
 بنابراین $x^n = a$ و اثبات تمام است . اثبات یکتایی x به عهده خواننده واگذار می شود.

در قضیه قبل x به صورت $\sqrt[n]{a}$ یا $a^{\frac{1}{n}}$ نوشته می شود.

یکی از نتایجی که از قضیه قبل گرفته می شود این است که اعداد حقیقی اعضایی
 دارد که گویا نیستند ، این اعداد را اصم یا گنگ می خوانند .

با توجه به شناختی که تا کنون از اعداد حقیقی به دست آورده ایم می دانیم که
 معادله $x^2 = -1$ در \mathbb{R} جواب ندارد و لذا نیاز به دستگاه اعداد بزرگتری برای جواب
 این معادله داریم . این معادله در دستگاه اعداد مختلط جواب دارد . ما از بیان دستگاه
 اعداد مختلط در اینجا صرف نظر می کنیم .

خواننده علاقه مند می تواند به کتابهایی که راجع به اعداد مختلط نوشته شده
 مراجعه نماید.

تمرین .

۱- اگر α عددی اصم و r عدد گویا ، آن گاه:

$$\alpha \pm r \text{ و } -\alpha \text{ و } \frac{1}{\alpha} \text{ اصم هستند.}$$

$$\text{ب) اگر } r \neq 0 \text{ ، } \frac{\alpha}{r} \text{ اصم می باشد.}$$

۲- بین هر دو عدد حقیقی یک عدد اصم وجود دارد .

۳- اگر $a, b \in \mathbb{R}^+$ و $n \in \mathbb{N}$ آن گاه :

$$(ab)^{\frac{1}{n}} = a^{\frac{1}{n}} b^{\frac{1}{n}}$$

۴- اگر $a \in \mathbb{R}^+$ و $m, n \in \mathbb{N}$ آن گاه :

$$(a^{\frac{1}{n}})^{\frac{1}{m}} = a^{\frac{1}{mn}}$$

۵- فرض کنید $a \in \mathbb{R}^+$ و

$$E = \left\{ n_0 + \frac{n_1}{10} + \dots + \frac{n_k}{10^k} : n_0 + \frac{n_1}{10} + \dots + \frac{n_k}{10^k} < a , k = 0, 1, 2, \dots, n_i \in \mathbb{Z} \right\}$$

نشان دهید $x = \sup E$. در این صورت $n_0, n_1, n_2, n_3, \dots$ را بسط اعشاری x می گویند .

۶- به ازای هر عدد طبیعی n و هر دو عدد نامنفی a و b

$$(i) \quad (\sqrt[n]{a})^n = a$$

(ii) اگر $a > 1$ آن گاه $\sqrt[n]{a} > 1$ و اگر $0 < a < 1$ آن گاه $0 < \sqrt[n]{a} < 1$

$$(iii) \quad a < b \iff \sqrt[n]{a} < \sqrt[n]{b}$$

۷- به ازای هر عدد حقیقی h که $1 + h \leq 0$ و هر عدد طبیعی n

$$\sqrt[n]{1+h} \leq 1 + \frac{h}{n}$$

۸- نشان دهید

$$\left(\sum_{i=1}^n a_i\right)^{1/2} + \left(\sum_{i=1}^n b_i\right)^{1/2} \geq \left(\sum_{i=1}^n (a_i + b_i)\right)^{1/2}$$

۹- اگر $a \geq 0$ و $b \geq 0$ آن گاه $\sqrt[n]{a+b} \leq \sqrt[n]{a} + \sqrt[n]{b}$

۱۰- اگر $a > 1$ و $n \in \mathbb{N}$ و $n > 1$ آن گاه عدد طبیعی مانند k هست که $n^{-k} < a$

۱۱- فرض کنیم a عددی حقیقی و n عدد طبیعی بزرگ تر از یک باشد. نشان دهید به ازای هر عدد صحیح k عدد صحیحی مانند m هست که

$$mn^k \leq a < (m+1)n^k$$

(راهنمایی: $A = \{x \in \mathbb{N} : xn^k \leq a\}$ و $\max A$ را در نظر بگیرید.)

۱۲- فرض کنید L مجموعه تمام دنباله های کراندار $x = \{x_n\}$ از اعداد حقیقی باشد و برای هر $x, y \in L$

$$d(x, y) = \sup\{|x_n - y_n| : n = 1, 2, \dots\}$$

نشان دهید که

$$(i) \quad d(x, y) \geq 0 \text{ و تساوی تنها زمانی برقرار است که } x = y$$

$$(ii) \quad d(x, y) = d(y, x)$$

$$(iii) \quad d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y)$$

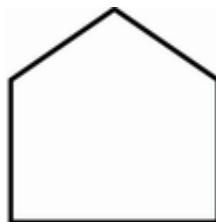
فصل ۸

اصل انتخاب و صورتهای معادل آن

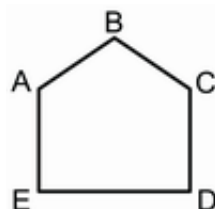
در این فصل به بیان اصل انتخاب و صورتهای معادل آن می‌پردازیم. این اصل یکی از اساسی‌ترین اصول ریاضی است که هرگونه تلاش برای اثبات یا رد آن به شکست انجامیده است.

۱.۸ اندیس

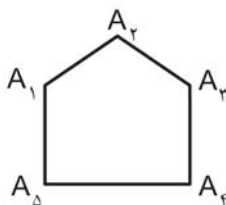
مثال. می‌خواهیم رؤس چند ضلعی زیر را نام‌گذاری کنیم.

حل. یک راه برای نام‌گذاری این است که از حروف A ، B ، C و ... استفاده شود.

یک راه دیگر استفاده از حروف A_1 و A_2 و A_3 و ... می باشد. برای این کار از یک رأس شروع می کنیم و تمام رأسها را نام گذاری می کنیم.

مثال . تمام توابع از $A = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$ به $B = \{0, 1\}$ را بنویسید.
حل . با توجه به این که تعداد توابع خیلی زیاد است استفاده کردن از حروف الفبا برای نام گذاری مناسب نیست ، سعی می کنیم از روش دوم برای این کار استفاده کنیم :

$$f_1 : A \rightarrow B$$

$$x \rightarrow 1$$

$$f_2 : A \rightarrow B$$

$$x \rightarrow 0$$

$$f_3 : A \rightarrow B$$

$$1 \rightarrow 1$$

$$x \rightarrow 0 \quad x \neq 1$$

$$f_4 : A \rightarrow B$$

$$2 \rightarrow 1$$

$$x \rightarrow 0 \quad x \neq 2$$

شما می توانید در ادامه این کار 2^6 تابع بنویسید.

آیا می توان با کمک روش فوق تمام توابع از \mathbb{N} به $\{0, 1\}$ را نام گذاری کرد؟ آیا می توان تمام توابع از \mathbb{R} به $\{0, 1\}$ را با روش فوق نام گذاری کرد؟ اگر جواب منفی است ، آیا راه حلی برای نام گذاری این توابع وجود دارد؟
همچنان که از قبل می دانید در A_i ، i را اندیس گوئیم . در زیر تعریف دقیق اندیس را می آوریم و جواب سؤالات بالا نیز به مرور داده خواهد شد.

تعریف ۱.۱ . فرض کنید I یک مجموعه و f تابعی بر I باشد . f را یک خانواده^۱ و برای هر $i \in I$ ، $f(i)$ را یک عضو خانواده گویند . I را مجموعه اندیس^۲ و

family^۱
index^۲

هر عضو I را یک اندیس نامند .

در این گونه موارد مقدار f را در عضو دلخواه $i \in I$ معمولاً با f_i و خود تابع f را به صورت $\{f_i\}_{i \in I}$ می نویسند . f_i را مولفه i ام نیز گویند .

مثال . فرض کنید f تابعی بر \mathbb{N} با ضابطه $f(n) = [n, 2n]$. در این صورت f یک خانواده است که به شکل $\{[n, 2n]\}_{n \in \mathbb{N}}$ نوشته می شود .

مثال . مجموعه های \mathbb{R} و \mathbb{Q} و \mathbb{Z} و \mathbb{N} و ϕ و \mathbb{R} را اندیس گذاری کنید .

حل . اگر $I = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$ و f تابعی بر I با ضابطه

$$f(1) = \mathbb{R}, f(2) = \mathbb{Q}, f(3) = \mathbb{Z}, f(4) = \mathbb{N}, f(5) = \phi, f(6) = \mathbb{R}$$

باشند . در این صورت f یک خانواده است که اعضای آن عبارتند از \mathbb{R} و \mathbb{Q} و \mathbb{Z} و \mathbb{N} و ϕ و \mathbb{R} . دو \mathbb{R} که در خانواده f است ، یکی مولفه اول و دیگر مولفه ششم هستند و بنابراین با یکدیگر کاملاً متفاوتند .

مثال . مجموعه زیر مجموعه های $X = \{1, 2, 3\}$ را اندیس گذاری کنید .

حل . با توجه به این که این مجموعه دارای ۸ زیر مجموعه می باشد $I = \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8\}$ در نظر می گیریم و f را بر I با ضابطه :

$$\begin{aligned} f(1) &= \{\} & f(2) &= \{1\} & f(3) &= \{2\} & f(4) &= \{3\} \\ f(5) &= \{1, 2\} & f(6) &= \{1, 3\} & f(7) &= \{2, 3\} & f(8) &= \{1, 2, 3\} \end{aligned}$$

می نویسیم .

مثال . اگر f تابعی بر \mathbb{R} با ضابطه $f(i) = 1$ برای هر $i \in \mathbb{R}$. در این حالت f یک خانواده با مجموعه اندیس گذار \mathbb{R} است که به صورت $\{1\}_{i \in \mathbb{R}}$ نوشته می شود . همچنان که از تعریف خانواده مشخص است خانواده $\{1\}_{i \in \mathbb{R}}$ بی نهایت عضو دارد . در مثالهای فوق دیده می شود اعضای یک خانواده می توانند متمایز نباشند . به همین دلیل یک خانواده دسته ای معین از اشیاء که لزوماً متمایز نیستند نیز گفته اند .

مثال . می خواهیم مجموعه $P(\mathbb{N})$ را اندیس گذاری کنیم ، برای این کار $I = P(\mathbb{N})$ و f را تابعی بر I در نظر بگیریم که برای هر $i \in I$ ، $f(i) = i$. حال می توان اجتماع و اشتراک هر تعداد دلخواه مجموعه را نیز تعریف کرد .

فرض کنیم $\{X_i\}_{i \in I}$ خانواده‌ای از مجموعه‌ها باشد در این صورت :

$$\bigcup_{i \in I} X_i = \{x : \exists i \in I \ x \in X_i\}$$

$$\bigcap_{i \in I} X_i = \{x : \forall i \in I \ x \in X_i\}$$

مثال . $\bigcap_{n=1}^{\infty} (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})$ و $\bigcap_{n=1}^{\infty} (0, \frac{1}{n})$ را بیابید .

حل . $\bigcap_{n=1}^{\infty} (0, \frac{1}{n}) = \phi$. زیرا برای هر $x > 0$ ، بنابه خاصیت ارشمیدسی اعداد

حقیقی یک $n \in \mathbb{N}$ هست که $\frac{1}{n} < x$ و لذا $x \notin (0, \frac{1}{n})$ و در نتیجه $x \notin \bigcap_{n=1}^{\infty} (0, \frac{1}{n})$.

$\bigcap_{n=1}^{\infty} (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n}) = 0$ واضح است که $0 \in \bigcap_{n=1}^{\infty} (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})$. حال اگر x یک عدد حقیقی مخالف صفر باشد دو حالت زیر را داریم :

حالت اول : اگر $x > 0$ بنابه خاصیت ارشمیدسی اعداد حقیقی یک $n \in \mathbb{N}$ هست

که $\frac{1}{n} < x$ و لذا $x \notin (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})$ پس $x \notin \bigcap_{n=1}^{\infty} (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})$.

حالت دوم : اگر $x < 0$ ، آن گاه $-x > 0$ و لذا به ازای n ای $-x \notin (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})$

پس $x \notin (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})$ و لذا $x \notin \bigcap_{n=1}^{\infty} (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})$.

تمرین ۱.۸

۱- (آ) مجموعه اعداد طبیعی زوج را با \mathbb{N} اندیس گذاری کنید.

(ب) مجموعه \mathbb{Z} را با \mathbb{N} اندیس گذاری کنید.

(ج) مجموعه \mathbb{Q} را با \mathbb{N} اندیس گذاری کنید.

۲- (آ) نشان دهید $[0, 1)$ را نمی توان با \mathbb{N} اندیس گذاری کرد.

(ب) بایجادکردن تابع دوسوی $f: \mathbb{R} \rightarrow (0, 1)$ نشان دهید که \mathbb{R} با \mathbb{N} اندیس

گذاری نمی شود.

(ج) زیر مجموعه ای از $[0, 1)$ بیابید که با \mathbb{N} اندیس گذاری شود.

۳- نشان دهید اگر $f: A \rightarrow \mathbb{N}$ تابع یک به یک باشد آن گاه می توان A را

بازیرمجموعه ای از \mathbb{N} اندیس گذاری کرد.

- ۴- نشان دهید اگر $g : N \rightarrow A$ تابع برو باشد آن گاه A را می توان بازبرمجموعه ای از N اندیس گذاری کرد.
- ۵- فرض کنید A یک مجموعه باشد، مجموعه $P(A)$ را اندیس گذاری کنید.
- ۶- فرض کنید N مجموعه اعداد طبیعی و
- {هر مقسوم علیه n متعلق به A است $\implies n \in A$ } $T = \{A \subseteq N : n \in A \implies n \text{ متعلق به } A \text{ است}\}$. نشان دهید $\phi, N \in T$ (i)
- (ii) اگر $\{A_i\}_{i \in I}$ یک خانواده از اعضای T باشد نشان دهید $\bigcup_{i \in I} A_i \in T$.
- (iii) نشان دهید اشتراک هر تعداد متناهی از اعضای T عضوی از T است.
- ۷- مسئله قبل را وقتی $T = \{E_n \mid E_n = \{n, n+1, \dots\}\} \cup \{\phi\}$ تکرار کنید.
- ۸- فرض کنید \mathbb{Z} مجموعه اعداد صحیح باشد $T \subseteq p(\mathbb{Z})$ را چنان تعریف کنید شرایط (i) و (ii) و (iii) تمرین ۶ را داشته باشد.

۲.۸ اصل انتخاب و اصل تسرملو

مثال . گیریم $X_1 = \{*, o\}$ و $X_2 = \{*, \Delta\}$ باشد ، چند تابع

$$f : \{1, 2\} \rightarrow X_1 \cup X_2$$

می توان نوشت که $f(1) \in X_1$ ، $f(2) \in X_2$.

$$f_1 : \begin{cases} \{1, 2\} \rightarrow X_1 \cup X_2 \\ 1 \rightarrow * \\ 2 \rightarrow * \end{cases} , \quad f_2 : \begin{cases} \{1, 2\} \rightarrow X_1 \cup X_2 \\ 1 \rightarrow * \\ 2 \rightarrow \Delta \end{cases}$$

$$f_3 : \begin{cases} \{1, 2\} \rightarrow X_1 \cup X_2 \\ 1 \rightarrow o \\ 2 \rightarrow * \end{cases} , \quad f_4 : \begin{cases} \{1, 2\} \rightarrow X_1 \cup X_2 \\ 1 \rightarrow o \\ 2 \rightarrow \Delta \end{cases}$$

به توابع f_1 و f_2 و f_3 و f_4 در مثال فوق توابع انتخاب گویند .
تعریف ۱.۲ . فرض کنیم $\{X_i\}_{i \in I}$ یک خانواده از مجموعه ها باشد تابع

$$f : \begin{cases} I \rightarrow \bigcup_{i \in I} X_i \\ i \rightarrow f(i) \in X_i \end{cases}$$

را یک تابع انتخاب^۱ گویند .

^۱choice function

مثال . یک تابع انتخاب برای $\{(n, 2n)\}_{n \in \mathbb{N}}$ بنویسید.

$$f : \mathbb{N} \longrightarrow \bigcup_{n=1}^{\infty} (n, 2n) \\ n \longrightarrow \frac{n + 2n}{2}$$

مثال . فرض کنید

$$A_n = [n, n + 1] \times [n, n + 1]$$

اگر a_n محل برخورد قطرهای هر مربع باشد ، آن گاه تابع

$$f : \mathbb{N} \longrightarrow \bigcup_{n \in \mathbb{N}} A_n \\ n \longrightarrow a_n$$

یک تابع انتخاب برای $\{A_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ است .

مثال . فرض کنید $A = \{a, b, c\}$ و M مجموعه تمام زیر مجموعه غیر تهی A

باشد .

اگر $I = M$ ، اجتماع اعضای M را با UM نشان می دهند ، در این صورت

$UM = \{a, b, c\}$. تابع $f : I \longrightarrow A$ با ضابطه :

$$f(\{a\}) = a \quad f(\{b\}) = b \quad f(\{c\}) = c \quad f(\{a, b\}) = a \\ f(\{a, c\}) = a \quad f(\{b, c\}) = b \quad f(\{a, b, c\}) = a$$

یک تابع انتخاب است که به آن تابع انتخاب برای مجموعه A گویند.

اکنون ابزار لازم برای تعریف حاصل ضرب تعداد دلخواهی مجموعه را در اختیار

داریم .

تعریف ۲.۲ . فرض کنید $\{X_i\}_{i \in I}$ یک خانواده از مجموعه های ناتهی باشد .

حاصل ضرب $\{X_i\}_{i \in I}$ را با $\prod_{i \in I} X_i$ نوشته و آن را مجموعه تمام توابع انتخاب برای

خانواده $\{X_i\}_{i \in I}$ تعریف می کنند به عبارت دیگر

$$\prod_{i \in I} X_i = \{ f \mid f : I \longrightarrow \bigcup X_i \quad , f(i) \in X_i \quad \forall i \in I \}$$

مثال . فرض کنید $\{X_i\}_{i \in I}$ یک خانواده از مجموعه‌های ناتهی و $f \in \prod_{i \in I} X_i$ باشد، اگر $f(i) = x_i \in X_i$ بگیریم، آن گاه طبق قرار دادی که در بخش اول انجام دادیم می‌توانیم برای تابع انتخاب f از $\{x_i\}_{i \in I}$ استفاده کنیم. در این صورت می‌توان نوشت:

$$\prod_{i \in I} X_i = \{\{x_i\}_{i \in I} : x_i \in X_i\}$$

در حالتی که $I = \mathbb{N}$ یا $I = \{1, 2, \dots, n\}$ باشد از نماد (x_1, x_2, x_3, \dots) یا (x_1, x_2, \dots, x_n) به جای $\{x_i\}_{i=1}^\infty$ یا $\{x_i\}_{i=1}^n$ استفاده می‌شود. n تایی مرتب و (x_1, x_2, x_3, \dots) را بی نهایت تایی مرتب می‌گویند. حال مثال اول را با نماد اخیر می‌نویسیم:

$$\prod_{i=1}^2 X_i = \{(*, *), (*, \Delta), (o, *), (o, \Delta)\}$$

به عنوان مثالی دیگر اگر $X_1 = \{1\}$ و $X_2 = \{1, 2\}$ و $X_3 = \{1, 2, 3\}$ ، آن گاه

$$\prod_{i=1}^3 X_i = \{\{1, 1, 1\}_{i=1}^3, \{1, 1, 2\}_{i=1}^3, \{1, 1, 3\}_{i=1}^3, \{1, 2, 1\}_{i=1}^3, \{1, 2, 2\}_{i=1}^3, \{1, 2, 3\}_{i=1}^3\}$$

باتوجه به توضیحات بالا

$$\prod_{i=1}^3 X_i = \{(1, 1, 1), (1, 1, 2), (1, 2, 1), (1, 2, 2), (1, 2, 3)\}$$

در ریاضیات وقتی که مجموعه‌ای تعریف می‌شود، قبل از هرگونه استفاده از مجموعه تلاش می‌شود که مخالف تهی بودن آن ثابت گردد. حال سؤالی که این جا مطرح می‌شود این است که آیا $\prod_{i \in I} X_i \neq \emptyset$. اصل انتخاب به این سؤال پاسخ می‌دهد؟

اصل انتخاب: اگر $\{X_i\}_{i \in I}$ خانواده ناتهی از مجموعه‌های ناتهی باشد، آن گاه حداقل یک تابع انتخاب برای این مجموعه وجود دارد.

با توجه به این اصل $\prod_{i \in I} X_i \neq \emptyset$. تلاش زیادی انجام شد که اصل انتخاب ثابت

شود اما متأسفانه این کار میسر نگردید. حتی سعی در ردّ این اصل نیز به جایی نرسید.

به ناچار آن را به عنوان یک اصل پذیرفتند، بسیاری از مسایل ریاضی با کمک این اصل اثبات می‌شود، اما در تلاش برای اثبات این اصل به اصول دیگری رسیدند که در این بخش و بخش‌های بعد به آنها اشاره خواهیم کرد. یکی از اصولی که با اصل انتخاب معادل است اصل تسرمولو است.

مثال زیر را در نظر بگیرید.

مثال. فرض کنید $X_n = [n, n+1)$ ، برای $n = 0, 1, 2, \dots$ می‌خواهیم مجموعه B را چنان بسازیم که $B \subseteq \bigcup_{n=0}^{+\infty} X_n$ و به ازای هر n ، $B \cap X_n$ فقط دارای یک عضو باشد.

جواب ساده است مجموعه $B = \{1, 2, 3, \dots\}$ جواب است. شما می‌توانید با کمی دقت مجموعه‌های دیگری برای این کار انتخاب کنید.

سعی کنید مسأله زیر را حل کنید:

اعداد $0, \frac{1}{4}, \frac{3}{4}, \frac{7}{8}, \frac{5}{16}, \dots$ را در نظر بگیرید. قرار می‌دهیم

$$X_1 = (0, \frac{1}{4}), X_2 = (\frac{1}{4}, \frac{3}{4}), X_3 = (\frac{3}{4}, \frac{7}{8})$$

B را چنان بسازید که $B \subseteq \bigcup_{i=1}^{+\infty} X_i$ باشد و $B \cap X_i$ برای هر i تنها یک عضو داشته باشد.

سؤالی که در اینجا مطرح است این است که آیا دو مثال فوق را برای هر خانواده از مجموعه‌های مجزا می‌توان تکرار کرد؟ تلاش زیادی برای پاسخ به این سؤال انجام شد. تمام راه‌ها به شکست انجامید و تنها نتیجه‌ای که بدست آمد این بود که مسأله با اصل انتخاب معادل است.

اصل تسرمولو: اگر $\{X_i\}_{i \in I}$ خانواده ناتهی از مجموعه‌های ناتهی مجزا باشد، آن گاه مجموعه B ای چنان هست که $B \subseteq \bigcup_{i \in I} X_i$ و برای هر i عضو I تنها یک عضو دارد.

قضیه ۳.۲. اصل انتخاب و تسرمولو معادل هستند.

اثبات. فرض کنیم اصل انتخاب برقرار باشد و $\{X_i\}_{i \in I}$ یک خانواده ناتهی از مجموعه‌های ناتهی و مجزا باشد، آن گاه این خانواده دارای یک تابع انتخاب مانند f است. تعریف می‌کنیم $B = \{f(i) : i \in I\}$. با توجه به این که به ازای هر $i \in I$

با توجه به این که $f(i) \in X_i$ پس $B \subseteq \bigcup_{i \in I} X_i$ حال اگر $B \cap X_i$ شامل دو عضو $f(i), f(j)$ باشد، آن گاه $f(j) \in X_j \cap X_i$ و این متناقض با مجزا بودن X_i هاست، پس $B \cap X_i$ فقط شامل یک عضو است.

بعکس فرض کنیم اصل تسرمولو برقرار باشد و $\{X_i\}_{i \in I}$ خانواده ناتهی از مجموعه‌های ناتهی باشد قرار می‌دهیم $Y_i = X_i \times \{i\}$ ، آن گاه $\{Y_i\}_{i \in I}$ یک خانواده ناتهی از مجموعه‌های مجزا است. بنابه اصل تسرمولو مجموعه B ای هست که $B \subseteq \bigcup_{i \in I} Y_i$ و $B \cap Y_i$ تنها یک عضو دارد. فرض کنیم برای هر $i \in I$ ، $B \cap Y_i = \{(x_i, i)\}$ تابع.

$$f : I \longrightarrow \bigcup X_i \\ i \longrightarrow x_i$$

یک تابع انتخاب برای $\{X_i\}_{i \in I}$ می‌باشد.

تمرین .

۱- فرض کنیم F مجموعه تمام زیرمجموعه‌های ناتهی سره^۱ \mathbb{N} باشد. سه تابع انتخاب برای F بنویسید.

۲- اگر به ازای $n \in \mathbb{N}$ ، $X_n = (-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})$ ، یک تابع انتخاب برای $\{X_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ بنویسید.

۳- اگر $X_1 = (0, \frac{1}{4})$ ، $X_2 = (\frac{1}{4}, \frac{3}{4})$ ، $X_3 = (\frac{3}{4}, \frac{7}{8})$ و ... یک تابع انتخاب برای $\{X_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ ارائه دهید.

۴- فرض کنید P افرازی برای مجموعه ناتهی X باشد. ثابت کنید زیر مجموعه‌ای مانند B از X وجود دارد به طوری که به ازای هر $A \in P$ ، $A \cap B$ تنها شامل یک عضو است.

۵- برای خانواده $\{(-\frac{1}{n}, \frac{1}{n})\}_{n \in \mathbb{N}}$ مجموعه B را چنان بیابید که دراصل تسرمولو صدق کند.

آیامی توانید یک مجموعه دو عضوی پیدا کنید که دراصل تسرمولو صدق کند؟

۶- با کمک اصل تسرمولو، برای خانواده $\{(0, \frac{1}{n})\}_{n \in \mathbb{N}}$ یک تابع انتخاب بنویسید.

۷- با کمک اصل انتخاب، مجموعه B را برای خانواده $\{(n, n+1)\}_{n=1}^{\infty}$ چنان بیابید که دراصل تسرمولو صدق کند.

^۱proper

۳.۸ لم تسورن

فرض کنید (A, \leq) مجموعه‌ای مرتب جزئی باشد و $x \in A$. دو گزاره زیر را در نظر بگیرید

۱- x از همه عناصر A بزرگتر است.

۲- هیچ عنصری در A از x بزرگتر نیست.

در ابتدا به نظر می‌رسد که این گزاره‌ها هیچ تفاوتی از هم ندارند، زیرا مثلاً در مجموعه $\{1, 2, 3, 4\}$ ، «۴ از همه عناصر A بزرگتر است» و «هیچ عنصر در A از ۴ بزرگتر نیست». اکنون به مثال زیر توجه کنید.

مثال. فرض کنید $A = \{1, 2, 3\}$ و $M = \{\{1\}, \{1, 2\}, \{1, 3\}, \{2\}\}$ می‌دانیم که مجموعه (M, \subseteq) مرتب جزئی است. همچنان که مشاهده می‌شود «هیچ عنصری در مجموعه از $\{1, 2\}$ بزرگتر نیست» ولی $\{1, 2\}$ از همه عناصر بزرگتر نمی‌باشد، زیرا $\{1, 3\} \not\subseteq \{1, 2\}$ و $\{1, 2\} \not\subseteq \{1, 3\}$. عنصر $\{1, 2\}$ در این مجموعه را ماکسیمال گویند. به طور مشابه $\{1, 3\}$ نیز عنصر ماکسیمال است.

تعریف ۱.۳. فرض کنید (A, \leq) مجموعه‌ای مرتب جزئی باشد.

۱- $a \in A$ را ماکسیمال A نامند، هرگاه هیچ عنصری در A از a بزرگتر نباشد.

۲- $b \in A$ را مینیمال A نامند، هرگاه هیچ عنصری در A از b کوچکتر نباشد.

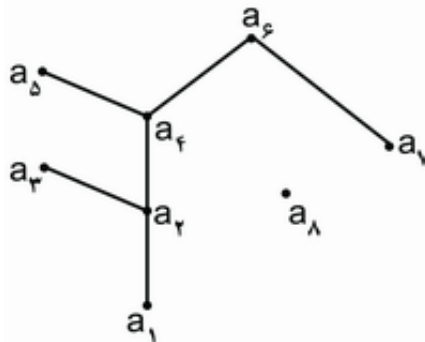
تعریف فوق به صورت زیر نیز بیان می‌شود.

۱- $a \in A$ ماکسیمال A نامیده می‌شود هرگاه برای هر $x \in A$ اگر $a \leq x$ آن‌گاه $a = x$.

۲- $b \in A$ مینیمال A نامیده می‌شود هرگاه برای هر $x \in A$ اگر $b \geq x$ آن‌گاه $b = x$.

مثال. فرض کنید $S = \{a_1, a_2, a_3, a_4, a_5, a_6, a_7, a_8\}$ و رابطه ترتیب جزئی

روی S مطابق نمودار زیر باشد. عناصر ماکسیمال و مینیمال آن را بیابید.

حل . عناصر ماکسیمال : a_3, a_5, a_6, a_8 و عناصر مینیمال : a_1, a_8, a_7 .

مثال . مجموعه \mathbb{Z} به همراه \leq معمولی ماکسیمال و مینیمال ندارد.

سعی کنید با توجه به تعاریف و مثالهای فوق ، تفاوت ماکسیمال و ماکزیمم و مینیمال و مینیمم را در یک مجموعه مشخص کنید. قضیه زیر که به لم تسورن معروف است محکی برای وجود ماکسیمال می باشد.

قضیه ۲.۳. فرض کنید $X \neq \phi$ و (X, \leq) مرتب جزئی باشد به قسمی که هر زنجیر در X کران بالایی در X داشته باشد. در این صورت X حداقل یک عضو ماکسیمال دارد.

قبل از این که به اثبات این قضیه بپردازیم چند کاربرد از این قضیه را می آوریم و اثبات را به بخش بعد موکول می کنیم.

قضیه ۳.۳. فرض کنیم $X \neq \phi$ و (X, \leq) مرتب جزئی باشد به قسمی که هر زنجیر در X دارای کران پایینی در X باشد در این صورت X حداقل یک عنصر مینیمال دارد.

اثبات . رابطه \ll را روی X به شکل زیر تعریف می کنیم

$$a \ll b \Leftrightarrow b \leq a$$

به راحتی دیده می شود که (X, \ll) مرتب جزئی است. اگر $\{x_i\}_{i \in I}$ یک زنجیر در X باشد ، آنگاه بنابه قضیه دارای کران پایینی مانند $x \in X$ است ، پس برای هر $i \in I$ $x \leq x_i$ و نتیجه این که برای هر $i \in I$ ، $x_i \ll x$. پس x کران بالایی برای $\{x_i\}_{i \in I}$ نسبت به رابطه \ll است . بنابراین هر زنجیر در X نسبت به رابطه \ll دارای کران بالاست ، لذا بنابه لم تسورن X دارای یک عنصر ماکسیمال مانند m نسبت به رابطه \ll است . نشان می دهیم که m عنصر مینیمال X نسبت به رابطه \leq است . برای این منظور فرض کنید که $x \leq m$. در این صورت $m \ll x$ و چون m نسبت به رابطه \ll ماکسیمال است ، لذا $m = x$.

قضیه ۴.۳. اگر A و B دو مجموعه ناتهی باشند ، آن گاه تابع $1-1$ از A به B یا از B به A وجود دارد.

اثبات . قرار می دهیم

$$A = \{f : f : X \xrightarrow{\text{تابع یک به یک}} B, X \subseteq A\}$$

زیرا از آن جایی که A و B ناتهی هستند x ای در A و y ای در B وجود دارد. تابع $f : \{x\} \rightarrow B$ عضو A است.
 $x \rightarrow y$
 رابطه \leq را روی A به شکل زیر تعریف می کنیم

$$f \leq g \Leftrightarrow D_f \subseteq D_g, g|_{D_f} = f$$

تحقیق کنید که (A, \leq) مرتب جزئی است.

حال فرض کنیم $\{f_i\}_{i \in I}$ یک زنجیر در A باشد. اگر $X = \bigcup Df_i$ و $x \in X$ ، آن گاه به ازای یک $f_i(x) = f_i(x)$ ، $x \in D_{f_i}$ ، $i \in I$ تعریف می کنیم. واضح است که به ازای هر i ، $f_i \leq f$ و $X \subseteq A$. اکنون اگر برای x و x' در X ، $f(x) = f(x')$ آن گاه

به ازای یک i و j در I و $x \in D_{f_i}$ و $x' \in D_{f_j}$ و $f_i(x) = f_j(x')$ چون $\{f_i\}$ یک زنجیر است نتیجه می شود که $f_i \leq f_j$ یا $f_j \leq f_i$. فرض کنیم $f_i \leq f_j$ ، در این صورت $f_i(x) = f_j(x)$ پس $f_i(x) = f_j(x')$ و چون f_j یک به یک است $x = x'$. لذا تابع $f \in A$.

حال بنا به لم تسورن مجموعه A نسبت به رابطه \leq تعریف شده در بالا دارای عضو ماکسیمال است. اگر g عضو ماکسیمال آن باشد، آن گاه به ازای یک $X \subseteq A$. اگر $g : X \rightarrow B$ یک تابع یک به یک است. اگر $X \subsetneq A$ ، آن گاه یک $a \in A - X$. اگر $g : X \rightarrow B$ برو نباشد، آن گاه $b \in B - \text{Img}$ وجود دارد. تعریف می کنیم:

$$h : X \cup \{a\} \rightarrow B$$

$$x \rightarrow \begin{cases} g(x) & x \in X \\ b & x = a \end{cases}$$

تابع $h \in A$ و $g \not\leq h$ و این تناقض است. پس $g : X \rightarrow B$ برومی باشد. تابع $h : B \rightarrow X$ چنان هست که $goh = I_B$ و لذا h یک تابع یک به یک است و بنابراین $h : B \rightarrow A$ نیز یک به یک خواهد بود.

تمرین ۳.۸

- ۱- فرض کنید X یک مجموعه n عضوی باشد و $M = p(X) - \{\phi, X\}$ می‌دانیم (M, \subseteq) مرتب جزئی است. عناصر ماکسیمال و مینیمال M را بیابید.
- ۲- فرض کنید (A, \leq) مرتب کلی و دارای عضو ماکسیمال باشد. نشان دهید این عضو ماکسیمال یکتاست.
- ۳- فرض کنید $A = \{2, 3, 4, \dots\}$ با رابطه عاد کردن مرتب شده باشد. عناصر ماکسیمال و مینیمال A را مشخص کنید.
- ۴- مسأله قبل را برای $\{2, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 12\}$ تکرار کنید.
- ۵- مجموعه مرتب جزئی (L, \leq) را شبکه گویم، هرگاه به ازای هر $x, y \in L$ ، $\sup\{x, y\}$ ، $\inf\{x, y\}$ موجود و یکتا باشند. ثابت کنید اگر هر زنجیر در شبکه L کران بالا داشته باشد، آن شبکه دارای عضو ماکسیمال منحصر به فرد است.
- ۶- اگر (A, \leq) مرتب جزئی باشد، به طوری که هر زنجیر آن دارای کران بالاست. نشان دهید برای هر $a \in A$ ، عنصر ماکسیمال $u \in A$ هست که $u \geq a$.
- ۷- مجموعه مرتبی (جزئی یا کلی) مثال بزنید که درست یک عنصر ماکسیمال داشته ولی عنصر \max نداشته باشد.
- ۸- فرض کنید A و B دو مجموعه غیر تهی باشد. به کمک لم تسورن ثابت کنید تابعی از A به B وجود دارد.
- ۹- فرض کنید A مجموعه‌ای با بیش از یک عضو باشد. تعریف می‌کنیم:

$$A = \{(f, X) \mid f : X \xrightarrow{\text{تابع دوسو}} X \quad X \subseteq A\} \\ x \longrightarrow f(x) \neq x$$

(آ) نشان دهید $A \neq \phi$.

(ب) نشان دهید A با رابطه زیر مرتب جزئی است.

$$(f, X) \leq (g, Y) \Leftrightarrow X \subseteq Y, \quad g|_X = f$$

(ج) نشان دهید A نسبت به رابطه فوق دارای عضو ماکسیمال است.

(د) اگر (f, B) عضو ماکسیمال A باشد، نشان دهید اگر $A - B$ ناتهی باشد آن

گاه $A - B$ بیش از دو عضو ندارد.

(ه) اگر $A - B \neq \emptyset$ آن گاه نگاشت $g : A \rightarrow A$ را چنان تعریف کنید که برای هر $x \in A$ ، $g(x) \neq x$.

نتیجه اینکه تابع دوسویی $f : A \rightarrow A$ هست که برای هر $x \in A$ ، $f(x) \neq x$.
۱۰- فرض کنیم A یک مجموعه غیر تهی باشد
(آ) تعریف می‌کنیم

$$S = \{(X, R) : (X, R) \text{ مرتب کلی و خوشترتیب است} , X \subseteq A\}$$

نشان دهید $S \neq \emptyset$.

(ب) رابطه زیر را روی S تعریف می‌کنیم

$$(X, R) \leq (Y, R') \Leftrightarrow X \subseteq Y , R'|_{X \times X} = R$$

نشان دهید \leq روی S مرتب جزئی است.

(ج) ثابت کنید (S, \leq) دارای عضو ماکسیمال است.

(د) فرض کنیم (Y, R) عضو ماکسیمال باشد. اگر $a \in A - Y$ باشد. نشان دهید رابطه زیر روی $X = Y \cup \{a\}$ یک رابطه خوشترتیب است.

$$R' = R \cup \{(y, a) : y \in Y\} \cup \{(a, a)\}$$

(ه) نشان دهید $Y = A$ و نتیجه بگیرید که مجموعه خوشترتیب شدنی است.

۴.۸ اصل ماکسیمالیتی هاسدورف

تعریف ۱.۴. مجموعه (A, \leq) را مرتب جزئی تمام گویند هرگاه، هر زیر مجموعه A که دارای کران بالا باشد، \sup آن در A باشد.

مثال. با توجه به اصل کمال، (\mathbb{R}, \leq) مرتب کلی تمام است، در صورتی که (\mathbb{Q}, \leq) مرتب جزئی تمام نیست (قضیه ۲.۳.۷).

قضیه (نقطه ثابت کناستر^۱). فرض کنید (A, \leq) مرتب جزئی تمام و A دارای ماکزیمم و مینیمم باشد، اگر $f : A \rightarrow A$ تابع صعودی باشد، آن گاه f حداقل

^۱kenaster

یک نقطه را ثابت نگه می‌دارد. به عبارت دیگر یک a ی در A هست که $f(a) = a$.
 اثبات. فرض کنید $M = \max A$ و $m = \min A$ و $B = \{x : x \in A, x \leq f(x)\}$. چون $m \in B$ ، لذا $B \neq \emptyset$. از طرفی M کران بالای B است. پس بنابه تمام بودن A ، سوپریم B در A است، فرض کنیم $a = \sup B$. نشان می‌دهیم $f(a) = a$.
 برای هر $b \in B$ ، $b \leq a$ پس $b \leq f(b) \leq f(a)$. نتیجه این که $f(a)$ کران بالا برای B است، لذا $a \leq f(a)$. از این که $a \leq f(a)$ ، نتیجه می‌شود که $f(a) \leq f(f(a))$ ، پس $f(a) \in B$ ، لذا $f(a) \leq a$.

قضیه ۳.۴ (تعمیم نقطه ثابت کناستر). فرض کنید (A, \leq) مرتب جزئی باشد و هر زنجیر آن دارای \sup ی در A . اگر $f : A \rightarrow A$ تابعی باشد که برای هر $a \in A$ ، $a \leq f(a)$ ، آن گاه f یک نقطه را ثابت نگه می‌دارد.

اثبات. مراجعه شود به تمرین ۱۰.

یکی دیگر از اصولی که معادل اصل انتخاب است، اصل ماکسیمالیتی هاسدورف می‌باشد که در زیر می‌آید.

اصل ماکسیمالیتی هاسدورف: فرض کنید (X, \leq) مرتب جزئی و Y مجموعه کلیه زنجیرهای X باشد، Y نسبت به رابطه \subseteq دارای ماکسیمال است.

قضیه ۴.۴. اصل انتخاب، اصل ماکسیمالیتی هاسدورف را نتیجه می‌دهد.

اثبات. فرض کنید (X, \leq) مرتب جزئی و Y مجموعه کلیه زنجیرهای X باشد. اگر Y دارای عضو ماکسیمال نسبت به رابطه \subseteq نباشد، آن گاه برای هر $z \in Y$ وجود دارد $u \in Y$ که $z \subsetneq u$. حال مجموعه $z^* = \{u : u \in Y, z \subsetneq u\}$ مخالف تهی است. گردایه $\{z^*\}_{z \in Y}$ را در نظر می‌گیریم، بنا به اصل انتخاب تابع $g : \{z^*\}_{z \in Y} \rightarrow Uz^*$ وجود دارد.
 $z^* \rightarrow g(z^*) \in z^*$

اینک تابع $f : Y \rightarrow Y$ با ضابطه $f(z) = g(z^*)$ به همراه (Y, \subseteq) در شرایط تعمیم قضیه نقطه ثابت کناستر صدق می‌کند، زیرا:

اولاً: (Y, \subseteq) مرتب جزئی است.

ثانیاً: فرض کنید μ یک زنجیر در Y باشد، $S \subseteq X$ ، $\sup \mu = \cup \mu = S$. گیریم $s \in S$ در این صورت وجود دارد $M_1, M_2 \in \mu$ که $s \in M_2$ و $t \in M_1$. چون μ زنجیر است می‌توان فرض کرد که $M_1 \subseteq M_2$ پس $t, s \in M_2$ از آنجایی که $M_2 \in Y$ یک زنجیر در X نسبت به رابطه \leq است، پس $t \leq s$ یا $s \leq t$. لذا S یک زنجیر در X

است و بنابراین $S \in Y$.

ثالثاً: اگر $z \in Y$ ، آن گاه $f(z) = g(z^*)$ پس $f(z) \in z^*$ و لذا $f(z) \in z$.

حال بنا به قضیه یک $z \in Y$ هست که

$$z = f(z) \in z^*$$

و این متناقض با تعریف z^* می باشد.

حال به اثبات لم تسورن می پردازیم.

قضیه ۵.۴. اصل ماکسیمالیتی هاسدورف، لم تسورن را نتیجه می دهد.

اثبات. فرض کنید (X, \leq) مرتب جزئی و هرزنجیر در X دارای کران بالا باشد اگر Y مجموعه کلیه زنجیرهای X باشد، آن گاه Y نسبت به رابطه \subseteq دارای عضو ماکسیمالی مانند $S \in Y$ است، چون S یک زنجیر در X است، لذا S دارای یک کران بالا مانند α است. نشان می دهیم α عنصر ماکسیمال X است.

گیریم برای یک $x \in X$ ، $\alpha \leq x$. قرار می دهیم $S' = S \cup \{x\}$ ، دیده می شود که S' یک زنجیر در X است، لذا $S' \in Y$ و چون $S \subseteq S'$ پس $S = S'$ نتیجه این که $x \in S$ پس $x \leq \alpha$ و در نتیجه $\alpha = x$.

قضیه ۶.۴. لم تسورن اصل خوش ترتیبی را نتیجه می دهد.

اثبات. رجوع شود به تمرین ۱۰.۳.

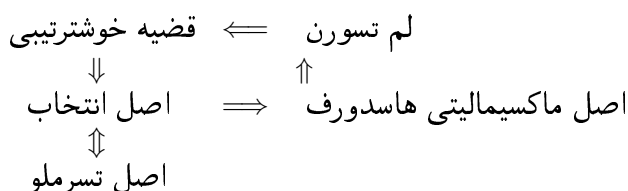
قضیه ۷.۴. اصل انتخاب از اصل خوش ترتیبی نتیجه می شود.

اثبات. فرض کنید $\{X_i\}_{i \in I}$ مجموعه ای غیر تهی از مجموعه های ناتهی باشد و $A = \bigcup_{i \in I} X_i$. بنا به اصل خوش ترتیبی رابطه R چنان هست که (A, R) خوش ترتیب است. چون هر $X_i \subseteq A$ پس دارای عضو می نیم مانند x_i است. تابع

$$f : I \longrightarrow \cup X_i \\ i \longrightarrow x_i$$

یک تابع انتخاب است.

نمودارذیل رابطه بین تمام اصول این فصل را نشان می دهد.

تمرین ۴.۸

- ۱- فرض کنید (A, \leq) مرتب کلی باشد. ثابت کنید (A, \leq) خوشترتیب است اگر و فقط اگر شامل هیچ دنباله اکیداً نزولی و نامتناهی نباشد.
- ۲- بدون استفاده از اصل خوشترتیبی نشان دهید \mathbb{Q} خوشترتیب است.
- ۳- فرض کنید (A, \leq) مرتب جزئی و برای هر $B \subseteq A$ ، $\min B$ موجود باشد. نشان دهید (A, \leq) مرتب کلی و بنابراین خوشترتیب است.
- ۴- ثابت کنید در هر مجموعه خوشترتیب هر زیر مجموعه که کران بالا داشته باشد، دارای \sup یکتاست.
- ۵- نشان دهید اصل انتخاب معادل است با این که هر تابع پوشاوارون راست دارد.
- ۶- فرض کنید $S = \{(m, n) : m \in \mathbb{Z}, n \in \mathbb{N}\}$. رابطه \leq را به طریق زیر تعریف می‌کنیم

$$(m, n) \leq (m', n') \iff n < n' \text{ یا } (n = n', m \leq m')$$

- نشان دهید (S, \leq) مجموعه مرتب کلی است. با استفاده از رابطه فوق نشان دهید مجموعه اعداد گویا خوشترتیب است.
- ۷- فرض کنیم S مجموعه کلیه ترتیب‌های جزئی X باشد. مجموعه مرتب جزئی (S, \subseteq) را در نظر بگیرید. ثابت کنید $T \in S$ ماکسیمال است اگر و فقط اگر مرتبط باشد.
- ۸- اگر R ترتیب جزئی برای X باشد آن گاه ترتیب کلی مانند \bar{R} روی X وجود دارد به قسمی که $R \subseteq \bar{R}$.
- ۹- ثابت کنید اگر R ترتیب کلی بر X و R' ترتیب جزئی بر X باشد و $R \subseteq R'$ آن گاه $R = R'$.
- ۱۰- در این تمرین می‌خواهیم قضیه ۳.۴ را ثابت کنیم. فرض کنیم f و A همانهایی باشند که در صورت قضیه آمده‌اند
- آ- فرض کنید $a \in A$ و

$$T = \{B : a \in B, B \subseteq A, f(B) \subseteq B, \text{ باشد } B \text{ در } B \text{ هر زنجیر } B \text{ در } B \text{ باشد}\}$$

نشان دهید $T \neq \emptyset$.

- ب - فرض کنید $M = \bigcap_{B \in T} B$. نشان دهید $M \in T$ و $M \neq \emptyset$.
- پ - فرض کنید $N = \{x \in M : \forall y \in M (y < x \rightarrow f(y) \leq x)\}$. نشان دهید برای هر $y \in N$ ، $P_y = \{x \in M : x \leq y \vee x \geq f(y)\}$ برابر M است (راهنمایی: نشان دهید $P_y \in T$).
- ت - نشان دهید که هر عضو N با هر عضو M قابل مقایسه است.
- ث - فرض کنید $n \in N$ دلخواه و $y \in M$ چنان باشد که $y < f(n)$ نشان دهید $f(y) \leq f(n)$.
- ج - نشان دهید $f(N) \subseteq N$.
- چ - فرض کنید S یک زنجیرناهی از N باشد. نشان دهید S سوپریمی مانند β در T دارد.
- ح - فرض کنید y عضودلخواهی از M و $y < \beta$. نشان دهید q ای در S هست که $y \leq q$. (راهنمایی: از قسمت پ استفاده کنید).
- خ - نشان دهید $\beta \in N$.
- د - نشان دهید $N \in T$ و نتیجه بگیرید $N = M$.
- ذ - نشان دهید $\alpha = \sup M$ در A موجود است و $f(\alpha) = \alpha$.

فصل ۹

مجموعه‌های متناهی، نامتناهی، شمارا و ناشمارا

در این فصل مجموعه‌های متناهی، نامتناهی، شمارا و ناشمارا را تعریف کرده و روابط بین آنها را مورد بررسی قرار می‌دهیم. هم‌چنین نشان می‌دهیم که مجموعه اعداد طبیعی، صحیح، گویا، گنگ و حقیقی نامتناهی هستند.

۱.۹ هم‌توانی و قضیه شروع برنشتاین

تعریف ۱.۱. دو مجموعه A و B را هم‌عدد نامند هرگاه تناظری $1-1$ بین A و B موجود باشد، که آن را با $A \sim B$ نشان می‌دهند.

قضیه ۲.۱. رابطه هم‌عددی یک رابطه هم‌ارزی است.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

مثال. مجموعه اعداد طبیعی با مجموعه اعداد طبیعی زوج هم‌عدد است.

مثال. اگر A یک مجموعه و

$$W = \{f \mid f : A \xrightarrow{\text{تابع}} \{0, 1\}\}$$

آن‌گاه $W \sim P(A)$.

حل . فرض کنید $B \in P(A)$. نگاشت زیر را تعریف می‌کنیم

$$\mathcal{X}_B : A \longrightarrow \{0, 1\}$$

$$x \longrightarrow \begin{cases} 1 & x \in B \\ 0 & x \notin B \end{cases}$$

اکنون دو تابع

$$\mu : W \longrightarrow P(A) \quad \text{و} \quad \lambda : P(A) \longrightarrow W$$

$$f \longrightarrow \{x \in A : f(x) = 1\} \quad \text{و} \quad B \longrightarrow \mathcal{X}_B$$

معکوس یکدیگرند و لذا λ تابعی دوسویی است .

قضیه ۳.۱. اگر $A \sim B$ و $C \sim D$ ، آن گاه $A \times C \sim B \times D$.

اثبات. فرض کنید $f : A \longrightarrow B$ و $g : C \longrightarrow D$ نگاشت دوسویی باشند. قرار

می‌دهیم

$$h : A \times C \longrightarrow B \times D$$

$$(a, c) \longrightarrow (f(a), g(c))$$

آن گاه h تابعی دوسویی است .

قضیه ۴.۱ (شرودر-برنشتاین)^۱. اگر A با زیر مجموعه‌ای از B و B با زیر

مجموعه‌ای از A هم‌عدد باشد، آن گاه $A \sim B$.

اثبات. فرض کنید $f : A \longrightarrow B$ و $g : B \longrightarrow A$ دو تابع $1-1$ باشند .

$(p(A), \subseteq)$ مرتب جزئی است و $\phi = \min P(A)$ ، $A = \max P(A)$.

فرض کنید $X \in p(A)$ ، در این صورت $f(X) \subseteq B$ ، پس $B - f(X) \subseteq B$ و لذا

$g(B - f(X)) \subseteq A$ تعریف می‌کنیم

$$F : P(A) \longrightarrow P(A)$$

$$X \longrightarrow A - g(B - f(X))$$

آن گاه $(p(A), \subseteq, F)$ در شرایط قضیه نقطه ثابت کناستر صدق می‌کند، بنابراین

$$\exists Z \in p(A) \quad , \quad F(Z) = Z$$

پس $Z = A - g(B - f(Z))$ و لذا $A - Z = g(B - f(Z))$ چون $g : B \longrightarrow A$

$1-1$ است، لذا وجود دارد $k : A \longrightarrow B$ ، به طوری که $k \circ g = I_B$ ، پس

^۱Schroder.Bernstein

اکنون نگاشت $k(A - Z) = B - f(Z)$

$$h : A \rightarrow B$$

$$x \rightarrow \begin{cases} f(x) & x \in Z \\ k(x) & x \in A - Z \end{cases}$$

دوسواست .

تمرین ۱.۱

۱-آ نشان دهید $(a, b) \sim (0, 1)$ به ازای هر $a, b \in \mathbb{R}$.

ب) نشان دهید به ازای هر $a, b, c, d \in \mathbb{R}$ ، $(a, b) \sim (c, d)$.

ج) ثابت کنید $\mathbb{R} \sim (-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2})$.

د) نشان دهید به ازای هر $a, b \in \mathbb{R}$ ، $\mathbb{R} \sim (a, b)$.

۲- ثابت کنید $\mathbb{N} \sim \mathbb{Z}$.

۳- ثابت کنید $\mathbb{R} \sim (0, +\infty)$.

۴-آ ثابت کنید $(0, 1) \sim [0, 1]$.

ب) نشان دهید که به ازای هر a, b ، $(a, b) \sim [a, b]$.

۵-آ ثابت کنید $[0, 1] \sim (0, 1)$.

ب) ثابت کنید $[0, 1] \sim [0, 1]$.

۶- ثابت کنید $(0, 1) \sim (0, 1) \times (0, 1)$. (راهنمایی : از قضیه

شرودر-برنشتاین استفاده کنید)

۷- بین دو پاره خط AB و CD تناظر ۱-۱ برقرار کنید.

۸- بین دو دایره $x^2 + y^2 = a^2$ و $x^2 + y^2 = b^2$ ، C_1 و C_2 ، تناظر ۱-۱

برقرار کنید.

۹- در یک مجموعه A ، ثابت کنید مجموعه کلیه رابطه های هم ارزی A ،

بامجموعه کلیه افرازهای A همعداست .

۱۰- نشان دهید $\mathbb{R} \sim \mathbb{N} \times [0, 1)$. (راهنمایی: تابع $f(n, x) = n + x$ را بر

$\mathbb{N} \times [0, 1)$ در نظر بگیرید)

۱۱- فرض کنید $A \sim B$ و $A \sim D$ و A با زیرمجموعه ای از C همعدا باشد. نشان

دهید B نیز با زیرمجموعه ای از D همعداست .

۲.۹ مجموعه‌های متناهی و نامتناهی

تعریف ۱.۲. به ازای عدد طبیعی k ، $I_k = \{1, 2, 3, \dots, k\}$ را قطعه^۱ k ام اعداد طبیعی گویند.

اصل حجره‌ها: فرض کنید $m > n$ دو عدد طبیعی باشند، اگر m شیء را در n حجره قرار دهید، حجره‌ای با بیش از یک شیء وجود دارد.

$$\text{قضیه ۲.۲. } I_m \sim I_n \iff m = n$$

اثبات. اگر $m = n$ باشد، که واضح است $I_m \sim I_n$.

بالعکس فرض کنیم $m > n$. اعضای I_m را توپ و I_n را حجره بگیرد. بنابراین

اصل حجره‌ها، حجره‌ای با بیش از یک عنصر وجود دارد، لذا $I_m \not\sim I_n$.

تعریف ۳.۲. مجموعه A را متناهی^۲ گویند، هرگاه $A = \phi$ یا A با قطعه‌ای از اعداد طبیعی هم عدد باشد. در غیر این صورت A را نامتناهی^۳ گویند.

مثال. مجموعه اعداد اول، نامتناهی است.

حل. به قضیه ۶.۲.۷ مراجعه شود.

نتیجه جالبی که از این تعریف گرفته می‌شود این است که، اگر A متناهی باشد، آن

گاه یک k یکتایی هست که $A \sim I_k$.

قضیه ۴.۲. هر زیرمجموعه I_n متناهی است.

اثبات. فرض کنیم $A \subseteq I_n$ باشد. چون A از بالا کراندار است پس دارای

ماکزیمم است، فرض کنیم $a_1 = \max A$. اگر $A - \{a_1\} = \phi$ آن گاه $A = \{a_1\}$ و

لذا متناهی است، اگر $A - \{a_1\} \neq \phi$ ، $a_2 = \max A - \{a_1\}$ در نظر می‌گیریم.

اگر $A - \{a_1, a_2\} = \phi$ ، آن گاه $A = \{a_1, a_2\}$ پس متناهی است و در غیر این

صورت $a_3 = \max A - \{a_1, a_2\}$ انتخاب می‌کنیم. در ادامه این کار دنباله

$a_1 > a_2 > a_3 > \dots$ از اعداد طبیعی به دست می‌آید.

چون تمام این اعداد بزرگتر از ۱ هستند، لذا باید به ازای یک k ای

$A - \{a_1, \dots, a_k\} = \phi$ ، پس $A = \{a_1, \dots, a_k\}$ و بنابراین $A \sim I_k$.

قضیه ۵.۲. اگر A و B دو مجموعه متناهی و $A \cap B = \phi$ ، آن گاه $A \cup B$ متناهی

^۱ segment

^۲ finite

^۳ infinite

است.

اثبات. فرض کنیم $A \sim I_m$ و $B \sim I_n$ و $f : I_m \rightarrow A$ و $g : I_n \rightarrow B$ توابعی دوسو باشند. نگاشت

$$h : I_{m+n} \rightarrow A \cup B$$

$$x \rightarrow \begin{cases} f(x) & x \leq m \\ g(x-m) & x > m \end{cases}$$

دو سواست و لذا $A \cup B$ متناهی است.

قضیه ۶.۲. اگر نامتناهی D و متناهی C ، آنگاه $C \cap D$ متناهی است.

اثبات. فرض کنیم $f : D \rightarrow I_k$ ، تابعی دوسو باشد. در این صورت نگاشت

$$h : C \cap D \rightarrow I_k$$

$$x \rightarrow f(x)$$

نگاشتی ۱-۱ است. پس $C \cap D$ با زیر مجموعه‌ای از I_k هم‌توان است، لذا متناهی است.

نتیجه ۷.۲. اگر نامتناهی C و متناهی D باشد، آن‌گاه $C - D$ نامتناهی است.

اثبات. اگر $C - D$ متناهی باشد، چون $C = (C - D) \cup (C \cap D)$ ، لذا C متناهی است.

نتیجه ۸.۲. اگر $C \subset D$ و D متناهی باشد، آن‌گاه C نیز متناهی است.

اثبات. اگر نامتناهی C باشد، آن‌گاه $C - D = \phi$ نامتناهی است که تناقض است.

نتیجه ۹.۲. N و Z و Q و R نامتناهی هستند.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

قضیه ۱۰.۲. اگر A و B متناهی باشند، آن‌گاه $A \cup B$ نیز متناهی است.

اثبات. می‌دانیم $A \cup B = A \cup (B - A)$. چون $B - A \subset B$ ، لذا $B - A$ متناهی است، پس $A \cup B$ متناهی است.

قضیه ۱۱.۲. اگر $X \subseteq Y$ و X نامتناهی باشد، آن‌گاه Y نامتناهی است.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

نتیجه ۱۲.۲. $R - Q$ نامتناهی است.

اثبات. مجموعه $\{p \text{ اول} : \sqrt{p}\}$ نامتناهی است.

تمرین

۱- نشان دهید $I_m \times I_n \sim I_{mn}$.

ب) ثابت کنید اگر A و B متناهی باشند، آن گاه $A \times B$ نیز متناهی است.
 ۲- ثابت کنید $(0, 1)$ نامتناهی است و نتیجه بگیرید که به ازای هر $a, b \in \mathbb{R}$ ، (a, b) نامتناهی است.

۳- اگر $A \times B$ نامتناهی باشد، آن گاه A یا B نامتناهی است.

۴- اگر هر زیر مجموعه سره B متناهی باشد، آن گاه B نیز متناهی است.

۵- اگر $f: A \rightarrow B$ یک به یک و B متناهی باشد، آن گاه A نیز متناهی است.

۶- اگر $f: A \rightarrow B$ برو باشد و A متناهی، آن گاه B نیز متناهی است.

۷- نشان دهید مجموعه $S = \{(x, y) : x^2 + y^2 = 1\} \subseteq \mathbb{R} \times \mathbb{R}$ نامتناهی

است.

۸- مجموعه اعداد گویای بین دو عدد حقیقی نامتناهی است.

۹- مجموعه اعداد اصم بین دو عدد حقیقی نامتناهی است.

۳.۹ مجموعه‌های شمارا

تعریف ۱.۳. مجموعه S شماراست اگر متناهی یا همعدد با \mathbb{N} باشد. اگر $S \sim \mathbb{N}$ آن را شمارای نامتناهی گویند.

بلافاصله از تعریف به دست می‌آید که اگر $S \sim T$ و S شمارا، آن گاه T شماراست.

قضیه ۲.۳. هر زیر مجموعه M از \mathbb{N} شماراست.

اثبات. اگر M متناهی باشد که با توجه به تعریف شماراست. اگر M نامتناهی باشد، تابع $f: \mathbb{N} \rightarrow M$ را با ضابطه زیر تعریف می‌کنیم

$$f(1) = m_1 = \min M$$

$$f(n+1) = m_{n+1} = \min M - \{m_1, m_2, \dots, m_n\}$$

با توجه به انتخاب m_i ها به ازای هر i, j اگر $i < j$ ، آن گاه $m_i < m_j$ و لذا $f(i) \neq f(j)$ ، پس f ۱-۱ است، بنابراین \mathbb{N} با زیر مجموعه‌ای از M همعدد است، از طرفی چون $M \sim M \subseteq \mathbb{N}$ ، بنابه قضیه شرودر برنشتاین $M \sim \mathbb{N}$.

نتیجه ۳.۳. مجموعه S شماراست اگر و فقط اگر تابع یک به یکی از S به \mathbb{N} موجود باشد.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می شود.

قضیه ۴.۳. هر زیر مجموعه یک مجموعه شمارا، شماراست.

اثبات. فرض کنیم S شمارا باشد و $T \subseteq S$ بنا به نتیجه قبل، تابع یک به یکی $f : S \rightarrow \mathbb{N}$ موجود است. تابع $g : T \rightarrow \mathbb{N}$ با ضابطه $g(x) = f(x)$ برای هر $x \in T$ یک به یک است و لذا T شماراست.

قضیه ۵.۳. اگر S شمارا و $f : T \rightarrow S$ یک به یک باشد، آن گاه T شماراست.

اثبات. $T \sim f(T) \subseteq S$.

قضیه ۶.۳. اگر S شمارا و $g : S \rightarrow T$ برو باشد، آن گاه T شماراست.

اثبات. وجود دارد $f : T \rightarrow S$ ، به طوری که $g \circ f = I_T$ ، بنابراین f ۱-۱ است، پس بنا به قضیه قبل T شماراست.

نتیجه ۷.۳. مجموعه S شماراست اگر و تنها اگر تابع برویی از \mathbb{N} به S موجود باشد.

قضیه ۸.۳. $\mathbb{N} \times \mathbb{N}$ شماراست.

اثبات. نگاشت $f : \mathbb{N} \times \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ با ضابطه $f(m, n) = 2^m 3^n$ ، یک به یک است، زیرا اگر $f(m, n) = f(m', n')$ ، آن گاه $2^m 3^n = 2^{m'} 3^{n'}$ ، پس $2^{m-m'} = 3^{n'-n}$. با کمی دقت ملاحظه می شود که $m - m'$ و $n' - n$ هر دو باید همزمان مثبت یا صفر باشند.

اگر $n' - n > 0$ باشد، آن گاه $3 | 2^{m-m'}$ پس $3 | 2^{m-m'}$ که تناقض است، لذا باید $n' - n = 0$ و در نتیجه $m - m' = 0$ ، پس $m = m'$ ، $n = n'$ اکنون با توجه به قضیه قبل $\mathbb{N} \times \mathbb{N}$ شماراست.

قضیه ۹.۳. اگر S و T شمارا باشند، آن گاه $S \times T$ نیز شماراست.

اثبات. فرض کنیم $g : S \rightarrow \mathbb{N}$ و $h : T \rightarrow \mathbb{N}$ دو تابع ۱-۱ باشند. قرار می دهیم

$$f : S \times T \rightarrow \mathbb{N} \times \mathbb{N} \\ (s, t) \rightarrow (g(s), h(t))$$

f تابعی ۱-۱ است و لذا $S \times T$ شماراست.

قضیه ۱۰.۳. اجتماع شمارایی مجموعه شمارا، شماراست.

اثبات . فرض کنیم $\{X_n\}_{n \in \mathbb{N}}$ خانواده‌ای شمارا از مجموعه‌های شمارا باشد . چون X_n شماراست لذا تابع برو $f_n : \mathbb{N} \rightarrow X_n$ موجود می‌باشد ، تعریف می‌کنیم

$$F : \mathbb{N} \times \mathbb{N} \rightarrow \bigcup_{n \in \mathbb{N}} X_n \\ (m, n) \rightarrow f_n(m)$$

F تابعی بروست . زیرا اگر $x \in \bigcup_{n \in \mathbb{N}} X_n$ ، آن گاه به ازای یک $n \in \mathbb{N}$ ، $x \in X_n$. از آن جایی که f_n برواست ، لذا وجود دارد یک $m \in \mathbb{N}$ که $f_n(m) = x$ پس $F(m, n) = x$. حال با توجه به قضیه ۶.۳ $\bigcup_{n \in \mathbb{N}} X_n$ ، شماراست .
قضیه . \mathbb{Z} و \mathbb{Q} شمارا هستند .

اثبات . به عهده خواننده گذاشته می‌شود .

تمرین ۳.۹

- ۱- نشان دهید مجموعه اعداد اول شمارای نامتناهی است .
- ۲- آیا مجموعه $\{\sqrt[n]{2}\}_{n=2}^{\infty}$ شماراست ؟
- ۳- ثابت کنید مجموعه تمام چند جمله‌ایها ی درجه n با ضرایب گویا ، شماراست

۴- فرض کنید S یک مجموعه شمارای نامتناهی باشد . نشان دهید اگر تعداد متناهی عنصر از S کم کنیم باز هم مجموعه حاصل شمارای نامتناهی است . همچنین نشان دهید اگر تعداد متناهی عنصر به S اضافه کنیم باز هم مجموعه حاصل شمارای نامتناهی است .

۵- نشان دهید مجموعه اعداد جبری شمارای نامتناهی است .

۶- با معرفی تابعی دوسواز $\mathbb{N} \times \mathbb{N}$ به \mathbb{N} نشان دهید $\mathbb{N} \times \mathbb{N}$ شماراست .

۷- نشان دهید تابع زیر، تابعی دوسواز \mathbb{N} به \mathbb{Z} است و نتیجه بگیرد که \mathbb{Z} شماراست .

$$f(n) = (-1)^n \frac{2n-1 + (-1)^n}{4} , \quad n \in \mathbb{N}$$

۸- فرض کنید برای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $P_n = \{2^n, 3^n, 5^n, \dots\}$. نشان دهید $\bigcup_{n \in \mathbb{N}} P_n$ شماراست .

۴.۹ بررسی نتایجی از مجموعه های نامتناهی

قضیه ۱.۴ . هر مجموعه نامتناهی دارای زیر مجموعه شمارای نامتناهی است .

قضیه ۴.۴. C نامتناهی است اگر و فقط اگر با یک زیر مجموعه سره خود همعدد باشد.

اثبات. اگر C نامتناهی باشد و $x \in C$ بنا به قضیه قبل $C - \{x\} \sim C$. بعکس فرض کنیم C متناهی و $A \subsetneq C$ باشد، آن گاه A متناهی است، گیریم $A = \{x_1, \dots, x_k\}$ و فرض کنیم $x_{k+1}, \dots, x_r \in C - A$ باشند، آن گاه $C = \{x_1, \dots, x_k, x_{k+1}, \dots, x_r\}$. واضح است که $A \sim I_k$ و $C \sim I_r$. چون $k < r$ پس $I_k \not\sim I_r$ ، لذا $A \not\sim C$.

این بخش را با یک استفاده جالب از لم تسورن به اتمام می‌رسانیم.
لم ۱. فرض کنید A یک مجموعه نامتناهی و

$$F = \{(f, X) \mid f : X \times \{0, 1\} \xrightarrow{\text{دوسوی}} X, X \subseteq A\}$$

رابطه \leq را روی F به شکل زیر تعریف می‌کنیم

$$(f, X) \leq (g, Y) \iff X \subseteq Y, g|_{X \times \{0, 1\}} = f$$

در این صورت (F, \leq) مجموعه مرتب جزئی است که دارای عضو ماکسیمال است. اثبات. چون A نامتناهی است، لذا دارای زیر مجموعه شمارای نامتناهی مانند D است، پس $D \times \{0, 1\}$ نیز شمارای نامتناهی است، لذا $D \times \{0, 1\} \sim D$ پس تابع دوسوی $f : D \times \{0, 1\} \rightarrow D$ وجود دارد و بنابراین $(f, D) \in F$ ، پس $F \neq \emptyset$. اثبات اینکه (F, \leq) مرتب جزئی است، به عهده خواننده گذاشته می‌شود. گیریم $\{(f_i, X_i)\}_{i \in I}$ یک زنجیر از عناصر F باشد، تعریف می‌کنیم $X = \bigcup_{i \in I} X_i$ ، بنابراین $X \times \{0, 1\} = \bigcup_{i \in I} (X_i \times \{0, 1\})$. حال اگر $(x, k) \in X \times \{0, 1\}$ که $k \in \{0, 1\}$ ، آن گاه به ازای یک $i \in I$ ، $(x, k) \in X_i \times \{0, 1\}$ ، $g(x, k) = f_i(x, k)$ یک تابع از $X \times \{0, 1\} \rightarrow X$ می‌باشد، نشان می‌دهیم g دوسو است. گیریم $g(x, k) = g(x', k')$ و i و j دو عنصر I باشند که $(x, k) \in X_i \times \{0, 1\}$ و $(x', k') \in X_j \times \{0, 1\}$. چون $\{(f_i, X_i)\}_{i \in I}$ یک زنجیر است می‌توان فرض کرد که $X_j \times \{0, 1\} \subseteq X_i \times \{0, 1\}$ لذا $(x', k') \in X_i \times \{0, 1\}$ ، پس $f_i(x, k) = f_i(x', k')$ و لذا $(x, k) = (x', k')$.

حال اگر $x \in X$ باشد، آن گاه به ازای یک $i \in I$ ، $x \in X_i$ پس وجود دارد $(x_i, k) \in X_i \times \{0, 1\}$ که $f_i(x_i, k) = x$ ، بنابراین $g(x_i, k) = x$. نتیجه این که $(g, X) \in F$. حال بنابه لم تسورن F دارای عضو ماکسیمال است.

لم ۲. فرض کنید A یک مجموعه نامتناهی و

$$F = \{(f, X) \mid f : X \times X \xrightarrow{\text{دوسو}} X, X \subseteq A \text{ نامتناهی}\}$$

رابطه \leq را F به صورت زیر تعریف می کنیم

$$(f, X) \leq (g, Y) \iff X \subseteq Y, g|_{X \times X} = f$$

در این صورت (F, \leq) یک مجموعه مرتب جزئی است که دارای ماکسیمال است. اثبات. مراجعه شود به تمرین ۱.

تمرین ۴.۹

۱- لم ۲ را اثبات کنید:

آ) نشان دهید F مخالف تهی است (راهنمایی: A دارای زیرمجموعه شمارای نامتناهی است).

ب) نشان دهید (F, \leq) مرتب جزئی است.

ج) نشان دهید هر زنجیر در F دارای کران بالاست.

د) نشان دهید F دارای عضو ماکسیمال است.

۲- پاره خط AB را در نظر بگیرید، یک زیرمجموعه شمارای نامتناهی برای آن بیابید.

۳- برای دایره $x^2 + y^2 = 1$ یک زیرمجموعه شمارای نامتناهی بیابید.

۴- فرض کنید $f : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ تابع صعودی باشد. نشان دهید مجموعه نقاطی که f در آنها ناپیوسته است، شمارای نامتناهی است.

۵- نشان دهید مجموعه شمارای $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ در اعداد گویا چنان هست که $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = \sqrt{2}$. این تمرین را برای هر عدد گنگ تکرار کنید.

۶- فرض کنید \sim رابطه ای هم ارزی روی مجموعه شمارای A است. نشان دهید A/\sim شماراست.

۷- فرض کنید A یک مجموعه شمارای نامتناهی باشد. نشان دهید A دارای زیرمجموعه شمارای نامتناهی مانند B است که $A - B \sim A$.

۵.۹ مجموعه‌های ناشمارا

همچنان که در بخش قبل دیدیم مجموعه شمارا مجموعه‌ای بود که می‌توانستیم اعضای آن را با کمک اعداد طبیعی اندیس گذاری کنیم و یا به بیان خیلی ساده اعضای آن را با کمک اعداد طبیعی بشماریم. آیا مجموعه‌ای هست که اعضای آن را نتوان شمرد؟
قضیه ۱.۵. مجموعه $(0, 1] \subseteq \mathbb{R}$ شمارا نیست.

اثبات. فرض کنید $(0, 1]$ شمارا باشد. اعضای آن را به صورت $\{x_1, x_2, x_3, \dots\}$ می‌نویسیم، هر عدد این بازه به صورت عدد اعشاری نامختوم نوشته می‌شود. گیریم:

$$\begin{aligned} x_1 &= 0.a_{11}a_{12}a_{13} \dots \\ x_2 &= 0.a_{21}a_{22}a_{23} \dots \\ &\vdots \end{aligned}$$

اگر $y = 0.b_1b_2b_3\dots$ که $\begin{cases} a_{nn} + 1 & a_{nn} < 9 \\ 1 & a_{nn} = 9 \end{cases}$ بدیهی است که $y \in (0, 1]$ و برای هر i ، $y \neq x_i$ و این دو با هم متناقض هستند.
تعریف ۲.۵. مجموعه‌ای که شمارا نباشد را مجموعه ناشمارا^۱ گویند.
قضیه ۳.۵. اگر S شمارا و $S \subset T$ ، آن گاه T ناشمارا است.
اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.
نتیجه ۴.۵. \mathbb{R} ناشمارا است.

قضیه زیر که به قضیه کانتور معروف است نشان می‌دهد که تعداد نامتناهی مجموعه ناشمارا وجود دارد.

قضیه ۵.۵. فرض کنید S یک مجموعه ناتهی باشد، در این صورت $p(S) \neq S$.
اثبات. فرض کنید $f: S \rightarrow p(S)$ یک تابع باشد. بنابراین به ازای هر $x \in S$ ، $f(x) \subseteq S$ قرار می‌دهیم

$$T = \{x : x \in S, x \notin f(x)\}$$

واضح است که $T \in p(S)$.

اگر $t \in S$ چنان باشد که $f(t) = T$ ، آن گاه دو حالت داریم:

حالت اول: اگر $t \in T$ باشد، آن گاه $t \notin f(t)$ ، لذا $t \notin T$ که تناقض است.

^۱uncountable

حالت دوم: اگر $t \notin T$ ، آن گاه $t \in f(t)$ ، پس $t \in T$ و این نیز تناقض است، لذا چنین t ای وجود ندارد. نتیجه این که f برو نیست، پس $S \neq p(S)$.
 نتیجه ۶.۵. $p(\mathbb{N})$ ناشماراست.

تمرین ۵.۹

- ۱- نشان دهید مجموعه $S = \{(x, y) : x^2 + y^2 = 1\}$ ناشماراست.
- ۲- نشان دهید مجموعه اعداد گنگ ناشماراست.
- ۳- نشان دهید مجموعه نقاط روی یک پاره خط ناشماراست.
- ۴- نشان دهید مجموعه تمام توابع $f : \mathbb{N} \rightarrow \{0, 1\}$ ناشماراست.
- ۵- نشان دهید اگر مجموعه A ناشمارا و B یک مجموعه دلخواه غیر تهی باشد آن گاه $A \cup B$ و $A \times B$ ناشماراست.

۶- ثابت کنید اگر $\{A_i\}_{i \in I}$ یک خانواده از مجموعه های ناشمارا باشد آن گاه $\bigcup_{i \in I} A_i$

و $\prod_{i \in I} A_i$ ناشماراست.

۷- اگر $A_1 \supseteq A_2 \supseteq A_3 \supseteq \dots$ یک زنجیر از مجموعه های ناشمارا باشد آیا $\bigcap_{i=1}^{+\infty} A_i$

ناشماراست.

۸- نشان دهید که یک مجموعه مرتب جزئی متناهی همیشه دارای عنصر مینیمال

و ماکسیمال است.

فصل ۱۰

اعداد اصلی

در این فصل به هر مجموعه یک عدد نسبت داده می شود، که آن را عدد اصلی مجموعه نامند. سپس بر روی این اعداد می توان اعمال جبری تعریف نمود و خواص آنها را مورد بررسی و مطالعه قرار داد.

۱.۱۰ عدد اصلی

فرض کنید A مجموعه ای دلخواه باشد. در این صورت همواره می توان به تعداد عناصر موجود در A یک عدد نسبت داد. به عنوان مثال می توان به مجموعه $\{1, 2, 3, 4, 5\}$ عدد ۵ را نسبت داد.

ملاحظه می شود که اگر A مجموعه ای متناهی باشد، آن گاه یک n یکتایی هست که $A \sim I_n$. می توانیم به A عدد n را نسبت دهیم. حال اگر $B \sim A$ ، آن گاه $B \sim I_n$ و لذا به B نیز عدد n نسبت داده می شود.

حال به مجموعه های \mathbb{R} ، \mathbb{N} و $[0, 1)$ که نامتناهی هستند به چه صورتی می توان یک عدد نسبت داد؟ برای این منظور به کارگیری مفهوم تناظر $1-1$ می تواند بسیار مفید باشد.

تعریف ۱.۱. فرض کنید A مجموعه ای دلخواه باشد عدد اصلی 1 مجموعه A را با

¹cardinal number

$Card A$ یا $|A|$ نشان می‌دهند و آن عبارتست از :

$$1- \text{ اگر } A = \phi, \text{ آن گاه } Card A = 0.$$

۲- اگر $A \neq \phi$ و متناهی باشد، آن گاه یک k یکتایی هست که $A \sim I_k$ ، در این صورت $Card A = k$ تعریف می‌شود در این حالت گویند عدد اصلی A متناهی است.

۳- اگر A نامتناهی باشد، آن گاه $Card A = \{X : X \sim A\}$ تعریف می‌شود. در این حالت عدد اصلی A نامتناهی گفته می‌شود.

نتیجه‌ای که بلافاصله از تعریف گرفته می‌شود این است که

$$A \sim B \iff Card A = Card B$$

قرارداد. $Card \mathbb{N} = \mathbb{N}$ و $Card \mathbb{R} = \mathcal{N}$ می‌خوانیم الف صفر و الف. تعریف ۲.۱. فرض کنید A و B دو مجموعه باشند، تعریف می‌کنیم $Card A < Card B$ اگر و فقط اگر A با زیر مجموعه‌ای از B هم عدد باشد همچنین

$$Card A \leq Card B \iff Card A < Card B \text{ یا } Card A = Card B$$

مثال. اگر $A = \{*, \circ, \triangle, \square\}$ و $B = \{1, 2, 3, \dots, 10\}$ ، آن گاه

$$4 = Card A < Card B = 10$$

مثال. $Card \mathbb{N} < Card \mathbb{R}$.

حل. $\mathbb{N} \sim \mathbb{N} \subset \mathbb{R}$ پس $Card \mathbb{N} \leq Card \mathbb{R}$. چون \mathbb{R} ناشماراست، پس

$$Card \mathbb{N} < Card \mathbb{R}$$

مثال. تحقیق کنید $Card \mathbb{N} = Card \mathbb{Z} = Card \mathbb{Q} = Card \mathbb{N} \times \mathbb{N}$.

قضیه ۳.۱. اگر $A \subseteq B$ ، آن گاه $Card A \leq Card B$.

اثبات. به عهده خواننده گذاشته می‌شود.

قضیه ۴.۱. رابطه \leq تعریف شده روی اعداد اصلی مرتب کلی است.

اثبات. فرض کنیم α و β و γ سه عدد اصلی باشند و A و B و C سه مجموعه که

$$Card A = \alpha, Card B = \beta, Card C = \gamma$$

- ۱- چون $A \sim A$ پس $\text{Card } A = \text{Card } A$ و لذا $\alpha \leq \alpha$.
- ۲- اگر $\alpha \leq \beta$ و $\beta \leq \alpha$ ، آن گاه A با زیرمجموعه‌ای از B و B با زیرمجموعه‌ای از A هم‌عدد است ، لذا بنابه قضیه شرودر برنشتاین $A \sim B$ پس $\alpha = \beta$.
- ۳- اگر $\alpha \leq \beta$ و $\beta \leq \gamma$ ، آن گاه A با زیرمجموعه‌ای از B و B با زیرمجموعه‌ای از C هم‌عدد است . به وضوح دیده می‌شود که A با زیرمجموعه‌ای از C هم‌عدد می‌باشد ، لذا $\alpha \leq \gamma$.
- ۴- با توجه به قضایای قبل تابع $1-1$ از A به B یا تابع $1-1$ از B به A وجود دارد ، لذا A با زیرمجموعه‌ای از B یا B با زیرمجموعه‌ای از A هم‌عدد است ، پس $\alpha \leq \beta$ یا $\beta \leq \alpha$.

قضیه ۵.۱. هر عدد اصلی منتهای از \mathcal{N}_0 کمتر است .

اثبات . فرض کنیم n یک عدد اصلی منتهای باشد و $\text{Card } I_n = n$ چون $I_n \subseteq \mathbb{N}$ پس $\text{Card } I_n \leq \text{Card } \mathbb{N}$ ، لذا $n \leq \mathcal{N}_0$. اگر $n = \mathcal{N}_0$ ، آنگاه $I_n \sim \mathbb{N}$ که تناقض است ، لذا $n < \mathcal{N}_0$.

قضیه ۶.۱. \mathcal{N}_0 کوچکترین عدد اصلی نامنتهای است .

اثبات . فرض کنیم α یک عدد اصلی نامنتهای باشد و A یک مجموعه نامنتهای که $\alpha = \text{Card } A$. با توجه به قضیه ۱.۴.۹ A دارای یک زیرمجموعه شمارای نامنتهای مانند B است ، پس

$$\mathcal{N}_0 = \text{Card } B \leq \text{Card } A = \alpha$$

قضیه ۷.۱ (کانتور) . $\text{Card } A < \text{Card } p(A)$.

اثبات . اگر $A = \{a, b, c, \dots\}$ واضح است که $A \sim \{\{a\}, \{b\}, \{c\}, \dots\} \subseteq p(A)$ لذا

$$\text{Card } A = \text{Card } \{\{a\}, \{b\}, \{c\}, \dots\} \leq \text{Card } p(A)$$

اگر $\text{Card } A = \text{Card } p(A)$ ، آن گاه $A \sim p(A)$ که تناقض با قضایای قبل دارد ، پس

$$\text{Card } A < \text{Card } p(A)$$

یکی از نتایجی که از قضیه کانتور گرفته می‌شود این است که تعداد اعداد اصلی نامتناهی هستند.

تمرین ۱.۱

۱- نشان دهید مجموعه اعداد اصلی نامتناهی، نامتناهی است.

۲- نشان دهید:

$$\text{Card}\{(x, y) : y \geq 0, x^2 + y^2 = 1\} = \mathcal{N}$$

۳- عدد اصلی مجموعه های زیر را بیابید

(آ) $\{x \in \mathbb{R} : [x] \leq \frac{x}{2}\}$

(ب) $\{\sin x : x \in \mathbb{R}\}$

(ج) $\{x \in \mathbb{R} : \sqrt{[x]} - x \in \mathbb{R}\}$

(د) $\{x \in \mathbb{R} : \sin x = a\}$

۴- نشان دهید اگر $f : A \rightarrow B$ یک به یک باشد آن گاه $\text{Card}A \leq \text{Card}B$ و

اگر برعکس باشد آن گاه $\text{Card}B \leq \text{Card}A$.

۵- فرض کنید $0 < x < 1$ و $y \in \mathbb{R}$ نشان دهید

$$\text{Card}\{(x, y) : [x] = [y]\} = \mathcal{N}$$

۶- نشان دهید که رابطه زیر یک هم ارزی روی \mathbb{Q} است

$$\forall a, b \in \mathbb{Q} : a \sim b \iff a - b \in \mathbb{Z}$$

حال $\text{Card}[0]$ و $\text{Card}[\frac{1}{p}]$ را بیابید. نشان دهید \sim/\sim یک مجموعه نامتناهی است

۷- فرض کنید S یک مجموعه متناهی با عدد اصلی n باشد و α و β دو تابع از S به

S باشند به طوری که $|\alpha(S)| = |\beta(S)| = n - 1$. نشان دهید توابع دوسوی f و g از S

به S هستند به طوری که $\beta = f \circ \alpha \circ g$.

۲.۱۰ جمع اعداد اصلی

باتوجه به این که اعداد اصلی متناهی ما همان اعداد طبیعی هستند می‌خواهیم عمل «

+

» را روی اعداد اصلی چنان تعریف کنیم که در اعداد اصلی متناهی همان «+

معمولی باشد.

فرض کنید $۳ = \text{Card} I_۳$ و $۴ = \text{Card}\{*, \circ, \square, \triangle\}$. در این صورت

$$۳ + ۴ = \text{Card}(\{۱, ۲, ۳\} \cup \{*, \circ, \square, \triangle\}) = \text{Card}\{۱, ۲, ۳, *, \circ, \square, \triangle\} = ۷$$

اما اگر $۳ = \text{Card}\{۱, ۲, ۳\}$ ، $۴ = \text{Card}\{۱, ۲, ۳, ۴\}$ بگیریم در تعریف فوق
 $۳ + ۴ = ۴$

بنابراین برای تعریف کردن جمع دو عدد اصلی α و β همواره باید دو مجموعه مجزای A و B داشته باشیم که $\alpha = \text{Card} A$ و $\beta = \text{Card} B$. آیا این حالت همواره امکان پذیر است؟

قضیه ۱.۲. اگر α و β دو عدد اصلی باشند، آن گاه دو مجموعه مجزای A و B چنان هستند که:

$$\alpha = \text{Card} A, \quad \beta = \text{Card} B$$

اثبات. فرض کنید $\alpha = \text{Card} X$ و $\beta = \text{Card} Y$ و $A = X \times \{۱\}$ و $B = Y \times \{۰\}$ واضح است که $A \sim X$ و $B \sim Y$ و $\text{Card} A = \alpha$ و $\text{Card} B = \beta$ و $A \cap B = \emptyset$.
 تعریف ۲.۲. اگر α و β دو عدد اصلی باشند، آن گاه $\alpha + \beta$ را $\text{Card} A \cup B$ تعریف می کنند. جایی که $\alpha = \text{Card} A$ و $\beta = \text{Card} B$ و $A \cap B = \emptyset$.
 مثال. $n + \mathcal{N}_0 = ?$.

حل. $\text{Card} I_n = n$, $\text{Card}\{n+۱, n+۲, \dots\} = \mathcal{N}_0$ پس

$$n + \mathcal{N}_0 = \text{Card} I_n + \text{Card}\{n+۱, n+۲, \dots\} = \text{Card} I_n \cup \{n+۱, n+۲, \dots\} = \text{Card} \mathbb{N} = \mathcal{N}_0$$

مثال. $\mathcal{N}_0 + \mathcal{N}_0$.

حل.

$$\mathcal{N}_0 + \mathcal{N}_0 = \text{Card}\{۱, ۳, ۵, ۷, ۹, \dots\} + \text{Card}\{۲, ۴, ۶, ۸, \dots\} = \text{Card} \mathbb{N} = \mathcal{N}_0$$

قضیه ۳.۲. اگر α و β و γ سه عدد اصلی باشند، آن گاه

$$\alpha + \beta = \beta + \alpha - ۱$$

$$\alpha + (\beta + \gamma) = (\alpha + \beta) + \gamma - ۲$$

$$\alpha \leq \beta \implies \alpha + \gamma \leq \beta + \gamma - ۳$$

اثبات . به عهده خواننده گذاشته می شود .

قضیه ۴.۲. عدد اصلی نامتناهی است اگر و فقط اگر $\alpha + 1 = \alpha$.

اثبات . فرض کنید $\alpha = \text{Card } A$ و α عدد اصلی نامتناهی باشد . x را یک شیء که در A نیست در نظر بگیرید. بنابه قضیه ۳.۴.۹ ، $A \cup \{x\} \sim A$ پس

$$\alpha = \text{Card } A = \text{Card } A \cup \{x\} = \text{Card } A + \text{Card}\{x\} = \alpha + 1$$

اگر α عدد اصلی متناهی باشد ، آن گاه $\alpha \in \mathbb{N}$ و بنابراین $\alpha + 1 \neq \alpha$.

نتیجه ۵.۲. اگر α عدد اصلی نامتناهی باشد ، آن گاه برای هر $n \in \mathbb{N}$ ،

$$\alpha + n = \alpha$$

نتیجه ۶.۲. اگر به ازای عدد طبیعی n ، $\alpha + n = \alpha$ ، آن گاه α عدد اصلی

نامتناهی است .

قضیه ۷.۲. اگر α عدد اصلی نامتناهی باشد ، آن گاه $\alpha + \alpha = \alpha$.

اثبات . فرض کنید $\alpha = \text{Card } A$ باشد پس A یک مجموعه نامتناهی است . اگر

$$F = \{(f, X) \mid f : X \times \{0, 1\} \xrightarrow{\text{تابع دوسو}} X, X \subseteq A\}$$

و رابطه \leq به شکل زیر تعریف شده باشد

$$(f, X) \leq (g, Y) \iff X \subseteq Y, \quad g|_{X \times \{0, 1\}} = f$$

همچنان که در لم ۱ فصل ۹ دیدیم F دارای عنصر ماکسیمال مانند (f, X) است . با توجه به این که $X \times \{0, 1\} \sim X$ و $X \times \{0, 1\} = X \times \{0\} \cup X \times \{1\}$ ، آن گاه

$$\text{Card } X = \text{Card } X \times \{0\} + \text{Card } X \times \{1\} = \text{Card } X + \text{Card } X$$

بنابراین برای تکمیل اثبات کافی است نشان دهیم که $\text{Card } X = \text{Card } A$. باتوجه به این که $A = X \cup (A - X)$ کافی است ثابت کنیم $A - X$ متناهی است . فرض کنیم $A - X$ نامتناهی باشد و $B \subseteq A - X$ زیر مجموعه شمارای نامتناهی آن باشد لذا $B \times \{0, 1\} \sim B$ فرض کنیم تابع $g : B \times \{0, 1\} \rightarrow B$ دوسو باشد. تعریف می کنیم:

$$h : (X \cup B) \times \{0, 1\} \longrightarrow X \cup B$$

$$(x, k) \longrightarrow \begin{cases} g(x, k) & x \in B \\ f(x, k) & x \in X \end{cases}$$

h تابعی دوسواست ، لذا $(h, X \cup B) \in F$ و از (f, X) بزرگتر است . و این تناقض می باشد ، لذا $A - X$ متناهی است پس $A = X \cup (A - X) \sim X$.
قضیه ۸.۲. اگر $\alpha \leq \beta$ و β عدد اصلی نامتناهی باشد ، آن گاه $\alpha + \beta = \beta$.
اثبات . به عهده خواننده گذاشته می شود .

تمرین ۲.۱۰

۱- اگر A نامتناهی و B متناهی باشد ، ثابت کنید $Card A \cup B = Card A$ و $Card A \times B = Card A$.

$$۲- Card\{(x, y) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R} : x^2 + y^2 = 1\}$$

$$Card\{(x, y) \in \mathbb{R} \times \mathbb{R} : [x] = [y]\}$$

$$۳- Card(\mathbb{R} - \mathbb{Q}) = Card \mathbb{R}$$

$$۴- ثابت کنید اگر $A \times A \sim A$ آن گاه $Card A + Card A = Card A$.$$

$$۵- قضیه ۳.۲ را ثابت کنید .$$

$$۶- ثابت کنید$$

$$\mathcal{N} + \mathcal{N} + \mathcal{N} \dots = \mathcal{N}$$

$$۲ + ۲ + ۲ + \dots = \mathcal{N}_0$$

$$۱^2 + ۲^2 + ۳^2 + \dots = \mathcal{N}_0$$

۳.۱۰ ضرب اعداد اصلی

تعریف ۱.۳. اگر α , β دو عدد اصلی باشند که $\alpha = Card A$ و $\beta = Card B$ آن گاه $\alpha\beta$ را عدد اصلی مجموعه $A \times B$ تعریف می کنند .

عمل فوق خوش تعریف است زیرا اگر $\alpha = \alpha'$ و $\beta = \beta'$ و $\alpha' = Card A'$ و $\beta' = Card B'$ آن گاه $A \sim A'$ و $B \sim B'$ و بنابه قضیه ۳.۱.۹ $A \times B \sim A' \times B'$ پس $\alpha\beta = \alpha'\beta'$.

قضیه ۲.۳. اگر α و β و γ سه عدد اصلی باشند ، آن گاه

$$\alpha\beta = \beta\alpha - ۱$$

$$\alpha(\beta\gamma) = (\alpha\beta)\gamma - ۲$$

$$\alpha(\beta + \gamma) = \alpha\beta + \alpha\gamma - ۳$$

$$۴- \text{اگر } \alpha \leq \beta \text{ ، آن گاه } \alpha\gamma \leq \beta\gamma .$$

اثبات . به عهده خواننده گذاشته می شود .

قضیه ۳.۳ . اگر α عدد اصلی نامتناهی باشد آن گاه برای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $n\alpha = \alpha$ اثبات . فرض کنید $\alpha = \text{Card } A$ عدد اصلی و $n \in \mathbb{N}$ عدد اصلی I_n باشد آن گاه

$$\begin{aligned} n\alpha &= \text{Card } I_n \times A = \text{Card}(\{۱\} \times A \cup \{۲\} \times A \cup \dots \cup \{n\} \times A) \\ &= \text{Card}\{۱\} \times A + \text{Card}\{۲\} \times A + \dots + \text{Card}\{n\} \times A \\ &= \text{Card } A + \text{Card } A + \dots + \text{Card } A = \alpha + \alpha + \dots + \alpha = \alpha \end{aligned}$$

قضیه ۴.۳ . اگر α عدد اصلی نامتناهی باشد ، آن گاه $\alpha\alpha = \alpha$.

اثبات . فرض کنیم $\alpha = \text{Card } A$ و

$$F = \{(f, X) \mid f : X \times X \xrightarrow{\text{تابع دوسو}} X, X \subseteq A\}$$

رابطه زیر را روی F تعریف می کنیم :

$$(f, X) \leq (g, Y) \iff X \subseteq Y \text{ , } g|_{X \times X} = f$$

همچنان که در لم ۲ فصل ۹ مشاهده شد (F, \leq) مرتب جزئی است و دارای عنصر ماکسیمالی، مانند (f, X) است ، آن گاه $X \times X \sim X$ و X نامتناهی است پس

$$\text{Card } X = \text{Card } (X \times X) = \text{Card } X \text{Card } X$$

لذا برای اثبات قضیه کافی است نشان دهیم $X \sim A$.

با توجه به این که $A = X \cup (A - X)$ کافی است نشان دهیم $\text{Card}(A - X) \leq \text{Card } X$. اگر $\text{Card}(A - X) > \text{Card } X$ باشد، آنگاه وجود دارد

$B \subseteq A - X$ به طوری که $\text{Card } X = \text{Card } B$ در این صورت

$$\text{Card } B \times B = \text{Card } B \text{Card } B = \text{Card } X \text{Card } X = \text{Card } X = \text{Card } B$$

و همچنین

$$\begin{aligned}
\text{Card}((B \cup X) \times (B \cup X)) &= \text{Card}((B \times B) \cup (B \times X) \cup (X \times B) \cup (X \times X)) \\
&= \text{Card}(B \times B) + \text{Card}(B \times X) + \text{Card}(X \times B) \\
&\quad + \text{Card}(X \times X) \\
&= \text{Card } B + \text{Card } B + \text{Card } B + \text{Card } X \\
&= \text{Card } B + \text{Card } X = \text{Card } B + \text{Card } B = \text{Card } B
\end{aligned}$$

لذا نگاشت دوسو $g : (B \cup X) \times (B \cup X) \rightarrow B \cup X$ وجود دارد .
حال نگاشت زیر

$$h : (B \cup X) \times (B \cup X) \rightarrow B \cup X$$

$$(x, y) \rightarrow \begin{cases} f(x, y) & (x, y) \in X \times X \\ g(x, y) & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$$

دوسو است . پس $(h, B \cup X) \in F$ و از (f, X) بزرگتر و این تناقض است بنابراین
 $\text{Card}(A - X) \leq \text{Card } X$ ، از اینرو

$$\text{Card } A = \text{Card } X \cup (A - X) = \text{Card } X + \text{Card } (A - X) = \text{Card } X$$

قضیه ۵.۳. اگر $\alpha \leq \beta$ و β عدد اصلی نامتناهی باشد ، آن گاه $\alpha\beta = \beta$.
اثبات . به عهده خواننده گذاشته می شود.

تمرین ۳.۱۰

۱- فرض کنید $\alpha = \text{Card } A$ و $\beta = \text{Card } B$ و $\gamma = \text{Card } C$ و $B \cap C = \emptyset$ نشان

دهید

$$(\text{آ}) \quad A \times B \sim B \times A \text{ و نتیجه بگیرید } \alpha\beta = \beta\alpha .$$

$$(\text{ب}) \quad A \times (B \times C) \sim (A \times B) \times C \text{ و نتیجه بگیرید } \alpha(\beta\gamma) = (\alpha\beta)\gamma .$$

$$(\text{ج}) \quad \alpha(\beta + \gamma) = \alpha\beta + \alpha\gamma .$$

$$(\text{د}) \quad \text{اگر } \alpha \leq \beta \text{ آن گاه } \alpha\gamma \leq \beta\gamma .$$

۲- نشان دهید اگر $\text{Card } A \times B = \text{Card } A$ آن گاه A نامتناهی و

$$\text{Card } B \leq \text{Card } A .$$

۳- فرض کنید A یک مجموعه نامتناهی و $A^n = A \times A \times \dots \times A$ ، نشان دهید

$$\text{Card} \bigcup_{n=1}^{+\infty} A^n = \text{Card } A .$$

۴- اگر $(k$ مرتبه) $I_n^k = I_n \times I_n \times \dots \times I_n$ آن گاه نشان دهید $Card \bigcup_{k=1}^{+\infty} I_n^k = \mathcal{N}$.

۵- فرض کنید \mathbb{N} مجموعه اعداد طبیعی و $F(\mathbb{N})$ مجموعه زیرمجموعه های

متناهی \mathbb{N} باشد، نشان دهید:

$$Card \mathbb{N} \leq Card F(\mathbb{N}) \quad (\text{آ})$$

ب) اگر $(k$ مرتبه) $\mathbb{N}^k = \mathbb{N} \times \mathbb{N} \times \dots \times \mathbb{N}$ آن گاه تابع $\phi : F(\mathbb{N}) \rightarrow \bigcup_{k=1}^{+\infty} \mathbb{N}^k$

باضابطه $\phi(\{a_1, \dots, a_k\}) = (a_1, \dots, a_k)$ ، $1-1$ است.

ج) نشان دهید $Card F(\mathbb{N}) \leq Card \mathbb{N}$.

د) نشان دهید $Card F(\mathbb{N}) = Card \mathbb{N}$.

۶- نشان دهید به ازای هر دو عدد اصلی α و β بزرگتر یا مساوی 2 ، $\alpha + \beta \leq \alpha\beta$.

۴.۱۰ توان

فرض کنید A و B دو مجموعه باشند، مجموعه همه توابع از B به A را A^B نشان می دهند.

قضیه ۱.۴. اگر A و B و X و Y چهار مجموعه باشند و $A \sim X$ و $B \sim Y$ ، آن

گاه $A^B \sim X^Y$.

اثبات. فرض کنید $f : A \rightarrow X$ و $g : B \rightarrow Y$ دو تابع دوسو باشند

. می خواهیم تابع دوسوی $\phi : A^B \rightarrow X^Y$ را بیابیم. گیریم $h \in A^B$ پس

$A \rightarrow B : h$ یک تابع است، نمودار زیر را در نظر بگیرید

$$Y \xrightarrow{g^{-1}} B \xrightarrow{h} A \xrightarrow{f} X$$

کافی است $\phi(h) = fohog^{-1}$ تعریف کنیم.

اگر $\phi(h) = \phi(h')$ برای هر $h, h' \in A^B$ ، آن گاه $fohog^{-1} = foh'og^{-1}$.

تساوی اخیر را از چپ با f^{-1} و از راست با g ترکیب می کنیم، نتیجه این که $h = h'$

ولذا ϕ $1-1$ است.

اگر $k \in X^Y$ بگیریم، آن گاه با توجه به نمودار $A \xrightarrow{f^{-1}} X \xrightarrow{k} Y \xrightarrow{g} B$ ،

$f^{-1}okog$ عضوی از A^B است و $\phi(f^{-1}okog) = fof^{-1}okog^{-1} = k$.

تعریف ۲.۴. اگر α و β دو عدد اصلی باشند و $\alpha = \text{Card } A$ و $\beta = \text{Card } B$ ، α^β را عدد اصلی مجموعه همه توابع از B به A تعریف می کنند.

قضیه ۳.۴. $\text{Card } p(A) = 2^{\text{Card } A}$.

اثبات . به عهده خواننده گذاشته می شود .

قضیه ۴.۴. اگر α و β و γ سه عدد اصلی باشند ، آن گاه $\alpha^\beta \cdot \alpha^\gamma = \alpha^{\beta+\gamma}$.

اثبات . فرض کنید $\alpha = \text{Card } A$ و $\beta = \text{Card } B$ و $\gamma = \text{Card } C$ ، گیریم

$B \cap C = \phi$. تحقیق کنید که تابع

$$h : A^B \times A^C \longrightarrow A^{B \cup C}$$

$$(f, g) \longrightarrow \begin{cases} f \cup g : B \cup C \longrightarrow A \\ x \longrightarrow \begin{cases} f(x) & x \in B \\ g(x) & x \in C \end{cases} \end{cases}$$

دوسواست ، لذا

$$\alpha^\beta \alpha^\gamma = \text{Card } A^B \text{Card } A^C = \text{Card } A^B \times A^C = \text{Card } A^{B \cup C} = \alpha^{\beta+\gamma}$$

قضیه ۵.۴. اگر α و β و γ سه عدد اصلی باشند ، آنگاه $(\alpha^\beta)^\gamma = \alpha^{\beta\gamma}$.

اثبات . فرض کنید $\alpha = \text{Card } A$ و $\beta = \text{Card } B$ و $\gamma = \text{Card } C$. نشان می دهیم

که

$$(A^B)^C \sim A^{B \times C}$$

فرض کنید $f \in (A^B)^C$ پس $f : C \longrightarrow A^B$ یک تابع است . برای هر $c \in C$ تصویر c تحت f را با f_c نشان می دهیم ، بنابراین $f_c \in A^B$. تحقیق کنید که نگاشت

$$\phi : (A^B)^C \longrightarrow A^{B \times C}$$

$$f \longrightarrow \begin{cases} \phi_f : B \times C \longrightarrow A \\ (b, c) \longrightarrow f_c(b) \end{cases}$$

دوسواست .

تمرین ۴.۱۰ .

۱- نشان دهید $2^{\mathcal{N}} = \mathcal{N}$ و نتیجه بگیرید که $P(\mathbb{N})$ را نمی توان با \mathbb{N} اندیس

گذاری کرد .

۲- نشان دهید اگر $\alpha \leq \beta$ آن گاه به ازای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $\alpha^n \leq \beta^n$.

۳- فرض کنید

$$A = \{f \mid f : \mathbb{R} \xrightarrow{\text{تابع پیوسته}} \mathbb{R}\} \text{ و } B = \{f \mid f : \mathbb{Q} \xrightarrow{\text{تابع}} \mathbb{R}\}$$

نشان دهید:

(آ) تابع $\phi : A \rightarrow B$ با ضابطه $\phi(f) = f|_{\mathbb{Q}}$ یک به یک است.

(ب) نشان دهید $\text{Card} A \leq \mathcal{N}$.

(ج) نشان دهید که

$$\text{Card}\{f \mid f : \mathbb{R} \xrightarrow{\text{تابع ثابت}} \mathbb{R}\} = \mathcal{N}$$

(د) نتیجه بگیرید که $\text{Card} A = \mathcal{N}$.

۴- اگر α و β دو عدد اصلی باشند و $n \in \mathbb{N}$ ، $(\alpha + \beta)^n$ را محاسبه کنید.

۵- آیا می توان مجموعه

$$\{f \mid f : \mathbb{R} \xrightarrow{\text{تابع}} \{0, 1\}\}$$

را با \mathbb{R} اندیس گذاری کرد؟

۶- فرض کنید α ، β و γ سه عدد اصلی باشند و فرض کنید $\alpha = \text{Card} A$ و

$\beta = \text{Card} B$ و $\gamma = \text{Card} C$ نشان دهید

(آ) اگر $\alpha \leq \beta$ آن گاه $\alpha^\gamma \leq \beta^\gamma$

(ب) اگر α و β متناهی و بزرگتر از یک و γ نامتناهی آن گاه $\alpha^\gamma = \beta^\gamma$

(ج) برای هر $n \in \mathbb{N}$ ، $\alpha^n = \alpha \alpha \dots \alpha$ ، بنابراین اگر α نامتناهی باشد آن گاه

$$\alpha^n = \alpha$$

۵.۱۰ فرضیه پیوستار

قضیه ۱.۵. اگر $A^n = A \times A \times \dots \times A$ ، آن گاه $\text{Card} A^n = (\text{Card} A)^n$ هر گاه A

متناهی باشد. اگر A نامتناهی باشد، آن گاه $\text{Card} A^n = \text{Card} A$. همچنین:

$$\text{Card} \bigcup_{n=1}^{+\infty} A^n = \mathcal{N}_0 \cdot \text{Card} A$$

اثبات . با استفاده از تعریف ضرب اعداد اصلی $\text{Card } A^n = (\text{Card } A)^n$.
 اگر A نامتناهی باشد با توجه به قضایای قبل $\text{Card } A^n = (\text{Card } A)^n = \text{Card } A$.
 بنابراین نگاهت دو سو $f_n : A^n \rightarrow A$ وجود دارد . فرض کنید $x \in \bigcup_{n=1}^{+\infty} A^n$ در این صورت به ازای تنها یک n ، $x \in A^n$ ، تحقیق کنید تابع $g : \bigcup_{n=1}^{+\infty} A^n \rightarrow \mathbb{N} \times A$ با ضابطه $g(x) = (n, f_n(x))$ دوسوست و $\text{Card } \bigcup_{n=1}^{+\infty} A^n = \text{Card } \mathbb{N} \times A = \mathcal{N}_0 \cdot \text{Card } A$ در صورتی که $A = \emptyset$ باشد ، مسأله به راحتی قابل حل است . فرض کنید A متناهی و ناتهی باشد پس A^n متناهی و ناتهی است و نگاهت $1-1$ ، $f_n : A^n \rightarrow \mathbb{N}$ وجود دارد . تحقیق کنید تابع $g : \bigcup_{n=1}^{+\infty} A^n \rightarrow \mathbb{N} \times A$ با ضابطه $g(x) = (n, f_n(x))$ یک به یک است و بنابراین $\text{Card } \bigcup_{n=1}^{+\infty} A^n \leq \text{Card } \mathbb{N} \times \mathbb{N} = \mathcal{N}_0 \cdot \mathcal{N}_0 = \mathcal{N}_0$.
 با ضابطه $f : \mathbb{N} \rightarrow \bigcup A^n$ با ضابطه $f(n) = (f(1), f(1), \dots, f(1))$ یک به یک است پس $\mathcal{N}_0 \leq \text{Card } \bigcup A^n = \mathcal{N}_0 = \mathcal{N}_0 \cdot \text{Card } A$ و بنابراین $\text{Card } \bigcup A^n = \mathcal{N}_0 = \mathcal{N}_0 \cdot \text{Card } A$.
قضیه ۲.۵ اگر A نامتناهی و $F(A)$ مجموعه همه زیرمجموعه های متناهی A باشد ، آن گاه :

$$\text{Card } F(A) = \text{Card } A$$

اثبات . تحقیق کنید توابع

$$\begin{array}{lcl} A & \longrightarrow & F(A) \\ x & \longrightarrow & \{x\} \end{array} \quad , \quad \begin{array}{lcl} F(A) & \longrightarrow & \bigcup A^n \\ \{a_1, \dots, a_n\} & \longrightarrow & (a_1, \dots, a_n) \end{array}$$

۱-۱ هستند ، لذا

$$\text{Card } A \leq \text{Card } F(A) \quad \text{Card } F(A) \leq \text{Card } \bigcup A^n = \text{Card } A$$

و بنابراین $\text{Card } F(A) = \text{Card } A$.

این فصل را با بیان تناقض کانتور و فرضیه پیوستار به اتمام می رسانیم .

تناقض کانتور . عبارت مجموعه مجموعه ها صحیح نیست .

فرض کنید V مجموعه مجموعه ها باشد و $A = p(V)$ ، آن گاه $A \subseteq V$ پس

$$2^{\text{Card } V} = \text{Card } p(V) = \text{Card } A \leq \text{Card } V < 2^{\text{Card } V}$$

و این تناقض است .

فرضیه پیوستار : عدد اصلی مانند x که در $\mathcal{N}_0 < x < \mathcal{N}$ صدق کند وجود ندارد.

تمرین ۵.۱۰

۱- فرض کنید $F(\mathcal{N})$ مجموعه زیرمجموعه های متناهی \mathcal{N} باشد ،

(آ) $F(\mathcal{N})$ را اندیس گذاری کنید .

(ب) یک تابع انتخاب برای $F(\mathcal{N})$ بنویسید .

(ج) مجموعه B را برای $F(\mathcal{N})$ چنان بیابید که دراصل تسرمولو صدق کند .

۲- اگر $\{A_i\}_{i \in I}$ یک خانواده از مجموعه های متناهی و I نامتناهی باشد آن گاه

$$\text{Card } \bigcup_{i \in I} A_i \leq \text{Card } I$$

۳- مجموعه $W \subseteq P(\mathbb{Z})$ را چنان بیابید که

(i) $\phi, \mathbb{Z} \in W$

(ii) اجتماع هر تعداد از اعضای W عضو W باشد

(iii) اشتراک هر تعداد متناهی از اعضای W عضو W باشد .

۴- فرض کنید $W = \{\phi, \mathbb{R}\} \cup \{(a, b) : a, b \in \mathbb{R}\}$. نشان دهید W در شرایط i

و ii و iii مسئله قبل صدق می کند . می توانید به غیر از W زیرمجموعه دیگری از

$P(\mathbb{R})$ بیابید که باز هم در آن شرایط صدق کند ؟

۵- نشان دهید که $W = \{\phi, \mathbb{R}\} \cup \{[a, b] : a, b \in \mathbb{R}\}$ در شرایط مسئله ۳ صدق

نمی کند . اما در شرایط زیر صدق می کند

(i) $\phi, \mathbb{R} \in W$

(ii) اجتماع هر تعداد متناهی از اعضای W عضو W باشد

(iii) اشتراک هر تعداد از اعضای W عضو W باشد .

۶- اگر $\{A_i\}_{i \in I}$ خانواده ای از زیرمجموعه های \mathbb{R} باشند که در خاصیت

زیر صدق می کنند

$$\text{برای هر } i \in I \text{ و هر } x, y \in A_i, x - y \in A_i$$

آن گاه نشان دهید $\bigcup_{i \in I} A_i$ نیز در خاصیت فوق صدق می کند اما $\bigcap_{i \in I} A_i$ در آن خاصیت صدق نمی کند. چه شرطی روی خانواده $\{A_i\}_{i \in I}$ بگذاریم تا در خاصیت فوق صدق کند.

۷- فرض کنید $\{T_i\}_{i \in I}$ خانواده‌ای از زیرمجموعه‌های $p(X)$ باشند که

(i) برای هر $i \in I$ ، $\phi, X \in T_i$ ،

(ii) برای هر $i \in I$ ، اجتماع هر تعداد از اعضای T_i عضوی از T_i باشد

(iii) برای هر $i \in I$ ، اشتراک تعداد متناهی از اعضای T_i عضوی از T_i باشد.

نشان دهید که $\bigcap_{i \in I} T_i$ در شرایط i و ii و iii صدق می کند ولی $\bigcup_{i \in I} T_i$ ممکن است چنین نباشد.

۸- فرض کنید (S, \leq) به طور جزئی مرتب باشد و

$$T = \{X \subseteq S : (x \in X, y \leq x) \implies y \in X\}$$

نشان دهید

(i) $\phi, S \in T$

(ii) اجتماع هر تعداد از اعضای T عضوی از T باشد

(iii) اشتراک تعداد متناهی از اعضای T عضوی از T است.

کتابنامه

- ۱- ایان استیوارت، دیویدتال، مبانی ریاضیات، ترجمه محمد مهدی ابراهیمی، مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۵.
- ۲- ویلیام و. آدامز، لری جوئل گولدشتین، آشنایی با نظریه اعداد، ترجمه دکتر آدینه محمدنارنجانی، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۲.
- ۳- ک. ج. بین مور، مبانی ریاضیات، ترجمه دکتر اسدا... نیکنام و دکتر ابوالقاسم بزرگ نیا، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۷۰.
- ۴- حسین دوستی، غلامرضا جهان شاهلو، مبانی ریاضیات، انتشارات دانشگاه تربیت معلم، ۱۳۷۵.
- ۵- غلامحسین مصاحب، آنالیز ریاضی، جلد اول، انتشارات فرانکلین، ۱۳۴۸.
- ۶- آ.گ. همیلتن، منطق برای ریاضیدانان، ترجمه دکتر محمد علی پورعبدا...، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۷۱.
- 7 - R.E.Johnson , F.L.Kiokemeister , calculus with analytic geometry , by Allen and Bacon , Inc(1969)
- 8 - Thomas W.Hungerford , Algebra , Spring-Verlag Newyork Inc(1974)

پیوست A

واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

<i>aleph</i>	الف
<i>algebra</i>	جبر
<i>algebraic</i>	جبری
<i>-system</i>	دستگاه -
<i>antecedent</i>	مقدم
<i>antisymmetric</i>	نامتقارن
<i>archimedian</i>	ارشمیدسی
<i>-property</i>	خاصیت ارشمیدسی
<i>associative</i>	شرکت پذیر
<i>associativity</i>	شرکت پذیری
<i>axiom</i>	اصل موضوع
<i>axiomatic</i>	اصل موضوعی
<i>biconditional</i>	دوشرطی
<i>bijection</i>	بیزکسیون (یکبیک و پوشا)
<i>binary</i>	دوتایی
<i>bound</i>	بند - کران
<i>bounded</i>	کراندار
<i>cancelation</i>	اسقاط
<i>law</i>	قاعده -
<i>cap</i>	علامت \cap
<i>cardinal number</i>	عدداصلی
<i>finite</i> -	متناهی -
<i>infinite</i>	نامتناهی
<i>cartesian product</i>	حاصلضرب دکارتی
<i>chain</i>	زنجیر
<i>common divisor</i>	مقسوم علیه مشترک
<i>highest</i> -	بزرگترین -
<i>common multiple</i>	مضرب مشترک
<i>least</i> -	کوچکترین -

<i>commutative</i>	تعویضپذیر
<i>commutativity</i>	تعویضپذیری
<i>completeness</i>	تمامیت
<i>-axiom</i>	اصل موضوع -
<i>composite</i>	مرکبۀ تابع و نسبت
<i>composite sentence</i>	گزارۀ مرکب
<i>composition</i>	ترکیب تابع و نسبت
<i>condition</i>	شرط
<i>necessary-</i>	- لازم
<i>necessary and sufficient-</i>	- لازم و کافی
<i>sufficient-</i>	- کافی
<i>conditional</i>	شرطی
<i>-connective</i>	- رابط
<i>-sentence</i>	- گزاره
<i>conjunction</i>	عطفی
<i>contradiction</i>	تناقض
<i>contradictory</i>	متناقض
<i>contrapositive</i>	عکس نقیض
<i>correspondence</i>	تناظر
<i>one - to - one-</i>	- یک به یک
<i>countable</i>	شمارا
<i>counter example</i>	مثال نقض
<i>counterimage</i>	تصویرعکس
<i>decimal</i>	اعشاری
<i>decreasing</i>	نزولی
<i>deduction</i>	استنتاج
<i>definite</i>	معین
<i>dense</i>	چگال
<i>difference</i>	تفاضل

<i>symmetric</i>	متقارن
<i>disjoint sets</i>	مجموعه‌های جدا از هم
<i>disjunction</i>	ترکیب فصلی
<i>distributive</i>	توزیعی، پخشی
<i>distributivity</i>	توزیع‌پذیری، پخشی
<i>divide</i>	عاد کردن
<i>divisibility</i>	قابلیت قسمت
<i>division</i>	تقسیم
<i>divisor</i>	مقسوم علیه
<i>element</i>	عضو
<i>empty set</i>	مجموعه تهی
<i>equality</i>	تساوی
<i>equipotential</i>	همعدد
<i>equivalence</i>	هم ارزی
<i>-class</i>	رده
<i>equivalent</i>	معادل
<i>existential quantifier</i>	سور وجودی
<i>extension</i>	توسیع
<i>factor</i>	عامل
<i>factorial</i>	فاکتوریل
<i>finite</i>	متناهی
<i>formula</i>	فرمول
<i>recurrence</i>	تراجعی
<i>fraction</i>	کسر
<i>fractional</i>	کسری
<i>function</i>	تابع
<i>composite</i>	مرکب
<i>identity</i>	همانی
<i>inverse</i>	معکوس

<i>propositional</i>	— گزاره نما
<i>identity</i>	همانی، اتحاد
<i>-element</i>	عضوهمانی
<i>immediate successor</i>	تالی بلا فصل
<i>implication</i>	استلزام
<i>inclusion</i>	جزئیت
<i>inclusive "or"</i>	یا به معنی منطقی
<i>increasing</i>	صعودی
<i>indefinite</i>	نامعین
<i>index</i>	اندیس
<i>induction</i>	استقراً
<i>inequality</i>	نامساوی
<i>infimum</i>	اینفیمم
<i>infinite</i>	نامتناهی
<i>injection</i>	انژکسیون (یکبیک)
<i>integer</i>	عدد صحیح
<i>integral</i>	صحیح
<i>-part</i>	جزء صحیح
<i>intersection</i>	اشتراک، مقطع
<i>interval</i>	بازه، فاصله
<i>irrational</i>	اصم
<i>-number</i>	عدد اصم
<i>maximal</i>	ماکسیمال
<i>maximum</i>	ماکسیمم
<i>minimal</i>	مینیمال
<i>minimum</i>	مینیمم
<i>modulus</i>	هنگ
<i>multiplication</i>	ضرب
<i>multiplicative</i>	ضربی

<i>number theory</i>	نظریهٔ اعداد
<i>order</i>	ترتیب
<i>ordered set</i>	مجموعهٔ مرتب
<i>partially-</i>	مرتب جزئی
<i>strong-</i>	مرتب قوی (کلی)
<i>positive</i>	مثبت
<i>postulate</i>	اصل موضوع
<i>power</i>	توان، قوه، نما
<i>powerset</i>	مجموعهٔ توان
<i>prime</i>	اول
<i>-number</i>	عدد-
<i>principle</i>	اصل
<i>product</i>	حاصلضرب
<i>proposition</i>	گزاره
<i>propositional calculus</i>	حساب گزاره‌ها
<i>quantifier</i>	سور
<i>existential-</i>	وجودی
<i>universal</i>	عمومی
<i>quotient</i>	خارج قسمت
<i>ratio</i>	نسبت
<i>rational</i>	گویا
<i>-number</i>	عدد-
<i>real number</i>	عدد حقیقی
<i>reductio ad absurdum</i>	برهان خلف
<i>relation</i>	رابطه
<i>supremum</i>	سوپریمم
<i>tautology</i>	راستگو
<i>ternary</i>	سه تایی مرتب
<i>transcendental number</i>	عدد متعالی

<i>transitivity</i>	تعدّی
<i>trichotomy</i>	تثلیث
<i>truth table</i>	جدول ارزش
<i>truth value</i>	ارزش راستی
<i>unbounded</i>	بی کران، نامحدود
<i>uncountable</i>	ناشمارا
<i>union</i>	اجتماع، اتحادیه
<i>upper bound</i>	کران بالا، بندبالا
<i>valid</i>	درست (دراستنتاج)
<i>validity</i>	درستی (دراستنتاج)
<i>value</i>	مقدار
<i>variable</i>	متغیر
<i>well – ordered</i>	خوشترتیب
<i>well – ordering</i>	خوشترتیبی
<i>zorn</i>	زورن